

EMİRDAĞ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ
YIL : 16 SAYI : 25 MART 2013

"Zordaysan kapım açık;
hediyen yalnızlığın olsun."
Yüksel Öncan

- * Taksitli Tatil Kampanyaları
- * Tüm Dünyaya Ekonomik Uçak Biletleri
- * Yurtiçi - Yurt dışı Turlar
- * Otel Rezervasyonları
- * Hafta Sonu Turları
- * Gemi Turları
- * Seminer ve Kongre Organizasyonları

Hangi bölgede olursa olsun, gönlünüzden geçen tatil için size göre bir seçenek mutlaka var...

En doğru karar ve en hesaplı tatil için ALTESTOUR

**YAZ TATİLİNİZİ ERKEN AYIRTTIRIN...
%50'YE VARAN İNDİRİM FIRSATLARINI
KAÇIRMAYIN!...**

GEMİ TURLARI

**YURT İÇİ - YURT DIŞI
UÇAK BİLETLERİ**

Tatil Keyfinizin Vazgeçilmez Adresi...

**www.altestour.com.tr
www.gezitatilsitesi.com**

**MERKEZ : Sarar (Köprübaşı) İş mrk Dilem sk.(Sahilyolu) No:7/D ESKİŞEHİR TEL : (0 222) 230 81 05 (pbx)
FAX : (0 222) 234 59 49**
**ŞUBE : İsmet İnönü cd.Sarar İşhanı (Vakıfbank Sırası) 1/D ESKİŞEHİR TEL : (0 222) 220 26 66(pbx)
FAX : (0 222) 234 59 49**
**ŞUBE : Darmstad Cad. No: 27/A BURSA TEL : (0 224) 251 11 36 (pbx)
FAX : (0 224) 251 11 37**
ŞUBE : Eskişehir Cad. No: 6 Emirdağ / AFYONKARAHİSAR TEL/FAX : (0 272) 442 74 50

KOKTENLER

İNŞAAT LTD. ŞTİ. www.koktenler.com

Satılık Lüks 1+1 2+1 3+1
Daire ve Apartlar

İNŞAAT MALZEMELERİ SATIŞI

DD DemirDöküm

SÖĞÜTSEN SERAMİK

KÜTAHYA SERAMİK

E.C.A

VitrA®

Polisan

Marshall
boya

IZOCAM

FIRAT
PLASTİK, KAUÇUK SAN. ve TİC. A.Ş.

İnşaat İrtibat

Şube1 : Tunalı Mh. Sakarya 2. Cd. Sıhhiye Mey. No: 98/G ESKİŞEHİR | Tel: 0.222 322 65 99

Şube2 : Emek Mh. Ertaş Cd. No: 95 ESKİŞEHİR | Tel: 0.222 227 11 55

İnşaat Malzemeleri

Merkez: Emek Mh. Ertaş Cd. No: 180/B ESKİŞEHİR | Tel: 0.222 2503364 | Fax: 0.222 2504750

Uyarı : Firma ünvanında "KÖKTEN" geçen diğer firmalar ile hiç bir ticari ve kişisel bağlantımız yoktur.

Emirdağlılar Vakfının Yayın Organı

Yıl 16 Sayı 25 Mart 2013

Dosya - NOSTALJİ

SAHİBİ

Vakıf adına Dr. Orhan ÖZKİR
Vakıf Başkanı

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Muharrem KUBAT

YAYIN DANIŞMANI

Ceylan KESKİN

YAYIN KURULU

Muharrem KUBAT

Elif AĞCI

Ceylan KESKİN

Fikret AKIN

Özcan TÜRKMEN

SAYFA DÜZENİ ve DÜZELTİ

Harun ALCI

KAPAK

Harun ALCI

REKLAM SORUMLUSU

Yusuf TANTIŞ

HUKUK DANIŞMANI

Seydi TİFTİK

YÖNETİM YERİ ve YAZIŞMA ADRESİ

İsmet İnönü Cd. Kazım Önal İş merkezi
No: 43/46 ESKİŞEHİR

GRAFİK TASARIM

Tel : 0222 233 74 74 Fax : 234 32 32

e-posta : emirdag-1@hotmail.com

emirdagvakfi@gmail.com

ISSN : 1301 – 5805

BASKI

Karaca Medya

Tel : 0222 232 01 01

Yayın Türü : Yerel Sürekli Yayın

Dağıtım : Emirdağlılar Vakfı

İÇİNDEKİLER

Dr. Orhan Özkır- Sevgili Hemşehrilerim	3
Prf. Dr. Yılmaz Büyükerşen – Emirdağ	
Eskişehir'in Parçasıdır.	4-7
Akın Ağca – Emirdağ Kaymakamı Olmak	8
Burhan Sakallı – Dt. Ahmet Ataç – Emirdağlılar	9
Emir Kır – Avrupa'da ilk Emirdağ'lı Belediye Başkanı	11
Salih Alkan – Gözümde Emirdağ	12
Şükrü Türkmen – Delikızın Niyazi	13
Halil Erenoğlu – Eski Emirdağ'da siyaset	14-15
Ünsal Çankaya (Türkmen) – Şiir	16
Muharrem Kubat – İçimizden Biri	
Prf.Dr. Esat Erenoğlu	17-22
Şevki Güler (Merhum) – 1960'ların Emirdağ'ı	23
Rabia Barış – İçimizdeki Bahar	25
Celil Karaca – Deli Dediklerimiz	27
Ceylan Keskin – Burs Verenler	29
İlhami Özel – Çocukluğumuzdaki Bayramlar	32
Muharrem Yamaç – Değişmeyen Emirdağ	33 - 34
Halil Rıfat Aydemir – Sıtara	34
Muharrem Kubat – İçimizden Biri	
Prf. Dr. Abdülkadir Koçak	35-37
Murat Özmen – Emirdağ'lıların Kimliği	40
Musa Başer – Yeşil Ayna	41
Özcan Türkmen – Yayla Türküleri	42
Ahmet Koçak – Anılar	43
Fazlı Halaç – 30 luk Altın	43
Fikret Fıçıcı – Coğrafi ve Beşeri Emirdağ Algısı	44 -45
Bekir Sıtkı Sayın – Yetişip Yaşayabildiğimiz Güzellikler	47
Dr. Ömer Faruk Yaldızkaya – Mezar Taşları Yazıları	48-49
Ünsal Güneş Doğan – Bir Buruk Anı	50
<u>Yüksel Önaçan Anısına</u>	
Yüksel Önaçan – Mektup Tarih Olurken	52
Hakan Önaçan – Köprüden Geçti Gelin	52
Elif Bağcı – Bir Yıldız Daha Kaydı.....	53
Burhanettin Çil – Bir Değerimizi Yitirdik.....	53
Sibel Kumsal Erenoğlu – Yüksel ağabeyime.....	54
Fikret Akın – Emirdağlıları	57
Ceylan Keskin – Vakıf Haberleri	58-59

ÜCRETSİZDİR

Sevgili Hemşehrilerim...

Dr. Orhan ÖZKIR

Vakıf Başkanı

25 Eylül 2000 yılında şahsıma ve yönetimime layık gördüğünüz Emirdağlılar Vakfı başkanlığında 8. yılı tamamlamış buluyoruz.

Bu zaman içerisinde amatör ruh ile her kesimin temsil edildiği köylüsüyle, şehirlisiyle siyaset üstü EMİRDAĞLI LIĞI ön planda tutarak önemli hizmetler yaparak bu günlere geldik. Her yıl mali kongreleri, genel kurulu yaparak faaliyetlerimizi hesaplarımızı sunduk, fikir alışverişinde bulunduk.

Eskişehir'in 2013 yılı kültür başkenti olması nedeniyle vakıf olarak sıra yemekleri, mahalli sanatçı konserleri ve sempozyum projelerini hazırlayarak valiliğimize sunduk. SMS sistemini faaliyete geçirerek mesaj yolu ile haberleşmeyi sağladık. Ayrıca kan ihtiyacı, açılışları önemli görülen olayları ve cenaze ilanlarını hemşehrilerimize duyurduk. Mart 2013 ten itibaren bir toplu mesajdan 150 TL yerine 100 TL alacağız. Her yıl en az 5 öğrencimizi ÖSS ve SBS sınavlarına hazırlanması için özel dershanelere gönderdik. Bize her zaman desteğini esirgemeyen AKADEMİ ve FİNAL dershanelerine teşekkür ederiz.

Üyelerimizden vakfımızın cari giderleri için aidat toplamaya başladık ve devam ediyoruz. 2013 yılı için yıllık aidatımız 25 TL dir.

Emirdağ kültürünü gelecek kuşaklara tanıtmak Aktarmak ve sahip çıkmak için her yıl iki veya üç sayı Emirdağ Dergisini çıkardık. Bunun için kültür ve sanat kurulu oluşturduk. Bu çıkardığımız sayı ile 25. sayıya ulaştık.

Yine her yıl vakıf takvimini çıkartarak dergi ve takvimi ücretsiz olarak Emirdağlıların olduğu her yere ulaştırma çalıştık.

68 kişiyle devraldığımız vakfımızın en yararlı hizmeti olan Emirdağlı öğrencilere verdiğimiz burs miktarını 2012 yılında 70 TL ye çıkardık, her yıl artırdığımız sayı 2013 yılında 130 öğrenciye ulaştı.

Odunpazarı Belediyesi ile protokol yaparak 10 yılına kiraladığımız "KÜLTÜR EVİ" nin iç ve dış dekorasyonunu (elektrik, su, doğalgaz, mefruşat) tamamladık. Mayıs 2013 tarihinde hizmete açmayı hedefliyoruz. Sekiz yılda 6 "Emirdağ gecesi" bir defa da Emirdağ' lı sanatçıların katıldığı "Emirdağ Türkü Gecesi" düzenledik. Türkü gecesinin herkes tarafından beğenildiği, daha geniş alanda yapılması ve her yıl düzenli olarak tekrarlanması hemşehrilerimizden gelen istekler arasındadır. Şair ve yazarlarımızın tanıtım faaliyetlerine katıldık. Gücümüzün yettiğince maddi ve manevi desteklerde bulunduk.

Emirdağ kültürünü tanıtan hazırladıkları eserlerin gelirlerini ve telif haklarını vakfımıza bağışlayan; Halil ERENÖĞLU, Fikret AKIN, Ahmet URFALI, Türkan AYDEMİR (ÇEKİÇ) ve Yasin HALAÇ' a teşekkür ediyoruz.

EYAD, ATEP ve Belçika Diyanet Vakfı ve diğer derneklerle ilişkilerimizi sıcak tuttuk, gerektiğinde işbirliği içinde olduk, yaz aylarında bir araya geldik. Türkiye' deki Emirdağ dernekleriyle diyaloglarımızı geliştirdik. Ayırım gözetmeden yanlarında olduk. Sivil toplum örgütleriyle, akademisyenlerle hep karşılıklı fikir alışverişinde bulunduk.

Vakfımızın bünyesinde "Emirdağ Türküleri Korosu" oluşturarak, Emirdağ türkülerine sahip çıkarak, gelecek nesillere aktarılmasına ve kayıt altına alınmasına çalışıyoruz. Şu an itibarıyla 40' a yakın arkadaşımız bu çalışmaya katılmaktadır. Bu faaliyeti yürüten Halil Rifat AYDEMİR'e teşekkür ediyoruz.

Evden dışarı çıkamayan 4 hemşehrimize akülü arabayı EYAD' la işbirliği yaparak verdik. 1 adet tekerlekli arabayı GÖRSEM' e bağışladık ayrıca yine GÖRSEM' e 2 çuval mavi kapak verdik.

Şimdiye kadar bizlerden desteklerini esirgemeyen hemşehrilerimize teşekkür ediyor, sağlıklı, huzurlu ve mutluluk dolu günler diliyorum.

SAYGILARIMLA.

BAĞIŞ ve YARDIMLARINIZ İÇİN :

BURS HESABI : TR640001500158007285727281
AİDAT HESABI : TR130001500158007287451695
POSTA ÇEKİ HESABI : 1135951

“Emirdağlılar Eskişehir’in ayrılmaz parçasıdır”

Emirdağ ve Eskişehir gönül bağıyla birbirine bağlı. Bizim açımızdan bütün Emirdağlılar zaten Eskişehirlidir. Emirdağlılar için de öyle olduğunu biliyorum. Dolayısıyla mesele yok. Kaldı ki bir Büyükşehir Belediye Başkanı olarak ben Emirdağ’dan buraya gelip yerleşen hemşerilerim olmasından çok mutluyum.

✓ **Öncelikle bu yoğun iş temposu içinde bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Emirdağlılar Vakfı olarak bizler, Eskişehir’de yaşayan Emirdağlıların temsilcileri konumundayız. Kendi kültürümüzü yaşatmak yanında Eskişehir’in hem ekonomik hem de sosyal hayatına katkıda bulunmayı amaçlıyoruz. Öncelikle bu konuda görüşlerinizi alabilir miyiz?**

✓ Bir süre önce, yine Eskişehir’de yaşayan Emirdağlı hemşerilerimin yakından takip ettiği bir gazeteye bu konuda demec vermiştim. Orada söylediklerimi burada yinelemekte fayda görüyorum.

Emirdağ Eskişehir’in en önemli nüfus kaynaklarından birisi. Üstelik de şehrin ticari hayatında en aktif kesimlerden birisi. Emirdağlıların Eskişehir’e her açıdan önemli katkıları var, ki hiç kimse bu katkıyı görmezden gelemez.

Eskişehir, nereden gelirse gelsin, şehre göç eden herkesi bağına basan, onu Eskişehirlili kabul eden bir şehirdir. Dolayısıyla Eskişehirliler artık Emirdağlıları dışardan gelen insanlar olarak değil, Eskişehir’in asli unsurlarından biri olarak görmektedir. Emirdağ ve Eskişehir gönül bağıyla birbirine bağlı. Bizim açımızdan bütün Emirdağlılar zaten Eskişehirlidir. Emirdağlılar için de öyle olduğunu biliyorum. Dolayısıyla mesele yok. Kaldı ki bir Büyükşehir Belediye Başkanı olarak ben Emirdağ’dan buraya gelip yerleşen hemşerilerim olmasından çok mutluyum.

Emirdağ ile Eskişehir arasındaki uzun yıllardan bu tarafa süregelen yakın ilişkiler, coğrafi yakınlıktan kaynaklandığı kadar, belki de ondan daha önemli bir bağlantı noktası olarak ticari ve kültürel nedenlere dayanmaktadır.

Bu da doğal olarak, Eskişehir’in yapısı içinde Emirdağlı hemşerilerimizi önemli bir noktaya taşımaktadır. Bugün Emirdağlı hemşerilerimizin, Eskişehir’in hem sosyal hem de ekonomik hayatı içinde, ağırlıklı bir yeri vardır.

Eskişehir zaten bugünkü çağdaş, hoşgörülü ve diğer pek çok şehre benzemeyen özelliklerini, farklı hemşeri gruplarını bir potada başarıyla eritebilmiş olmasına borçludur. Cumhuriyet öncesi ve sonrasında ülke içinden ve dışından olmak üzere, birçok bölgeden gerçekleşen göçlerle oluşan sosyal yapı, Eskişehir’i önyargısız ve hoşgörülü bir kent haline getirmiştir.

İşte Sevgili Emirdağlı hemşerilerim de, Eskişehir’in bu hoşgörülü sosyal yapısının içinde en önemli yapı taşlarından biri olmuştur ve öyle olmaya da devam edecektir.

✓ **Büyükşehir Belediye Başkanı olarak göreve geldiğiniz 1999 yılından bu tarafa geçen 13 yılı aşkın süre için Eskişehir’de meydana gelen/getirdiğiniz değişiklikler konusunda genel bir değerlendirme yapar mısınız?**

✓ Eskişehir’de son on üç-on dört yılda yaşanan değişimi birkaç paragrafa sığdırmak hiç de kolay değil. Uygulamış olduğumuz değişim ve dönüşüm projeleriyle şehir bambaşka bir fiziksel çehreye kavuşurken, şehrin görünümü ile birlikte sosyal iklimi de tepeden tırnağa değiştirdi. On yıl önce “ben kurtulamadım, çocuklarım bu şehirden kurtulsun” diye düşünen Eskişehirliler, şehirleriyle gurur duyar hale geldiler. Değişen ruh durumu, şehirlerinin şehirlerine bakışını değiştirdi.

Şehrin sokakları canlandı. Hizmet sektörünün kalitesi yükseldi. Bundan on yıl önce ancak yolunu şaşırırsa bir turist uğrayacağı Eskişehir’de otobüsler dolusu ziyaretçi gelmeye başladı. Eskişehir on dört yıl önce, Türkiye’nin diğer şehirleri gibi hızla kan kaybeden bir şehirdi. Bugün ise diğer şehirlere, “biz de başarabiliriz” duygusunu veren bir şehir haline aldı.

Bütün bunları on dört yıl gibi kısa sürede, Eskişehirlilerle birlikte başardık. Ama benim açımdan asıl büyük başarı, on dört yıl önce süngüsü düşmüş, iddiasını kaybetmeye yüz tutmuş bir şehir iken, bugün, her alanda iddiasını tazelemiş, şehriyle gurur duyan Eskişehirliler haline geldi. Bu kadar kısa sürede şehrin ruh durumunun bu kadar değişmesi, herhalde eşine az rastlanır bir başarıdır.

✓ **Sanayi, ticaret ve turizm adına ne gibi projeler geliştirdiniz?**

✓ Sahip olduğu zenginliklere karşılık beş yıl öncesine kadar turizm potansiyelinden çok da fazla yararlanamayan şehir, son yıllarda farklı bir ivme kazanmış; Eskişehir Büyükşehir Belediyesi’nin 14 yıldır uyguladığı değişim ve dönüşüm projeleri ile Türkiye için bir örnek model şehir olma özelliğini kazanmıştır.

On yıl önce “ben kurtulamadım, çocuklarım bu şehirden kurtulsun” diye düşünen Eskişehirliler, şehirleriyle gurur duyar hale geldiler. Değişen ruh durumu, şehirlerinin şehirlerine bakışını değiştirdi.

PROF. DR. YILMAZ BÜYÜKERŞEN...

1950’li yılların sonu ve 1960’lı yılların başından itibaren, önce gazeteci, sonra akademisyen, sonra Akademi Başkanı, sonra Anadolu Üniversitesi rektörü, 1999’dan bu tarafa da Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı...

Ve bu görevlerin yanında hem ülke hem Eskişehir çapında yürüttüğü birçok görev ve çalışma... RTÜK Başkanlığı, Kanal D yöneticiliği ve Açık Öğretim Fakültesi’nin kuruluşunu gerçekleştirmesi, bunlardan yalnızca bir kaçısı...

Emirdağ Vakfı olarak, sürekli olarak yayınladığımız dergimiz için bir söyleşi talep ettik kendisinden. Yoğun iş temposu içinde bizi kırmadı...

Benim Emirdağlı hemşerilerimden tek talebim şu olabilir; Eskişehirlileri Türkiye’nin onun da ötesinde dünyanın gözde kentlerinden biri haline getirme çabamızda, gerek önerileri, gerek düşünceleri ve gerekse güvenleriyle bize olan desteklerinin devam etmesidir. Çünkü bu destekleri benim şahsıma değil, Eskişehir’e, dolayısıyla çocuklarının, torunlarının daha iyi, daha güzel bir şehirde yaşamaları gayretine verilen destek olacaktır.

Sahip olduğu zenginliklere karşılık beş yıl öncesine kadar turizm potansiyelinden çok da fazla yararlanamayan şehir, son yıllarda farklı bir ivme kazanmış; Eskişehir Büyükşehir Belediyesi’nin 14 yıldır uyguladığı değişim ve dönüşüm projeleri ile Türkiye için bir örnek model şehir olma özelliğini kazanmıştır.

“Emirdağlılar Eskişehir’den ayrılmaz parçası”

Sahip olduğu zenginliklere karşılık beş yıl öncesine kadar turizm potansiyelinden çok da fazla yararlanamayan şehir, son yıllarda farklı bir ivme kazanmış; Eskişehir Büyükşehir Belediyesi’nin 14 yıldır uyguladığı değişim ve dönüşüm projeleri ile Türkiye için bir örnek model şehir olma özelliğini kazanmıştır.

Emirdağ ve Eskişehir gönül bağıyla birbirine bağlı Eskişehirlidir. Emirdağlılar için de öyle olduğunu biliyoruz. Belediye Başkanı olarak ben Emirdağ’dan buraya gel

✓ **Öncelikle bu yoğun iş temposunda bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Emirdağlılar Vakfı olarak bizler, Eskişehir’de yaşayan Emirdağlıların temsilcileri konumundayız. Kendi kültürümüzü yaşatmak yanında Eskişehir’in hem ekonomik hem de sosyal hayatına katkıda bulunmayı amaçlıyoruz. Öncelikle bu konuda görüşlerinizi alabilir miyiz?**

✓ Bir süre önce, yine Eskişehir’de yaşayan Emirdağlı hemşerilerimin yakından takip ettiği bir gazeteye bu konuda demeç vermiştim. Orada söylediklerimi burada yinelemekte fayda görüyorum.

Emirdağ Eskişehir’in en önemli nüfus kaynaklarından birisi. Üstelik de şehrin ticari hayatında en aktif kesimlerden birisi. Emirdağlıların Eskişehir’e her açıdan önemli katkıları var, ki hiç kimse bu katkıyı görmezden gelemez.

Eskişehir, nereden gelirse gelsin, şehre göç eden herkesi bağına basan, onu Eskişehirlili kabul eden bir şehirdir. Dolayısıyla Eskişehirliler artık Emirdağlıları dışarıdan gelen insanlar olarak değil, Eskişehir’in asli unsurlarından biri olarak görmektedir. Emirdağ ve Eskişehir gönül bağıyla birbirine bağlı. Bizim açımızdan bütün Emirdağlılar zaten Eskişehirlidir. Emirdağlılar için de öyle olduğunu biliyorum. Dolayısıyla mesele yok. Kaldı ki bir Büyükşehir Belediye Başkanı olarak ben Emirdağ’dan buraya gelip yerleşen hemşerilerim olmasından çok mutluyum.

Emirdağ ile Eskişehir arasındaki uzun yıllardan bu tarafa süregelen yakın ilişkiler, coğrafi yakınlıktan kaynaklandığı kadar, belki de ondan daha önemli bir bağlantı noktası olarak ticari ve kültürel nedenlere dayanmaktadır.

Bu da doğal olarak, Eskişehir’in yapısı içinde Emirdağlı hemşerilerimizi önemli bir noktaya taşımaktadır. Bugün Emirdağlı hemşerilerimizin, Eskişehir’in hem sosyal hem de ekonomik hayatı içinde, ağırlıklı bir yerleri vardır.

Eskişehir zaten bugünkü çağdaş, hoşgörülü ve diğer pek çok şehre benzemeyen özelliklerini, farklı hemşeri gruplarını bir potada başarıyla eritebilmiş olmasına borçludur. Cumhuriyet öncesi ve sonrasında ülke içinden ve dışından olmak üzere, birçok bölgeden gerçekleşen göçlerle oluşan sosyal yapı, Eskişehir’i önyargısız ve hoşgörülü bir kent haline getirmiştir.

Eskişehir'in "Kurtulmuşlarıdır"

Şli. Bizim açımızdan bütün Emirdağlılar zaten durum. Dolayısıyla mesele yok. Kaldı ki bir Büyükşehir ip yerleşen hemşerilerim olmasından çok mutluyum.

İşte Sevgili Emirdağlı hemşerilerim de, Eskişehir'in bu hoşgörülü sosyal yapısının içinde en önemli yapı taşlarından biri olmuştur ve öyle olmaya da devam edecektir.

✓ **Büyükşehir Belediye Başkanı olarak göreve geldiğiniz 1999 yılından bu tarafa geçen 13 yılı aşkın sürede Eskişehir'de meydana gelen/getirdiğiniz değişiklikler konusunda genel bir değerlendirme yapar mısınız?**

✓ Eskişehir'de son on üç-on dört yılda yaşanan değişimi birkaç paragrafa sığdırmak hiç de kolay değil. Uygulamış olduğumuz değişim ve dönüşüm projeleriyle şehir bambaşka bir fiziksel çehreye kavuşurken, şehrin görünümü ile birlikte sosyal iklimi de tepeden tırnağa değişti. On yıl önce "ben kurtulamadım, çocuklarım bu şehirden kurtulsun" diye düşünen Eskişehirililer, şehirleriyle gurur duyar hale geldiler. Değişen ruh durumu, şehirliğin şehirlerine bakışını değiştirdi.

Şehrin sokakları canlandı. Hizmet sektörünün kalitesi yükseldi. Bundan on yıl önce ancak yolunu şaşırırsa bir turist uğrayacağı Eskişehir'e otobüsler dolusu ziyaretçi gelmeye başladı. Eskişehir on dört yıl önce, Türkiye'nin diğer şehirleri gibi hızla kan kaybeden bir şehirdi. Bugün ise diğer şehirlere, "biz de başarabiliriz" duygusunu veren bir şehir halini aldı.

Bütün bunları on dört yıl gibi kısa süre içinde, Eskişehirililerle birlikte başardık. Ama benim açımdan asıl büyük başarı, on dört yıl önce süngüsü düşmüş, iddiasını kaybetmeye yüz tutmuş bir şehir iken, bugün, her alanda iddiasını tazelemiş, şehriyle gurur duyan Eskişehirililer haline geldik. Bu kadar kısa sürede şehrin ruh durumunun bu kadar değişmesi, herhalde eşine az rastlanır bir başarıdır.

✓ **Sanayi, ticaret ve turizm adına ne gibi projeler geliştirdiniz?**

✓ Sahip olduğu zenginliklere karşılık beş yıl öncesine kadar turizm potansiyelinden çok da fazla yararlanamayan şehir, son yıllarda farklı bir ivme kazanmış; Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin 14 yıldır uyguladığı değişim ve dönüşüm projeleri ile Türkiye için bir örnek model şehir olma özelliğini kazanmıştır.

On yıl önce "ben kurtulamadım, çocuklarım bu şehirden kurtulsun" diye düşünen Eskişehirililer, şehirleriyle gurur duyar hale geldiler. Değişen ruh durumu, şehirliğin şehirlerine bakışını değiştirdi.

PROF. DR. YILMAZ BÜYÜKERŞEN...

1950'li yılların sonu ve 1960'lı yılların başından itibaren, önce gazeteci, sonra akademisyen, sonra Akademi Başkanı, sonra Anadolu Üniversitesi rektörü, 1999'dan bu tarafa da Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı...

Ve bu görevlerin yanında hem ülke hem Eskişehir çapında yürüttüğü birçok görev ve çalışma... RTÜK Başkanlığı, Kanal D yöneticiliği ve Açık Öğretim Fakültesi'nin kuruluşunu gerçekleştirmesi, bunlardan yalnızca bir kaçı...

Emirdağ Vakfı olarak, süreli olarak yayınladığımız dergimiz için bir söyleşi talep ettik kendisinden. Yoğun iş temposu içinde bizi kırmadı...

Benim Emirdağlı hemşerilerimden tek talebim şu olabilir; Eskişehir'i Türkiye'nin onun da ötesinde dünyanın gözde kentlerinden biri haline getirme çabamızda, gerek önerileri, gerek düşünceleri ve gerekse güvenleriyle bize olan desteklerinin devam etmesidir. Çünkü bu destekleri benim şahsıma değil, Eskişehir'e, dolayısıyla çocuklarının, torunlarının daha iyi, daha güzel bir şehirde yaşamaları gayretine verilen destek olacaktır.

Şehri 12 km. boyunca baştanbaşa bölen Porsuk Çayı, Eskişehir'e bir sorun kaynağı iken rehabilite ve peyzaj çalışmaları ile şehri süsleyen bir gerdanlık halini almış, üzerinde Amsterdam tipi bot ve gondollarla ulaşım sağlanır olmuştur.

Toprak Mahsulleri Ofisi Silolannın restorasyonu, Eskişehir'in eski yerleşim Bölgesi Odunpazarı Evleri'ne uygulanan dönüşüm projeleri ile Butik Oteller haline getirilmesi, Eski Sebze ve Meyve Hali'nin Haller Gençlik Merkezi'ne dönüştürülmesi ve Eski Mezbaha'nın restorasyonu, gibi projeler ile şehrin kültürel kimliklerini oluşturan değerlere yeni işlevler kazandırılmıştır.

Şehrin, birbirinden farklı insanları ortak mekânlarda buluşturması gerektiği öngörüsüyle; iki adet dev park projesi hayata geçirilmiştir. Bunlardan Kentpark, etkileyici peyzaj düzenlemeleri, Anadolu'da denizi olmayan bir şehirde yapay plajıyla ünlenmesinin dışında at binışine uygun manevleri ve gezinti alanları ile hem Eskişehirililerin hem de şehir dışından gelenlerin ilgi odağı konumundadır.

Bilim Kültür ve Sanat Parkı ise, çeşitli gösterilere olanak veren amfi tiyatrosu, eski dekoliv hattının hayata geçirilmesi ile parkı boydan boya dolaşan midi tren, May Flower benzeri gemisi, yapımı devam eden bahar aylarında açılması planlanan Masal Şatosu ile bir diğer çekim merkezidir.

2012 yılı Nisan ayında açılan Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Sabancı Uzay Evi ve Bilim Deney Merkezi de turizm alanında bir diğer ilgi odağı olmuştur. Açıldığı günden bu yana toplam sayısı 100 bini bulan ziyaretçisiyle sadece Eskişehir değil Türkiye'nin dört bir yanından gelen konuklarıyla bilim turizmi alanında da yeni tür bir turizm ve ziyaretçi kitlesini şehre kazandırmıştır. Aynı park içinde dev bir su altı dünyası (akvaryum) ve hayvanat bahçesi yapımı devam etmektedir.

Eskişehir uygulanan tüm bu dönüşüm ve değişim projeleri ile Türkiye'de pek çok konuda öncelik üstelenen bir şehir olarak; bilinen tarih, deniz, dağ, sağlık turizmi dışında şehir turizminin öncülüğünü de üstlenmiştir. Diğer şehirlerden insanlar otobüslere, trenlere binerek şehir gibi uygar bir şehir görmeye gelir olmuşlardır.

Şehrin turizmin değerine, yeni değerler katmak üzere çalışmalarımızı sürdürmekteyiz. Mevcut Büyükşehir Belediyesi Çağdaş Cam Sanatları Müzesi'nin yanına geçtiğimiz yılın Ekim ayı içinde açmış olduğumuz Kent Belleği Müzesi, bir yandan kentin hafızasına sahip çıkarken diğer yandan, Eskişehir konusunda araştırma yapmak isteyenler için de bir merkez olmuştur. Balmumu Heykeller Müzesi'nin açılması için tüm hazırlıklar tamamlanırken yeni müzelerle şehrin müzeler şehri olması konusunda sürekli projeler hazırlamaktayız.

Eskişehir'i merak edenlerin gelme istekleri şehirde kongre turizmini de tetiklemiş; son yıllarda Eskişehir çok sayıda kongre ve sempozyumun yapıldığı bir şehir olmuştur. Kongre turizmine cevap verebilmek için, Büyükşehir Belediyesi olarak 1300 kişilik Atatürk Kültür Sanat ve Kongre Merkezi inşaatını tamamlamış olup; kısa sürede tefrişini bitirerek açmayı planlamaktayız.

Gerek Eskişehir'e yapılan ziyaretçi hedef kitlelerini çeşitlendirmek, şehirde kalış süresini uzatmak açısından, sürekli olarak projeler üretmekteyiz. Ancak, hayata geçirilmeye çalışılan projeler, Büyükşehir Belediyesi'nin kendi mülkiyetinde bulunan sınırlı bina ve arsalarda kendi olanakları ve sorumlulukları çerçevesinde; sınırlı belediye bütçesiyle gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır.

Daha büyük çaplı projelerin gerçekleştirilmesi hem finansal hem de sorumluluk alanı göz önünde bulundurulduğunda, merkezi hükümet ve bakanlıklar; özellikle de Kültür ve Turizm Bakanlığı desteği ya da uygulamalarını gerektirdiği halde, hükümetin siyasi tutumu nedeniyle maalesef bu sağlanamamaktadır.

Bütün bunların yanı sıra belediyemizin kazandırdığı değerlerle Eskişehir, sanayi ve ticaret yatırımları açısından da cazip hale gelmiş ve yatırımcıları çeken bir şehre dönüşmüştür.

✓ **Yeniden Eskişehir'de yaşayan Emirdağlıların meselesine dönersek, Eskişehir ile Emirdağlılar arasındaki ilişkinin geliştirilmesi açısından neler söylemek istersiniz?**

✓ Eskişehir ile Emirdağlı hemşerilerimiz arasındaki ilişki artık, şehre dışarıdan yapılan bir müdahale ya da ayrı bir konu olarak görülemez. Çünkü, yukarıda da dediğim gibi Eskişehir için sizler, bu şehrin olmazsa olmaz bir parçası haline geldiniz. Hem sosyal açıdan hem de ekonomik açıdan. Bildiğiniz gibi, yurt dışında yaşayan Emirdağlılar da birikimlerinin önemli bir kısmını Eskişehir'de yatırıma dönüştürüyorlar.

Eskişehir, bugün geldiği nokta itibarıyla, gerek ülke içinden gerek ülke dışından birçok yatırımcı firmanın ve kuruluşun yakından takip ettiği bir şehirdir. Bunun

doğal sonucu olarak da, yurt dışında çalışan ama Eskişehir'le gerek ailevi, gerek ticari ama mutlak surette bir bağı olan Emirdağlı hemşerilerimiz de birikimlerini burada değerlendirmek istiyor. Bu, durum şehir ekonomisi açısından son derece olumlu.

Ayrıca, Eskişehir'in hem siyasi hem de kültürel yapısı, insanların içinde kendilerini istedikleri ölçüde temsil etmeye her zaman açık olmuştur. Ancak Emirdağlı hemşerilerimiz hiçbir noktada kendilerini yeterli görmemeli, sürekli yeni çalışmalar içinde olmalı etkinliklerini geliştirmeli, yeni atılımlar içinde olmalılar.

Böylece Emirdağlı hemşerilerimiz, hem kendi kültür ve yaşayışlarının özünü kaybetmeyecek, hem de Eskişehir'in sosyal ve ekonomik hayatı içinde çok önemli bir unsur olmaya devam edecektir.

✓ **Emirdağlı pek çok dostunuzun, çalışma arkadaşınızın olduğunu biliyoruz. Emirdağlılar sizi seviyor, sizin de Emirdağlıları gönül bağı ile sevdiğinizi biliyoruz. Bu çerçevede Emirdağlılara vereceğiniz mesaj nedir?**

✓ Öncelikle belirtmek isterim ki, sizin de dediğiniz gibi bu sevgi ve saygı duyguları karşılıklı. Her Eskişehirli gibi benim de Emirdağ kökenli birçok dostum, arkadaşım oldu, halen de var. Zaten bu şehirde yaşayıp da, Emirdağlı arkadaşı, dostu olmayan insan olacağını sanmıyorum.

Biliyorsunuz ben, bugüne kadar hep bu şehir için bir şeyler yapmaya çalıştım. Bu çabam da halen devam ediyor. Ancak, benim tüm bu yapmaya çalıştıklarım Eskişehirlilerden gerekli kabulü gördüğü için, her geçen gün üzerine eklenerek devam ediyor.

Benim Emirdağlı hemşerilerimden tek talebim şu olabilir; Eskişehir'i Türkiye'nin onun da ötesinde dünyanın gözde kentlerinden biri haline getirme çabamızda, gerek önerileri, gerek düşünceleri ve gerekse güvenleriyle bize olan desteklerinin devam etmesidir. Çünkü bu destekleri benim şahsıma değil, Eskişehir'e, dolayısıyla çocuklarının, torunlarının daha iyi, daha güzel bir şehirde yaşamaları gayretine verilen destek olacaktır.

*EMİRDAĞ KAYMAKAMI OLMAK..!**Akın AĞCA**Kaymakam*

Meslek hayatımın 12. Yılında Ağustos 2012 kararnesiyle Şırnak Vali Yardımcılığı görevinden Emirdağ Kaymakamlığına atanmak benim ve ailemin hayatında birçok şeyin değişmesi anlamına geliyordu. Yeni bir görev, yeni insanlar, yeni bir kültür, yeni iş arkadaşları ve daha birçok şey...

Kimi zaman bu değişiklikler sancılı olur. Uyum süreci uzun sürer. Ne kadar çabalasanız da yeni yerinize uyum sağlamakta güçlük çekersiniz. Çok şükür, Emirdağ için bu tür sıkıntılar yaşamadığımızı söyleyebilirim. Belki uyum sürecimizi hızlandıran sıcak insanları ve içimizi ısıtan türküleri. Emirdağ türkülerinin üzerimde yarattığı etkinin sebebi aslında Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun aşağıdaki dizelerinde saklı:

*"Şairim,
Zifiri karanlıkta gelse şiirin hası
Ayak sesinden tanırım...
Ne zaman bir köy türküsü duysam,
Şairliğimden utanırım".*

Evet, türküler farklıdır. Onlar daha içten, daha katıksız, daha samimidir. Onlar buram buram Anadolu kokar. Tıpkı Emirdağ Türküleri gibi...

Emirdağ'ın güzellikleri sayesinde ortaya çıkan hızlı uyum hızlı bir çalışma temposunu da beraberinde getirdi. Emirdağ'ın bünyesinde taşıdığı mevcut potansiyeli harekete geçirmek temel hedef oldu benim için. Şehirlerarası yolların kavşak noktasında olması ve bu özelliği ile Ege, İç Anadolu ve Doğu Akdeniz'i birbirine bağlayan bir köprü vazifesi görmesi nedeniyle sahip olduğu coğrafi avantajı, tarım ve müsait geniş toprakları, hızla gelişen ve uluslararası firmaların dahi yatırım yaptığı Organize Sanayisi, yetiştirdiği çok sayıda bürokrat, sanatçı ve işadamı ile Emirdağ çok büyük bir gelişim potansiyeline sahip. Bu potansiyelin hızla yapılmakta olan çevre yolları, 2015'de hizmete girmesi planlanan Ankara – Emirdağ – Afyon hızlı

tren hattı ve projelendirmesi devam eden doğalgaz inşası ile desteklenmesi Emirdağ'ın geleceğe güvenle bakmasını sağlamaktadır. Kaymakamlık olarak bizim çabamız bu iyiye gidişi daha da hızlandırmaktır. Bunu başarabilmek için de temel düşünce-miz başta Eskişehir olmak üzere Türkiye'nin çeşitli illerine ve Avrupa'ya göç etmiş Emirdağlı hemşehrilerimizle güç birliği yapmak ve Emirdağ'ı hakettiği güzel noktalara taşımaktır.

Bu gelişimi sağlarken hiç şüphesiz kültürel değerlerimizin korunması, ilçemizde eğitim ve sağlık imkanlarının iyileştirilmesi gibi noktalara önem vermek gerekmektedir. Bu amaçlarla folklorik Emirdağ Bebeği'nin yapımı ve Pazarlanması konusunda çalışmalar başlatmış bulunuyoruz. Diğer yandan ilçemizde eğitim kalitesinin artırılması için İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüz bünyesinde çalışmalar başlatılmış olup umudumuz Afyon'da SBS sınavı sonuçlarına göre 17 ilçe arasında 10. olan sıralamamızdaki yerimizi ilk üçe taşımaktır. Bu amaçla okullarımızdaki fiziki koşulların iyileştirilmesi yanında yeni okulların yapımı için de çabalarımız devam etmektedir.

Özetle; Emirdağ Kaymakamı olarak inanıyorum ki, Emirdağ'ı güzel günler beklemektedir. Yeter ki Emirdağlı hemşehrilerimiz birlik olsun, Emirdağ için Emirdağ sevgisiyle kenetlensin. İnanıyorum ki, Emirdağlılar'ın yüreği buldukları her yerde Emirdağ için atmaktadır ve Emirdağ için ellerinden geleni yapma azmindedirler.

Bunu bilmek Emirdağ Kaymakamı olarak bana güç vermekte ve daha kararlı ve azimli bir biçimde çalışma şevki aşılacaktır.

Tüm Emirdağlı hemşehrilerime bu satırlardan sevgi ve esenlik dileklerimi iletiyorum. Ayrıca Emirdağlı hemşehrilerime seslenme imkanı veren Eskişehir Emirdağlılar Vakfına bu vesileyle teşekkür ediyor, çalışmalarında başarılar diliyorum.

Burhan SAKALLI
Odunpazarı Belediye Başkanı

Emirdağ ,her ne kadar coğrafi ve nüfus olarak Afyonkarahisar sınırları içerisinde olsa da, Eskişehir' in manevi ilçesi konumundadır.

Odunpazarı 'nda özellikle Emek, 71 Evler, Huzur, Erenköy mahallerinde yoğun olmak üzere daha bir çok mahalle ve semtte Emirdağ' lı vatandaşlarımız, bizlerin de hemşehrisi , dostu, akrabası, arkadaşısıdır. Dolayısıyla ne biz Emirdağ' da içtiğimiz yayık ayrıntı , yediğimiz gözlemede kendimizi yabancı hissetmişizdir, ne de ne Emirdağ' lı kardeşlerimiz kendisini Odunpazarı' nda, Eskişehir 'de yabancı hissetmektedir.

Farklılıklarımızın, zenginliklerimiz olduğunu düşündüğümüz ve birlikte kardeşçe dostça yaşayabilmeyi becerebildiğimiz bu güzel şehrimizde, Emirdağ'lı kardeşlerimiz de kendi yaşamışlıklarından bizim yaşantımıza değer katmıştır.

Emirdağ insanı; Medeni cesaret örneği götsererek , yol bilmeden , dil bilmeden ne zor şartlarda ekmeğinin peşine düşmüş ilk gurbetçi kardeşlerimiz, Avrupa'yla bizi ilk tanıştıran kardeşlerimizdir. Bir çok Avrupa ülkesinde çalışmış, didinmiş ancak Memleketini unutmamıştır.

Emeğini, birikimini ekonomik olarak da yatırım becerilerine dönüştüren zamanın en çilekeş işçi sınıfı, çalışkanlığı, azmi ile şu anda Avrupa da Sosyal statüsünü, ekonomisini güçlendirmiş; içlerinden Milletvekilleri, Belediye başkanları, Parlamenterler, İşadamları yetiştirmiş kardeşlerimizdir. Emirdağlı kardeşlerimiz başlı başına bir başarı öyküsüdür.

Bizler ; Eskişehir' de Emirdağ' lı kardeşlerimizle birlikte yaşamaktan , Emirdağ İlçemizi de kardeş ilçemiz olarak görmekten dolayı mutluyuz.

Dt. Ahmet ATAÇ
Tepebaşı Belediye Başkanı

“Emirdağlı hemşerilerim Eskişehir'le çok daha iyi ilişki içindedir”

Emirdağ, her ne kadar Afyonkarahisar'a bağlı da olsa, bütün sosyal ve ekonomik ilişkileri açısından Eskişehir'le çok daha iyi ilişki içindedir. Eskişehir'in sosyal ekonomik yaşamında Emirdağlı hemşehrilerimizin çok önemli bir rolü vardır.

Emirdağlılarla tanışmam 1963 – 64 yıllarına gider. Onun nedeni de, Prof. Dr. Esat Erenoğlu ile tanışmamdır. Esat ağbi benim çok sevdiğim ve saydığım bir büyüğümdü. Hem tıp adamı olarak, hem de çevresi için önemli bir kişiydi. Onun Eskişehirspor kulübü doktorluğunu yaptığı dönemde maçlara giderdik. Çok fanatik Fenerbahçeli olmasına rağmen, Eskişehirspor sevgisi de bambaşkaydı. Onun sayesinde birçok Emirdağlı dostum, büyüğümle tanıştım. Kızı Neslihan Erenoğlu'nun da diş hekimi (ortodontist) olması, dostluğumuzun farklı bir yönüydü.

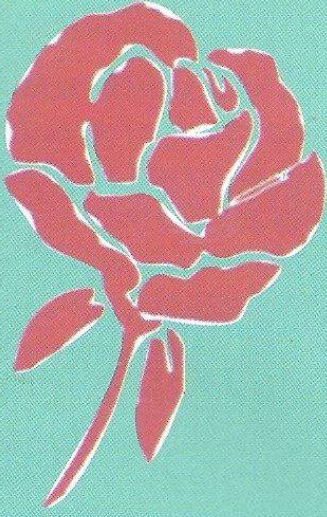
İKİ ANI

Yemesini içmesini seven iki Emirdağlı büyüğüm vardı. Ortak sofralarımız olmuştu. Onlar ikisi daha sıklıkla bir araya geliyorlardı. Sofraları son derece zengin olurdu. Bu büyüklerimden biri yaşıyor, diğeri hayatta değil. Yine bir gün dost sofrasında bir araya geliyorlar. Laf lafı açıyor, yeme – içme konusunda sohbeti geliştiriyorlar. Konu '**çok yemek yemeye**' varınca, biri diğere, "**İyi ki dana olmamışız. Bizi altı ayda keserlerdi**" diyor. Dost sofrasındakileri bir gülmektir alıyor.

Yine bir Emirdağlı büyüğüm yeni satın aldığı otomobiliyle trafiğe çıkıyor. Çok süratli otomobil kullanmayı sevdiğinden, basıyor gaza... Yeni başlayan hız denetimlerinden birine yakalanıyor. Bir süre sonra geldiği kontrol noktasında polis tarafından durduruluyor. Polis, ruhsat – ehliyet soruyor. O da çıkarıp gösteriyor. Polis, "**Beyefendi, radara girdiniz**" diyor. O da, "**Hayır, ben hızlı gitmiyordum**" diyerek itiraz ediyor. Polis de, onun ne kadar hızlı gittiğini vurgulamak için, elindeki hız yapanların listesini gösterip "**Beyefendi, o kadar hızlı gidiyorsunuz ki, hızlı gittikleri için sizden önce radara girenleri bile geçip yanıma geldiniz**" diyor.

Pek çok anı var elbette.

Ben, Emirdağlı hemşerilerime, derginize emek veren dostlarıma saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Gül Kuyumcusu

HER NEV'İ KUYUMCU ÇEŞİTLERİ BULUNUR
SİPARİŞ KABUL EDİLİR

Zeki Gül ve Oğulları

GÜLKARDEŞLER YAPI İNŞAAT KUYUMCULUK SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Kenan
0532 132 00 11

Yıldırım
0530 607 97 69

1+1, 2+1, 3+1 Satılık Lüks daireler

Merkez : Kuyumcular Çarşısı No: 35 - Tel: 0(222) 234 39 73

Köşe Şb.: Arifiye Mh. İnci Sk. No:26/B - Tel: 0(222) 234 90 90

Şube : Kuyumcular Çarşısı No: 10 - Tel: 0(222) 232 24 22

ESKİŞEHİR

AVRUPA'DA İLK EMİRDAĞLI BELEDİYE BAŞKANI

*Emir KIR
Brüksel Sint Joost ten Noode
Belediye Başkanı*

Belçika'da Emirdağ denince akla umudunu Avrupa'daki iş sahalarına bağlamış kişiler gelir. Bin bir güçlkle ailelerine, çocuklarına daha iyi bir gelecek sağlamak, biraz para kazanıp memlekete geri dönmeyi, iş kurmayı amaç edinen fakat bunu hiç bir zaman gerçekleştiremeyen fedakar göçmen babalarımız ve annelerimizdir. Bizler burada yetişip büyüyen, çok kültürlü ortamı paylaşan, öz kültürümüzü, kimliğimizi koruyarak yaşayan üçüncü hatta dördüncü kuşak Emirdağ kökenli Belçikalılarız ve Belçika toplumunun her kesiminin temsilcileriyiz. Elinci yılını geride bıraktığımız Avrupa'ya göç hareketi Anadolu'nun diğer fakir şehirlerini de etkilemiştir. Emirdağ bu şehirlerden biridir. Belçika'ya ilk gelenlerin Emirdağ'dan olması, Belçika'da Emirdağ toplumunun öne çıkmasını sağlasa da Anadolu'nun diğer bölgelerinden de çok sayıda insan Belçika'da yaşamaktadır ve hepsinin kaderi aynıdır. Her toplum kendi kültürü ve aldığı Belçika kültürü ile Belçika toplumunun bir rengini oluşturmaktadır. Elbette annelerimiz babalarımızın kültürüyle gelenek-görenekleriyle gurur duymaktayız. Fakat buranın da

kültürünü alarak Emirdağ'a, Belçika'ya bir zenginlik katmaktayız. Bu gün bir çok seçilmiş kişiler de (Mahinur Özdemir, Veli Yüksel, Emin Özkara, Sait Köse, Resul Tapmaz vb.) Emirdağ' lı göçmenlerin çocukları veya torunlarıdır.

Belçikalı Türkler olarak burada kalıcı bir toplumuz ülkede yaşayan diğer toplumlarla 50 yıldır uyum içerisinde yaşadık. Sivil toplum kuruluşlarının düzenledikleri sportif ve kültürel etkinlikler o ülkeye uyumda önemli etkenlerdir. Biz de belediye olarak uyuma katkı sağlayacak sivil toplum kuruluşları ile beraber hareket edip çalışmalarına destek olacağız.

Belçika'ya gelen Türk göçmenler ve özellikle Emirdağ'dan gelen göçmenler ve çocukları Türkiye - Belçika - Emirdağ arasında köprü oluşturmuştur. Örneğin Belçika - Emirdağ, Belçika - Eskişehir, Belçika - Afyon, Belçika - Antalya hatları her geçen gün önem kazanmaktadır. (Seyahat, iş vb.)

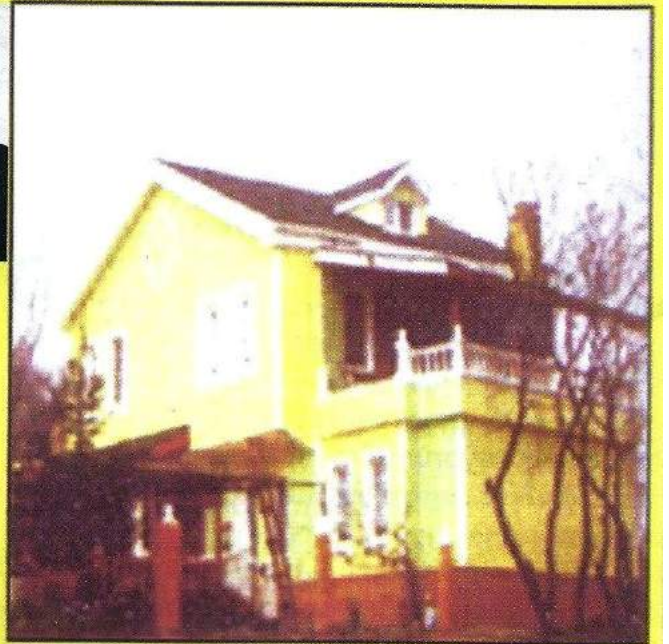
HABER : Şükrü Sağlam

FATİH EMLAK
"Gayrimenkul Hizmetleri"

Osman BÖCÜK
Emekli Astsubay

EV - DAİRE - ARSA - TARLA
HER TÜRLÜ EMLAK ALIM - SATIM
KİRALAMA ve TAPU - TAKİP İŞLERİ

Akarbaşı Mh. Atatürk Cd. No:37/A
Tel&Fax : 0222 231 00 13

ESKİŞEHİR
GSM : 0542 254 72 86

GÖZÜMDE EMİRDAĞ

Salih ALKAN

Uşak Milli Eğitim Müdür Yrd.
(Emirdağ Eski Milli Eğitim Müdürü)

Haziran 1999 da Emirdağ da Milli Eğitim Müdürlüğü görevine başladım. Ocak 2001 tarihine kadar bir buçuk yıl çevremde görev yaptım bu ilçede. Neler yaşamadık ki Emirdağ da. Bu potansiyeli büyük, eğitim seviyesi yüksek yüzölçümü büyük, siyaseti etkin, köy sayısı çok fazla olan bu ilçede unutulmaz anılarımız oldu.

Eğitimde çeşitliliğin ve seviyenin yükselmesi için gece gündüz durmadan çalıştık. Tabii arkamda Şube Müdürleri Hamza YÜKSEL, Fevzi CAN, Öğretmenevi müdürü İskender YENİLMEZ, Okul müdürleri Ceylan KESKİN, Ertuğrul ALTINEL, Sedat GÜZLE, Behçet UYANIK, Hüseyin AKKAN ve adını buraya yazamadığım daha nice değerli yönetici, öğretmen ve diğer personelden oluşan güçlü bir ekip vardı. Bu ekiple hedefimize ulaşmamız zor olmamıştı. Anadolu Öğretmen Lisesinin, Çok Programlı Lisenin açılması, İlçenin tüm okullarının normal eğitime geçirilmesi, Anadolu lisesinin yerinin değiştirilmesi, Öğretmen evinin Emirdağ'a yakışır hale getirilmesi, Milli Eğitim Müdürlüğüne hizmet aracının alınması, Tüm köy okullarından kullanılmayan malzemelerin kamyon kamyon toplanıp Mesleki Eğitim Merkezinde onarımlarının yapılarak geri dönüşümünü sağlanarak ülke ekonomisine kazandırılması gibi daha birçok azımsanmayacak önemli çalışmalar yapmıştık bu ekiple.

Emirdağ aslında büyük düşünenlerin yaşadığı bir ilçeydi. 1999 büyük depremde ilçe halkının depremzedelere yardım için nasıl çabaladığı hiç gözümün önünden gitmez. Ben bu ilçeyi çok sevmişim. İnsanlarının da beni sevdiğine inanıyordum. Gitmediğim köyü yoktu. Her köyünün ayrı bir özelliği, ayrı bir güzelliği vardı.

Hele bir gün Kaymakam Yusuf Ziya ÇELİKKAYA ile Yoksul DERVİŞ'İN misafiri olmuşuk sabaha kadar çalıp söylemişik o geceyi hiç unutmam.

İlçenin merkezi bana İstanbul'un Taksim meydanını çağırıyordu. Oradan küçük çarşıya uzanmak bir tur atmak ve küçük çay ocaklarında çay içmek en büyük zevklerim arasındaydı. Yörenin mi desem Ülkenin mi desem en büyük pazarı kuruldu Emirdağ'da. Bütün köyler akın akın pazara gelirdi. Hatta anlatılır; "adamın birinin bir köyde babası ölmüş çok üzüntülü olduğunu görenler teselli için uğraşırken yahu ben babamın öldüğüne değil bugün Emirdağ'ın pazarı. Pazarı gidemeyeceğime üzülüyorum" demiş. Tabii Emirdağ'ın pazarından bahsedip o meşhur yağurdandan söz etmeden geçmek olmaz. O ne yağurttu öyle kendine has bakraçlarda yapılan unutulmaz bir lezzet ve tat.

Emirdağ tabii ki folkloru ve kültürü ile de ön plana çıkmaktadır. Emirdağ da görev yaparken Yurdun dört bir yanından beni arayarak folklor kıyafetinin aslını isteyen, Emirdağ türkülerinin orijinalini isteyen, ilçenin folklorik yapısı hakkında doküman isteyen sayısı belirsizdi. Türküleri birçok sanatçıya ilham olmuş Âşık Yoksul DERVİŞ gibi, Kubat gibi sanatçıları bağrından çıkarmış büyük bir ilçe Emirdağ.

Emirdağlı arkadaşlarla ve Emirdağ'la hiç kopmadım. Vefalı bu insanlarla hala irtibatımız devam etmekte ve edecek te. Mesleki hayatımda yirmiye aşkın il ve ilçede görev yaptım ama Emirdağ'ın ve Emirdağlının yeri bende her zaman ayrı olacaktır. Her zaman minnetle ve muhabbetle anacağım. Emirdağ'a ve tüm Emirdağlılara selam ve sevgilerimle.

SEZERLER

— Ticaret - Pazarlama —

DAYANIKLI TÜKETİM MAMÜLLERİ

BEYAZ EŞYA - ELEKTRONİK - MOTOSİKLET

Hasan - Murat SEZER

VESTEL Rowenta REGAL ALTUS ARISTON Indesit PROFILO AEG aiwa AKAI PHILIPS

Asarcıklı Cad. No. 58

Telfax : (222) 231 19 35 - 221 92 30

ESKİŞEHİR

DELİKIZIN NİYAZI

Şükrü TÜRKMEN
turkmensukru@gmail.com)

Gökşen'i, Abdullah kızı Fadime ile evlendirdiler. Belki de geç bir evlilik. Çileli bir yaşam evliler için. Çocukları Ali dünyaya geldiğinde 45 yaşındadır Gökşen. Büyük bir sevinç. Ardından Kamil ve onun ardından da Fatma dünyaya gelir. Ayrı bir dünyası olmuştur artık. İki oğlan babasıdır Gökşen.

21 yaşında kaybeder oğlu Kamili. Kesin tarihi pek hatırlamaz ama yılı iyi bilir. 1910 yılı Ekim ayı. Oğlunun ölüm haberini Boztoprak'da ekin ekerken alır.

Bu ölüm Ali'yi de çok etkiler. Kendinden iki yaş küçük kardeşi onun her şeyidir. Ama dirayetli olmalıdır Ali. Baba perişan. "Güçlü olmalıyım" der kendi kendine. "Ölenle ölünmez" der komşuları. Kendi kendine söz verir Ali. Karısı Akkız hamiledir. Eğer oğlan olursa adını Kamil koyacak ve kardeşinin adını yaşatacaktır.

Kamil'in ölümünden bir iki ay sonra bir kız dünyaya getirir Akkız. Alinin beklediği olmaz ve adını Vahide koyarlar. Babası Gökşen öyle istemiştir işte. Nedeni önemli değildir.

1912 yılı Temmuz ayı başında bir oğlu olur. Çok sevinçlidir Ali. Oğlanın adını Kamil koyacak ve kardeşinin adını yaşatacaktır. Baba Gökşen buna şiddetle karşı çıkar ve izin vermez. Niyazi koyar torununun adını. Kamil adı onlara düşmemiştir çünkü. Belki de acısı yenilenmesin diye buna karşı çıkmıştır (ama amcası Halil'e sözünü geçiremez ve Halil 1913 yılında doğan oğluna Kamil (Badeleğin kardeşi) adını koyar ama bu Kamil de 1943 yılında dünyaya gözlerini yumar... Haklıydı belki Gökşen).

Niyazi'si daha apalamadan askere çağırırlar Ali'yi... Ali metanetlidir. Elbette ödeyecektir vatan borcunu. Hem çocukları perişan da olmayacaktır. Babası Gökşen düşkünder torunlarına. Hiçbir zaman kendisini aratmayacaktır. Ama Gökşen üzüntülüdür. Ta derinden sızlar içi. Ilık ilık akar gözyaşları. Savaş zamanıdır ve köyden gidenlerden epeycesi şehit olmuştur...

Oğlu askere gittikten yaklaşık beş yıl sonra, 1917 yılı ocak ayında, ölür Gökşen. Son sözü "Ali Geldi mi?... Deligiz... Emanetlere iyi bak emi..." olmuştur. Ama Ali'si gelmemiştir... Gelememiştir... Belki de hiç bilmedi babasının öldüğünü.

Dedesi öldüğünde (4) yaşındadır Niyazi. Abası Vahide ise (6) yaşında. İki de babalarını hiç hatırlamazlar. Anaları yarın gelecek dediği halde her nedense hiç gelmemiştir bu bekledikleri...

Gökşen'in ölümünden sekiz ay sonra, 1917 yılının Eylül ayında, bostan başında alınır Ali'nin şehit haberi. Bu gün gibi hatırlamaktadır Niyazi. Ağlayanlar.... Ağıt edenler... Hele hele anası Akkız'ın kendisine sarılıp da " Yiğidim benim... Hiç görmediğin baban şehit olmuş... Gelmeyecek

gayri..." demesi de ne oluyordu ki... Niye ağlıyordu bunlar... Vahide elinden tutmuş ve "Babam öldü... Gelmeyecek..." diyordu.. Niye gelmeyecekti yani... Yoksa şehit olanlar gelmiyor muydu?...

Acı büyüktü... Günlerce yemedi Elhanlı Süleyman'ın kızı Akkız... Hep ağladı... Hep ağıt etti... Herkes ona "Akkız" yerine "Delikiz" demeye başladılar... Sahi o deli miydi?... Kim dayanabilirdi bu acıya...

Günler ne çabukta geçiyordu.... Delikanlı olmuştu Delikiz'in Niyazi... Uzun boylu... Sırım gibi... Karayağz bir babayığıt... Anası hemen everdi halasının kızı Hafize ile... İlk çocuğu erkekti ve Ali koydu adını... Hiç tanımadığı babasının adıydı Ali... Askere çağırıldılar... Sevine sevine gitti... Şehit çocuğuydu... Tanımasa bile gurur duyardı babasının... Askere de gururla gitmeliydi ... Vahide' de gelin olmuştu.... Anası bakardı Hafize ile Ali'sine... O da şehit karısıydı... Kocasını da beklemişti yıllarca....

Kış çok yoğun geçiyordu 1936 yılı Mart ayında... Tıpili bir gün... Martın yirmi beşinde gece yarısı dünyaya gözlerini yumdu Elhanlı Akkız... Vahide ile Niyazi'nin anaları Delikiz, daha 45 yaşındaydı hayata gözlerini yumduğunda.. Can verirken bir eliyle Niyazi'nin işliğini tutarken, bir eliyle de Vahide'nin elini sıkıyordu fersizce....

Bekletilemezdi... Ertesi gün kaldırdılar Delikiz'in cenazesini... Niyazi gelememişti... Babasını göremediği gibi anasının ölümünü de görememişti garip Niyazi.... Uzaktan Vahide'nin ağıdı duyuluyordu yürek parçalarcasına....

Örenler örenler yıkık örenler

Niyazi'yi yetiştiren trenler

Yakınıma gelsin anası örenler

Anama anama şişkin anama

Niyazi oğluna düşkün anama

Höğürüyo Niyazinin ineği

Bozulacak gardaşımın düneği

İyi kötü beklilyo(r)du yuvayı

Anama anama şişkin anama

Niyazi gideli düşkün anama

Anamın mezarın koyun bir düze,

Ne deseler derler anasız kıza

Düğünde bayramda gelirse bize

Anama anama şişkin anama

Şehidin karısı şaşkın anama

Anamın mezarın goyun bir uca

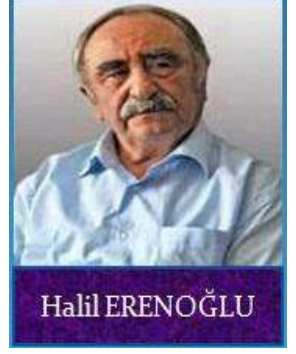
Bakıyon mu feleğin ettiği güce

Neçe adam yedi gademsiz pece

Anam anam gadın anam bal anam

Niyazi gelince durma gel anam

Vahide Gökşen Köroğlu

ESKİ EMİRDAĞ'DA SİYASET

Halil ERENOĞLU

Siyasetin halka mal olma tarihi 1945 dir. Bu tarih çok partili devrin başlangıcıdır. Bu tarihten itibaren halk siyasetin içine girmiştir. Yeni partiler kurulmuştur ama en etkili demokrat partidir. Halk büyük bir hevesle bu partiye yönelmiştir.

Ben o zamanlar lise öğrencisiydim. Parti teşkilatını Emirdağ'da babam kumuştur. Bizim dükkânda her gün parti lafı ediliyordu. Afyon'dan yeni partinin koda-manları gelip gidiyor, halkın adını bile söyleyemediği bu yeni partiyi anlatıyordu. Çok güzel günler vaat ediliyor herkes birbirini coşturuyordu. Babam eski halk partili olduğu için eski partisince şiddetle eleştiriliyordu. Aslında partinin Ankara'daki kurucuları da eski halk partiliydi. Sonra babam başkanlığı kaybetti.

O zamanlar sadık Aldoğan isimli bir emekli general vardı. Çok ünlüydü. 1946 seçimlerinde milletvekili olmuştu. Bilgili cërbezeli ve iyi konuşan biriydi. Sonra Osman Bölükbaşı'yla Millet Partisini Kurdu. Yani Bu kişilerin o günkü heyecanına tanık olduk.

DEMİRKIRAT : Partinin adını millet bir türlü doğru söyleyemiyordu. DEMOKRAT sözcüğünü doğru telaffuz edebilenlerde sözcüğün aslını Arapça sanıp TİMUKRAAASI diye yeni bir kelime icat etmişlerdi. Tahsil görmüşler dışında bu sözcüğün manasını bilen pek azdı. Ancak sözcük bir bayraktı. Halkı peşine takmıştı. Halk sözcüğü artık kendi kolayına geldiği gibi söyler olmuştu. DEMİRKIRAT...Bu demir kırat sözünün anlamını da at cambazlarından başka doğru dürüst bilen yoktu. O zamanlar hayvancılık çok canlı olduğundan atla haşır neşir olanlar hariç sözcüğün demir ve kırat sözlerinin birleşmesi sanılıyordu bugün bile hala böyle bilenler vardır.

AT DONLARI YANI RENKLERİ : Al, yağız, doru, sarı, kula, alaca, boz ve kır renkler ana donlardır. Kırın çeşitleri vardır. Süt beyaz renge pamuk kır denir. İslî kır (Genç Osman'ın atı). Benekli yada çilli kır (Cengiz Han'ın atı), bakır kır, kızıl kır, gökkır ve demiri kır.

İşte demokrat sözcüğünün yerini alan bu demiri kırdır. Halk ağzında kısalıp demir kır olmuştur. Yani demir kır bir at rengidir. Yoksa demirle kırat sözünün birleşmesi değildir.

Demiri kır bir at sıfatı olduğu içinde demir kırat sözü doğmuştur. Fakat halka kolay geldiği için demir demek bile yetmiştir.. ben bir seçim günü iki kadının konuşmasına tanık oldum" Nire virdin ırayı" ..cevap.. (demire)

GASTOR PALTOLULAR..... AYAĞİYALINLAR..

Halk partililer öteden beri devletle iç içe olduğundan kodaman takımıydı....Kışın Romanya malı kalın kumaştan palto giyerlerdi. Bu sebeple adları gastor paltolulardı.

O devirde fakirlik yoğundu. Bir de Alman harbi fırtınası yaşanmıştı. Üretici nesillerin zamanı askerlikte geçmişti. Halkın fakirliği dışardan belli olurdu. Yalınayak çoktu. Bunların alayı demokratçaydı. O nedenle halk partililerde bunlara ayağı yalınlar demişti Fransız ihtilalinde de asillere karşı ihtilali destekleyen fakir halkada San Culotte.. donsuzlar denmişti.

Demokrat parti hadisesi de büyük bir değişimdi. Ancak bu coşkunun zamanla tadı kaçtı Halk partililerin kapısında davul çaldırdılar. Garomar (Ömer sezer) in adına türkü yaktılar. "Garomarı biz tahtından indirdik " filan gerçekten de Ömer bey Emirdağ'da tek söz sahibi kişi idi. İlkokula yeni başladığım yıllarda yerde bir zarf bulmuştum puldaki resmi Ömer sezer sanmış hatta somuştum . O zaman Emirdağ'dan başka bir yer bilmezdik.....

Bir DP li suç işlese ve şikayet eden halk partiliyse pek suç sayılmazdı. Çünkü artık halk partili olmak suçtu Kamil çelik "Şipidik Kâmil" çok hızlı particydi. Bir gün kendisine niye bu kadar heveslisin dedim. İDDİA İDDİA dedi. Yani biz kazanalım . Karşı taraf hasımdı..

Osman Bölükbaşı partinin gidişini daha muhalefetleyen beğenmediği için ayrı parti kumuştur. Demokrat parti 1950 de seçimi kazanmıştı. Fakat Osman Bölükbaşı'nın muhalefetine tahammül edemeyip Kırşehir'i kaza yapıp Nevşehir'e bağlamışlardı. Nevşehir, Kırşehir'in ilçesiydi ve orası il yapılmıştı...

SEKİZİ BULDUM DOKUZU BULAMIYOM.

Ben Emirdağ'dayken bir belediye seçimi oldu. O zamanlar reisi doğrudan halk seçmezdi. Belediye meclis azaları kendi aralarından seçerdi. Onaltı üye vardı. Dokuz oy alan reis oluyor. Belediye medis azalarının çoğu celep, pazarcı fakir esnaftı. Birden medis azası olunca herkes reis olma ya heveslendi. Külot pantolonu, kuşağı, kasketi lastik çarığı atan bir takım elbise düzmüş ve reis olmaya soyunmuş.. Halk bir kaç gün merdiven başında bekledi. Çıkana soruyorlardı” ireyiz kim oldu”. Cevap.. “sekizi buldum dokuzu bulamıyom”... Artık bir hafta süren bu kargaşadan sonra Hacı Osman Urfalı dokuzu buldu. Hacosman Urfalı çoban olmakla beraber askerliğini çavuş olarak yapmış ve içlerinde en bilgili olanıydı. Hacı Osman ın reisliği gerçekten Emirdağ için özellikti. Demokrat parti bütün eski memurları atmıştı. Hepsi halk partili **sayılmışlardı**. Fakat belediye iyi kötü bir kanuni mevzuata tabiydi. Muhasip Abdülkadir'i bir türlü atamıyorlardı. Çünkü ondan başka kimse mevzuatı bilmiyordu. Abdülkadir'de bu iş yada bu karar mevzuata uymaz dedi mi belediye tıkanıyordu.. Fakat bu kanun meselesi yüzünden yeni azalardan Böbülük çok bozuluyordu. Muhasip kanun dedikçe onlarda peki biz neciyiz diyordu. Yani kendilerinde kanun yapma yetkisi var sanıyorlar belediye meclisinin aldığı her kararın geçerli olmasını istiyorlardı. Hele yeni belediye zabıtası elinde ceza makbuzu defteri her gördüğü şeye ceza yazıyordu. Çünkü bu memurlar parti için koşuştumuş ve ödül olarak zabıta memuru olmuşlardı. Kimsenin görevi hakkında doğru dürüst bilgisi yoktu..

Bir gün uzun çarşıda birkaç kişi kavga ediyordu. Hemen zabıta memur yanaşıp cezalarını kesti. O zamanlar Emirdağ'da polis yoktu. Jandama vardı Adamlar itiraz ettiler bu iş jandama işi dediler.. Ama zabıta memurunun şakası yoktu. Neticede mahkemelik oldular. İşte burada dış biledikleri Kalender mevzuatı konuşturdu ve zabıta'yı savundu. Kalender'i çok sevdiler. Kalender, belediye zabıtası çarşının huzurunu bozanlara ceza kesebilir diyordu. Mahkeme ne karar verdi bilmiyorum.

GASAP APAK..

Afyonlu Gasap Apağın o zamanki gasap sokağında dükkanı vardı. Oğlu kemal mektep arkadaşımıdı. Bir gün uğradım. Gasap apak çok öfkeli.. İsmet Paşa'ya verip veriştiriyor. O zamanlar İsmet Paşayı kötölemek demokrasinin şanındandı İkinci Dünya Savaşına bizi sokmadı erkeklığımızı kesti diyenler bile olurdu.. Gasap Apak şöyle diyordu. "Bu İsmeeet pışığı şu gıdak şu gıdak kesceng".. Eliyle kuşbaşı tarifi yapıyordu. "Neğ den çıkağdın böyne işmioluğmuş ayağla başoluveğdi". Bir zamanlar Kasap Apağa kesimlik hayvan satmaya çabalayan celeplerden bazısı meclis azası olmuştu.. Bunlar takım elbise giymişler başta fötör şapka dükkanın önünden müfettiş edasıyla geçiyorlarmış.. Birde apak ustaya bakarken karışmam

haa der gibi bir halleri vammış. İşte Kasap Apakın İsmet Paşa'yı kör bıçakla doğramak isteği sebebi. Buydu. Yani demokrasiden çok şikâyetçiydi.

OSMAN BÖLÜKBAŞI

Bölükbaşı'yı Emirdağlılar çok severdi. Çünkü geldiği zaman şenlik olurdu. Meydan dolar taşar saatlerce tiyatro tadında bir seyirlik iş olurdu. Bölükbaşı Kırşehir şivesiyle saatlerce bıkmadan konuşur hikaye anlatırdı.. Emirdağ ağızda hemen hemen aynı olduğundan bölükbaşı zevkle dinlenirdi. Fakat bu sandığa yansmazdı. Çünkü Bölükbaşı bir şey vademediği gibi siyasetçileri de şiddetle eleştirirdi. Bu kalabalığı görünce şöyle derdi..." mahsul iyi fakat başaklar boş".. Yani bana rey vermezsiniz demek isterdi. Fakat Emirdağ da Bölükbaşı'nın sadık müritleri vardı. Partililer bölükbaşının partisine pir aşkına hizmet ederdi. Bölükbaşı Fransa'da matematik ve astroloji tahsil etmişti. Rasathanede Fatin hocanın asistanıydı. Sürekli gökte yıldız seyredecek bir kişi değildi. Siyasete atıldı. Siyaset yıldızı oldu.

ÜĞDÜ HULUSİ.... GICIR HULUSİ

Mulahmedin Hulusi millet partisi başkanıydı. Bölükbaşı'ya gönülden bağlıydı. Onun istediği gibi bir partili olma çabası içinde parti oylarını korumaya ve artırmaya çalışırdı.. Zaten bölükbaşı Emirdağ'a gelince onun evinde kalırdı. Bir seçimde gıcır hulusi millet partisi adına sandık görevi almış.. Seçim bitmiş onun sandık bölgesinde millet partisinin on üç oyu vammış. Saymışlar on iki. Millet yemin billah ediyor iray attım diyor. Üğdü Hulusi işe el koyuyor. Bu tek oy kimin? Listede kim varsa hepsini topluyor. Sandık başındaki Gıcır Hulusi'den ses yok. Hızlı partililerden Kem Çiği Nallı Gıcır'dan iyice şüpheleniyor. Millet partililer gözlerini gıcıra dikiyorlar. Gıcır Hulusi baskıdan bunalıyor ve patlıyor.. Senetmi verdim a...a go...m. Başka partiye attım. İşte böyle. O zamanlar bir reyin hesabı sorulurdu. Particilik pir aşkına idi. Öyle dört torba kömür iki torba patatese parti değiştirilemezdi..

CEMAL ÇELİK (ÇAKAL CEMAL)... SAVRANLI KAZIM AĞA...

Cemal çelik eski demokrat partinin son ilçe başkanıydı. Okuryazar değildi. Celepti. Fakat parti başkanlığını başarıyla götürüyordu. Kendisinden okuma yazma soran yoktu. Yeter ki parti çok oy alsın Elinde bastonu tam parti ağasıydı. Bu baston celepikten kalma idi. Davar cinsinden öyle anlardı ki bir koyuna baktı mı kilosunu yaşını isabetle söylerdi. Bu davar cinsinden anlayışının parti yönetimine bir faydası olmuş mudur bilmem. O zamanlar koskoca Afyon'un DP İl başkanı Savranlı Kazımağa'da cahildi okuryazar değildi.. KAZIMAĞA YÖRÜKTÜ. Afyondan Ankara'ya gidecek milletvekillerini o belirliyordu.. Onun uzmanlık dalı da davarcılıktı..Tabı bu davarla haşırmeşır olmanın parti yönetimindeki yararını bilemem....Geçmiş gün lafı uzattık.

Ünsal ÇANKAYA (TÜRKMEN)
Hakim - Kocaeli

BAHARSIZ

Biz bu yorgun çağın masum günahlarıyız.
Hangi su da arınacağını bilmeyen
ırmak yataklarıyız.
Yalnız ruhumuzu yarınlar saklayan
kayıp bir mağarayız.

Tek küreği olmayan sandalla denizlerde
bir ada aramaktan bitkin düşen gözlerin
yorgun bakışlarıyız.

Bundandır hiç bir sevgi tam olmuyor ömürde.
Bundandır rengi solmaz aşklar aradığımız.
Yaşanmaz umut, hayal, düşün düşün yaşadığımız.

Eksik kalır her anı, mutluluğumuz yarım.
Bundandır o yarımaları sandıklara saklarız.
Oyalanır ömürümüz, azalır sonbaharlar;
kırılmayan faylara yabancı toprağımız.

Basmadıkça bağrına ormanından ayrı düşen
baltalardan kurtulmuş soylu çınar ağacının
bir küçük sevinç için dökülen son yaprağıyız.
Biz bu yorgun çağın masum günahlarıyız!

BİLİRSİN

Emirdağları'ndan kar geldiğini
İçinde kar kuyun varsa bilirsin.
Seni candan seven yar geldiğini
Yüzünde yansıyan aysa bilirsin.

Beklersin yıllardır, yar sevse diye
Sırların saklarsın, vermezsin ele.
Duadan, niyazdan anlayıp bir gün
Yüreğinden söküp, korsa bilirsin.

Ömrü ömre ekler, çoğa sayarsın
Yaşadığın günü, solduğun günde.
Candan sevdiğini ölüm gelmeden
Söylenmez ya o yar, baksa bilirsin.

Yeşerirse dalın, yazlar görürsün
Yokise yoldaşın, güz de bilirsin.
Parelense bağrın yar yokluğundan
Tuzla yaran saran yarsa bilirsin.

Yar dilinden nağme gelir okurken
Gönlün bir hoş olur, dilin dolaşır
Yar mektup ucunu yakıp yollarsa
Düzen tutmaz telin, sazda bilirsin.

Aykız'ım, yüreğin dünden bugüne
Ne getirmiş sana, sen ne sakladın
İçinde mor gülün solup gitmeden
Sevdim diyen canı, cansa bilirsin.

AKSigorta

İbrahim Emeksiz

İbrahim Emeksiz Sigorta Acenteliği

Tel: 0 222 230 53 00 - 234 41 65 Fax: 0 222 221 12 05
Gsm: 0 537 327 77 87
Deliklitaş Mah Kudret Apt. No: 49/1 Eskişehir
e-mail: iemeksiz@aksigorta.net
www.aksigorta.com.tr

İÇİMİZDEN BİRİ

**Osmangazi Üniversitesi Eski Rektörü
Prof. Dr. Esat ERENOĞLU**

Röportaj: Muharrem KUBAT

- Profesör Dr. Esat Erenoğlu kimdir, bugüne nasıl gelmiştir? Bir başka deyişle öz geçmişinizi bize anlatır mısınız?

1927 yılında güzel bir bahar günü -Kurban Bayramının da ilk günü- Göğüs Yayla'da dünyaya geldim. Babam rahmetli Emin Erenoğlu (babası Hacı Cemal, annesi Ülbeyde hanım), annem rahmetli Zübeyde hanım (babası Hacı Hüseyin efendi, annesi Ayşe hanım) çocukluğumuz o zamanki Emirdağ koşullarına karşı biraz rahat geçti denebilir. Babaannem çok disiplinli bir kadındı. Büyümemizde katkısı oldu. Hayatımızın bundan sonraki gelişmesini etkileyecek temel davranış, saygı ve sevgi bakımından çok iyi bir aile terbiyesi aldığımızı söyleyebilirim. Esat Erenoğlu o zamandan bugüne kadar düzgün bir yaşam çizgisinde, kazandığı

her başarıyı emekle ve çalışarak kazanmış. Eğer var ise bilimsel ve sosyal kişiliğini ve Türkiye genelinde ailesine ve hemşerilerine gurur verici kişiliğini disiplinli çalışmalarına borçludur.

- İlkokulu Emirdağ'da okuduğunuzu biliyoruz. Belleğinizde kalan çocukluk anılarınızı, bir belgesel olması açısından ayrıntılı olarak aktarır mısınız?

İlkokulu Emirdağ İnkılap İlkokulu'nda okudum. Başlama 1934-1935, mezuniyet 1938-1939. Birinci sınıfta öğretmenimiz Zehra Hanım, son sınıfta disiplini ile meşhur Şükrü Bey'di. Öldülse rahmet diliyorum. İlkokul hayatı, bir özelliğimin yaşam öyküme damga vuran bir karakterimin ortaya çıkmasına vesile oldu. Bu özellik bütün eğitim ve yaşam boyunca devam etti. Bu da şudur: Eğer diğerlerinden fazla ve farklı çalışıyorsak bu emek ve çalışmadan dolayı bilgi birikiminin ve bilgilendirme niteliğimin farklı oluyorsa, bunu değerlendirmek istedim. Eğer bulunduğum kesimde sen daha çok çalışıp, daha fazla biliyorsan, toplumun bu farklılığı değerlendirmesi gerekir. Haklı ve yasal koşullarda en ufak bir yanlışlığa sapmadan önde ve birinci olmak istiyorum. Bir nevi liderlik, sonunda hep bu mevkiyi muhafaza etmek sorumluluğu geliyor. Zamanla bir ithirastan çok akılcı ve planlı bir sistemle bu devam ediyor. Bunu kendi yaşamımda hissettim, hissediyorum.

İlkokulda ağabeyim Ata Erenoğlu 69 (ikinci sınıfta beraber olduk), 29 Kamil Kahya (Çüğümoğlu), 46 Hüseyin Tosun (Macir oğlu), 62 Erbağların Kadir, Abdülkadir Çivrili, 78 İbrahim Kula (Karahalli, kunduracı), 90 Kamil Sarı (Ellez oğlu), 145 Kadir Letkin (Helvacı Süleymanların), 149 Mahir Sönmez (Bozüyük'lü'nün oğlu), 150 Kemal Keskin (Keleşlerin), 209 H. İbrahim Kırac (Ağlıcıklı), 297 Arif Çalışkan ve İsmail Çıldır. Ben yaşça her halde sınıfın en küçüğüydüm. Sonradan Kadir Öztürk (pörnek) ve rahmetli Fakı Özer (Ağlıcıklı) bize katıldı.

İlkokulda iyi bir öğrenciydim. Bazı dersleri ortaokul kitaplarından okur, kitapları okula getirirdim. Orda edindiğim bilgileri aktarırdım. Öğrenme açısından kabına sığmayan bir yapım mı vardı? Belki.

O zamanlar babam Halkevi reisiydi. Odacılar hep tanıktı. Yeni gelen kitapları okurdum. Hasan Ali Yücel'in önderliğinde çıkan meşhur klasikler serisini o zamanlar ve ortaokulda okumuştum. İlkokulda İsmail Çıldır hesap-hendese (matematik) yönünden çok kuvvetli idi. Kafadan birçok hesabı yapar, en önce

Dr. Esat ERENOĞLU İsviçre'de Karaciğer Hastalıkları Konferansında...

söyler, atılgan, haksızlığa tahammülü olmayan zeki bir arkadaşı. Kadir Çivrilili rahmetli de çok zeki ve akıllı bir arkadaşım. Bunlar benim bulduğum tahsil imkanlarını bulsalar muhakkak ki en az benim kadar başarılı olacak arkadaşlarımızdandı. Yine rahmetli A. Kadir Kırac ve Kadir Yetkin de çalışkanlıkları ile aklımda kalan isimlerdendir.

- Orta ve lise tahsilinizi Afyon'da tamamlamışsınız, birlikte okuduğunuz bu arkadaşlarınızdan kimler nerelere geldi, hatırlıyor musunuz? Ayrıca bu yıllarda eğitim ve öğretimin çok ciddi olduğu söylene gelmektedir. Buna bakış açınız nedir?

Orta ve lise eğitimimi Afyon Lisesi'nde okudum. O zamanlar Afyon mebusu olan Ali Çetinkaya sayesinde Afyon Lisesi'ne Avrupa'da tahsil görmüş kaliteli öğretmenler tayin edilmişti. Bu nedenle Afyon Lisesi meşhur olmuştur. Bugünkü eğitimle kıyaslama açısından müfredat ve öğrenilmesi gereken şeyler hacmi bakımından bugünkü kadar gelişmiş değildi. Fakat çok ciddi ve disiplinli bir eğitim gördük diyebilirim. İlk yıllarda Çocuk Esirgeme Yurdu, Arif Koç Yurdu denen pansiyonda kaldık. İlk yıllarda bizden üst sınıfta olan, sonra beraber olduğumuz Rüşti Kerman, Kadir Aksoy, bizden üst sınıfta Sadık Öztekin (E. general), yine Mehmet Aydın (Başarılı Edebiyatçı-Yazar), Osman Remzi Sezer üst sınıflardan Musa Başer, bizim sınıftan Kadir Öztürk (Pörnekli) ve Ağbeyim Ata Erenoğlu; orta ve lisede Emirdağ ve Senirkentliler, Bolvadin ve Sandıklılar'dan çalışkanlık bakımından daha önde gelirlerdi. Ortaokul ve lise yılları harp yılları olduğu için yiyecekler kısıtlı, ekme vesika ileydi. Her hafta Emirdağ'dan gelecek börek ve kurabiye sepetlerini heyecanla beklerdik. Pansiyon çok disiplinli olup, lise öğretmenleri müzakereci olarak nöbet tutarlardı. Pansiyon yöneticisi Arif Bey "kırılmaz" isimli sopası ile yaramazlık yapanları döverdi. Aynı sınıftan okul arkadaşlarımızdan Rüşti Kerman, Kadir Aksoy, Ata Erenoğlu (Hakim), Kadir Öztürk (Kaymakam), Mehmet Sağlam (Doktor-Tüccar), Mete Tan çok zeki, muzip, arkadaş canlısı, sonrada çok iyi bir doktor ve Sağlık Bakanı oldu. Bunların dışında Bürokrasinin çeşitli kademelerinde bulunmuş sınıf arkadaşlarımız vardır. Bu arada bizden yukarı sınıfta Nejat Bilge ve ağabeyi Sabri Bilge vardı. Babaları Celal Bey Emirdağ'da öğretmenlik yapmış, anneleri Emirdağlı idi. Lise yıllarında Nejat Bilge'nin Emirdağlılar'a yakınlık gösterdiği, pansiyonumuzu ziyaret ettiğini, bizlerle arkadaşlık kurduğunu hiç hatırlamıyorum. Daha çok kendini Afyonlu sayar, Emirdağlılar'dan uzak dururdu. Fakültede bizden bir sene yukarda idi. Orada da yakın bir arkadaşlık, dostluk ve hemşerilikten kaynaşabilecek sıcak bir ilişki hiç olmadı. Nejat Bilge Bey'le yakınlaşmamız ben Üniversiteye asistan olduktan sonra ve rahmetli annesinin hastalığında ilgilenmem nedeniyle

Her başarılı erkeğin arkasında akıllı bir kadın vardır!...

başladı. Sonra o da üniversiteye intisap etti. Hoca oldu. Uzun yıllar sosyal ve mesleki ilişkilerimiz oldu. Nejat Bilge Bey özellikle ticari konularda çok zeki olduğunu, parayı sevmesi kadar çok iyi kazanmasını bildiği söylenir. Çapa'daki öğretim üyeleri Nejat Bilge Bey'in hekim olmasaydı çok meşhur uluslararası bir tüccar olabileceğini söylerler. Şimdi Üniversiteden ayrıldı. Üniversitedeki eski çalıştığı yerle mesleki ve sosyal ilişkisi nasıl bilmiyorum.

Lisede çok değerli hocalardan ders aldık. İyi bir öğrenci sayılırdım ve iftihar listesine geçiyordum. Hocalarım çok severdi ve çoğuyla sonradan hasta-hekim ilişkim oldu. Lisede ilginç bir anım; lise birinci sınıfta devrin Milli Eğitim Bakanına bir mektup yazmıştım. O zamanlar Robert Koleji ve Galatasaray Lisesi çok meşhurdu. Lisan eğitimi ön planda idi. Benim buralarda okumak istediğimi, maddi durumumuzun buna müsait olmadığını, parasız yatılı okumak istediğimi yazmıştım. Sonradan Bakanın lisemizi ziyaret ettiğinde mektuptan lise müdürümüze bahsetmiş, benimde haberim olmuştu. Herhalde bunları bir self-motivasyonları, daha iyiyi, daha güzeli öğrenmek için yapıyordum.

- Tıp tahsilinizi ve ihtisasınızı anlatır mısınız? Fakülte Gureba Hastanesi'nde ihtisasınız sırasında Emirdağlı hastalara yaptığınız yardımlar hala konuşulmaktadır. Bundan bahseder misiniz?

Tıp tahsilim bugünkü duruma gelişimde büyük bir kilometre taşı, büyük bir dönüm noktası olmuştur. Liseyi bitirdiğimde tıbbiye, mimarlık ve mülkiyeyi kazanmıştım. Tıbbiyeyi tercih ettim. O zamanlar müraaat edenlerin lise bitirme derecesine göre kabul edilen, disiplinli ve çok rahat, İstanbul'un eski köşkerlerinden dönüştürülmüş, Leydi Tıp Talebe yurtları vardı. Burada okudum, o zamanki koşullara göre çok rahat, bakımlı yurtlardı. Okulu bitirince yurtta okuyanlara 4 yıl zorunlu

hizmet vardı. Burada çok disiplinli bir çalışma düzenine girdim. İkinci sınıftan itibaren mecburi hizmetten kurtulmak için okul ve yurt birincisi olma koşulunu yerine getirmek için olağanüstü çalışmaya başladım. Bunun yanında o zaman yeni önem kazanan İngilizce'yi ilerletmek için Amerikan Robert Koleji'nde kurslara gittim. Fakülteyi bitirinceye kadar Emirdağ'da, bir sefer yaz tatiline gittim, evet düşünebiliyor musunuz? 6 sene içinde bir sefer gittim, başka hiç gitmedim.

1952 yılında 6 yıllık fakülteyi rekor olarak 4 ay önce, Pekiyi derece ile ve birincilikle bitirdim. Yazları, o zaman fakültenin en meşhur ve kaliteli bir kliniği olan III. Dahiliye kliniğine çok devam ettim. Kliniğin Şefi Prof. Dr. Ekrem Şerif Efeli (Allah rahmet etsin, kendisinden büyük yardım gördüm) ve hocalar ile kliniğe sık devamım bir ilişki bir yakınlık oluşturdu. Bu ilişki fakülteyi bitirdiğimde o zamanların en kaliteli, girmesi çok zor olan ve asistanlarının çoğunun lisan bilmeleri nedeni ile gayri müslümlerin teşkil ettiği bu kliniğe girme şansını verdi. Bu başlangıç, bugünkü konumuma gelmemde büyük bir motivasyon ve ivme oldu. Fakülteyi birincilikle bitirdiğim için Ekrem Hoca mecburi hizmetimin üniversiteye devredilmesi için senato kararı çıkarttı. Zamanın Sağlık Bakanı Ekrem Hayri Üstündağ'a mektup yazarak bu işi kolaylaştırdı. Bu cidden başarılması çok güç bir şeydi ve ilk defa oluyordu. Sınıfımdan asistanlığa ilk önce ben başlamıştım. O zamanki sevinç, heyecan ve kendi kendime duyduğum gururu hiç unutamam. Üniversitenin en meşhur kliniğine asistan olmuştum. Asistanların hemen hemen hepsi İstanbullu, ana-babaları İstanbul'da, bir kısmı da Yahudi, Rum, Ermeni, Bulgar asıllı idiler. Böyle bir grup içinde, ciddi, disiplinli ve yüksek tempolu bir çalışma ile kendimi kanıtlamaya çalıştım. Kendimden pek bahsetmek istemiyorum, fakat İngilizlerin bir tabiri vardır "Keep the record straight", "sicili-kaydı doğru tutmak"... Bu açıdan daha sonraki kuşaklara, bir insanın elde ettiği her şeyi,

Erenoğlu'nun kızı Neslihan ve oğlu Hakan...

kendi çalışması, gayreti ve kudreti ile yapması açısından bu öykü çok ilginçtir; çünkü içimizden bazıları doğduklarında şanslı olup, hayatları annelerinin karnında iken kodlanmış, ayarlanmıştı. Halkubi; Büyük Emirdağlı, örnek ve üstün vasıflı sevgili Mehmet Okutan ağabeyimize her rastladığımızda dediğim gibi, rüzgar bizim daima karşımızdan esmiş, hep yokuş tırmanmışız, bu duruma büyük emekler sarfederek, kimseye minnet etmeden gelmişizdir. Böyle olunca, insan kendini daha rahat, daha huzurlu ve daha kuvvetli hissediyor. Fakülte'de III. Dahiliye kliniğinde benim hayatımda yeni bir sayfa açtı demiştim. Evvela bilimsel, sosyal ve insan ilişkileri açısından hocalarımla sevgi ve güvenini, arkadaşlarımla saygı ve takdirini kazandım. Kliniğimizde İstanbul'un o zamanlar en seçkin ve en çok başvuru alan kliniği olduğundan, İstanbul'un o zamanlar, Ticaret, Sanayi, Spor, Sanat, Tiyatro ve Politika kesimlerinin en üst tabakaları ile tanışma fırsatını buldum. Bu insanları tanımak, yaşına ve konumuna göre yakınlıklarını, dostluklarını kazanmak bana büyük bir muhit kazandırdı. Ben kendimi, tanıdığım olduğum kişiler ve dünyada gördüğüm yerler açısından çok şanslı hissediyordum. III. Dahiliye'de asistanlığımız sonrası Yahya Kemal, Halide Edip Adıvar, Reşat Nuri Güntekin, Necip Fazıl Kısakürek, Vasfi Rıza Zobu, daha sonraları askerliğim sırasında Güzel Bahçe Kliniğinde Doğan Nadi ile tanışmış, onun doktoru ve dostu olmuştum. Askerlikte Gümüşsuyu Hastanesi dahiliye uzmanıyken rahmetli Latife Uşaklıgil (Atatürk'ün eşi)'in doktoru olmak ve sohbetlerini dinlemek şansına sahip olmuştum. III. Dahiliye'de bulunduğum yıllar Emirdağlı hemşerilerimle aynı bir süreçte çok zevkli ve kalıcı bir bütünleşmenin imkanını yaşadım.

Asistanken her yıl iki defa izin alarak Emirdağ'ına geliyordum. Bu ilk yıldan itibaren, Emirdağ, civar kaza ve köylerden bir çok hastanın beni aramaları, beni beklemeleri bir alışkanlık, bir anane haline geldi. İzni geldiğimde bunları muayene ediyor, gerekenleri tetkik ve tedavi için İstanbul'a kliniğe gelmelerini söylüyordum. Böyle planlamada ilk yıllarda hiç unutmuyorum, Hamzahacı Köyünden Cafer hoca, eşi Yeşil Elif, Süleyman Kerman, Türkmenköylü Hacı Nasuh, Güveçili Hüseyin Çapa, Yöregilli Musa Yayla, Bahtiyarın Cemil, Pörnekli Kör Muhtarın kızı Düriye, Kara Cafer'in eşi (Şükrü Deniz'in bacısı) Cemal Urfalı'nın eşi Sofunun Hacca, Hacı kız (Kemal Molla'nın annesi), Hakkı Çıldır, Mazhar Erenoğlu, rahmetli Mehmet Sayın'ın eşi veya kız kardeşi, Şahin Üniver gibi asistanlığımın ilk yıllarında kliniğe yatırdığım hastalardır. Bunların hepsi ciddi tedavi veya ameliyat gerektiren hastalardı. Gureba'da bulunduğum yıllar ismini hatırladığım - hatırlamadığım birçok Emirdağ, civar köyler ve Bolvadin'den gelen hastaları yatırıp tedavi etmek

imkanını buldum. Böyle bir sağlık hizmeti elde etmeleri pek kolay değildi. Hem kendi kliniğim ve diğer kliniklerde kazanmış olduğum sevgi, saygı ve güvenceye dayalı muhit, bu işi kolaylaştırıyordu. Bunu niçin yapıyordum? İstikbalde siyasi bir yatırım mı? Zannetmiyorum; Sonradan ticari maksatla bir hasta potansiyeli yaratmak mı? Onu da hiç zannetmiyorum. Asla; beni tanıyanlar böyle bir şey yapmayacağını bilirler. Peki niçin yapıyordum? Yörem insanlarının, kendi içlerinden birinin bir hemşerilerinin, onlara yardım edecek, onlara sahiplenecek birinin böyle bir yerde görev sahibi olduğunu bilmeleri ve gözlerindeki memnuniyet ve gururu görmek bana büyük bir zevk ve heyecan veriyordu. Aynı duyguları şimdi çalıştığım Fakülte Hastanesinde vizitlerimde Emirdağlı hastalarda görüyorum. İşin ilginç yanı dede, baba, torun üç nesle sağlık hizmeti vermek ayrı bir şans. Dedesini muayene ettiğimde 10-15 yaşında olan ve hatırlayan Emirdağlı şimdi 40-45 yaşında ne ilginç, o da hastam olabiliyor. Hiç unutmam Yeni Köylü Ömer Çiftçi (Allah rahmet eylesin, mert, tatlı, sözünü hiç sakınmayan bir gönül adamı idi) bir hastası için Gureba'ya geldiğinde benim çalışmamı ve durumumu görünce "Esat Bey sen bir efsane olmuşsun" demişti. Yine rahmetli Seydi Çiftçi ve Celil Mutlu, beraberce muayene için geldiklerinde, Seydi Çiftçi o kendine has nutuk söyler gibi hamasi tavrıyla, "Azizim, Esat Bey kardeşim, sen bu işin Profesörü olmuşsun, tebrik ediyorum" dediğini anımsıyorum.

- Emirdağ'ına izinli geldiğim günlerin akşamları Cemal Doğan dayımın otelinin merdiven altı sohbetleri anılarımda ayrı bir yer tutar. İzinli olduğum 15-20 gün her akşam orada Cemal Doğan, Abdülkerim Kalender, Mustafa Erşahin, Celil Sezer, Hacı Bayram Kahya, Çoğulu Kamil, Mehmet Çıldır, Terzi Raşit bu toplantılara katılır, o zamanki siyasi ahvali konuşurduk.

Her geldiğimde hatırmı soran, çok çok görüştüğümüz Esat Elçin öğretmen, Osman Çelik, Cemal Çelik, Peşref (Mustafa Gezer), Terzi Hulusi, Terzi Ahmet Aras, Mehmet Tütüncüoğlu, Ahmet Tütüncüoğlu daha ayrı bir düzeyde sohbet ettiğimiz kimselerdi. Hepsine Tanrıdan rahmet diliyorum. Gureba'da asistanken Karaağaç'lı Koca Mevlüt (Ergürbüz) ile Şükrü Deniz hayvan ticareti için İstanbul'a gelirken, beni ziyaret ederler, bir sağlık sorunları var ise ilgilenirdir ve onlarda bizi birkaç arkadaşlarla bir gece bir lokantaya ve bir gazinoya götürürlerdi. Bu bizim için büyük bir değişiklik olurdu. İhtisasımı bitirdikten sonra askerliğimi tamamladım. Askerliği İstanbul Gümüşsuyu Askeri Hastanesi'nde uzman olarak tamamladım. Burada bazı günler üniversiteye devam ediyordum. Askerlikten sonra Eskişehir'de evlendim. İnsanın başarılı olması için evde mutlaka huzurlu olması lazımdır. Her başarılı bir erkeğin arkasında akıllı bir eş vardır. Ben başarılı olduysam çok mantıklı, temkinli, sabırlı, daha güzel ve olumlu fikri ve düşünce üreten bir eşe sahip olmamın nedeni iledir.

Yetişmiş, meslek sahibi, evli, iki evladımızın yetiştirilmesinde ve bugünde eski tempo ve rahatlıkla okuyup yazmamda eşimin büyük rolü olmuştur.

2013 Yılı Aidatı 25 TL dir. Üyelerimizin Vakfımıza veya 7287451695 Eskişehir Vakıflar Bankası Merkez Şubeye Yatırmaları rica olunur.

Devamlı olarak yenilikleri takip etmek benim meslekteki en önemli ilkelerimden biridir. Şimdiye kadar konuşmacı olarak 30-35 yurtdışı, 80-90 yurtiçi konferans ve sempozyuma katıldım.

Başarının sırrı sorunuza gelince; Bugünkü ekonomik çarpıklığı ve sosyal çalkantılara rağmen, yinede çok çalışmak, dürüst olmak, dedikodudan uzak, vakti pozitif olarak değerlendirerek, huzurlu, sağlıklı ve güven dolu bir aile yapısı, toplumda güven ve saygı kazanmak, işte başarımın sırrı bence bu. Sonra hepsi bunları takip ediyor.

- Çok kitap okuduğunuzu duyuyoruz. Bu yoğun uğraşı arasında okumaya nasıl vakit ayırıyorsunuz? Ve bu çok yönlü çalışmaya bütünlüğünüzün tahammül edip etmeyeceği sorusunu kendi kendinize hiç sordunuz mu?

Evet küçükten beri çok kitap okurum. Bu alışkanlığımı herkes biliyor ve söylüyor. Bu bir alışkanlık, bir yaşam biçimidir. Mesleki yenilikleri için devamlı okuma alışkanlığı yanında edebi, sosyal ve yakın Türk siyasi tarihi, Kurtuluş Savaşı ve sonrasına ait eserleri okumak beni dinlendirmektedir. Ayda en az 1-2 tane bu alanda kitap okuma adetim var. Bir üniversite hocası, öğrenci ve asistanlarına mutlak en modern bilgi vermek zorundadır. Bence bir kürsü hocasının genel bilgisi çok geniş olmalıdır. Şunu unutmamak lazımdır, bugünkü bilgi çağında bilgiler ve buluşlar çok çabuk eskir, toplum, ya yeni yüzler istiyor veya kişinin devamlı kendisini yenilemesini istiyor.

- Bilindiği gibi bu çalışmalarınız sizi Osmangazi Üniversitesi'nin ilk Rektörlüğü olma onuruna ulaştırdı. Rektörlüğünüzün esnasında neler yaptınız, şöyle bir sıralar mısınız?

Evet, önce Anadolu Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Anabilim Dalı Başkanı, Bölüm Başkanı, sonra Dekan oldum. Sonra da Osmangazi Üniversitesi Rektörlüğü oldum. Dekan olunca Fakültenin fiziksel yapısı, eğitim ve teknoloji alanında büyük bir ivme kazandığı, bütün fakülte mensupları tarafından söylenmektedir. Rektörlüğe başladığımda inşaatı tamamen yarım kalmış bir hastane vardı, Üniversiteye bağlı birimler ihmal edilmişti. Ayrılmadan doğan haklarımızın verilmemesini herkes biliyordu. Yeni bir Üniversite, yeni bir kadro, yeni bir yapılanma, bomboş bir hastane, bunları kısa zamanda başarmak, üniversiteyi her bakımdan örnek bir hale getirmek büyük bir gayret istiyordu. Zannedersem ben bunu başardım. Bunda da Ankara'da Cumhurbaşkanı, Hükümet, Meclis, Maliye Bakanlığı ve YÖK ile kurmuş olduğum iyi ilişkilerin büyük rolü oldu. Eskişehir kamuoyunun büyük ilgisini gördüm. Yerel yönetim ve Valiliğin yardımları büyük oldu. Kısa zamanda Türkiye Üniversiteleri içinde önemli konuma geldi. Bunu üniversite öğretim üyesi arkadaşlar, kamuoyu, YÖK ve Ankara'da ilgililerden, arkadaşlardan

defalarca duymak bana haklı bir gurur ve sevinç verdi.

- Çevrenizin ve kamuoyunun çok istemesine rağmen kanuni bir engel nedeniyle ikinci kez Rektörlüğe aday olmadınız. Bu durumun gerçekleşmemesine sizi tanıyanların çok üzülüp üzdüğünü biliyoruz. Bu husustaki sizin düşüncelerinizin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?

İkinci Rektörlüğe kanun engeline rağmen birçok hukukçu, Meclisteki hukukçular ve Üniversite öğretim üyeleri arkadaşlarımla hemen hemen hepsi tekrar seçime girmemi istediler. Fakat benim hayatta bir prensibim bir düsturum vardır. Hayatta birçok güzel şeylere, başarıya ve makama imza attım. Başardım. Bunlar hep tartışmasız ve en ufak komplikasyonu olmayan olgulardı. Eğer bir olay, bir kazanma sonradan tartışma, yasa açısından bazı endişeleri getirecekse ben buna çok dikkat ederim. Bunda da böyle oldu. Öğretim üyesi arkadaşlarla bu konuyu konuşurken bir makamın en saygın ve güzel bir zamanda bırakmak büyük erdemliliktedir dedim.

- Ötümüzdeki yıllarda emekli olacağınızı biliyoruz. Emekliliğinizde neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Emekli olunca mesleki ve diğer konulardaki deneyim ve bilgi birikimimi yine halkımın ve öğrencilerimin hizmetine herhangi bir şekilde vermeyi isterim.

- Bir ömür boyu, hiç ara vermeksizin bu çalışmalarınızı siyasi bir uğraşı ile süslemek ister misiniz?

Bu konuyu ve yakıştırmayı çok zaman sevgili hemşerilerim dile getirmişlerdir. Birçok kimse çeşitli birikim ve deneyimlerimi zaman gelince halkın ve ülkemizin hizmetine başka ve çok ulvi bir süreçte vermek mi istemiştir.

Bilim yolu ile politika yolu bambaşka şeylerdir. Bilim yolu rasyonel, ciddi, disiplinli olup, yalan ve hileyi götüremez. Politika daha pragmatik daha pratik olayları daha spot işleyen kendine özgü kuralları olan bir oyundur. Bir hemşire kitlesi sizi sevebilir, sizi bağrına basabilir, fakat Rektör'de olsanız, profesör de olsanız bu kitleyi bugünkü sistemde 3-5 profesyonel kişinin idare ettiğini düşünecek olursanız bunu çok iyi düşünmek lazım. 300-500 kişinin seçtiği kimseye oy vereceksiniz. Görüyorsunuz halkın bugünkü politikaya, politik sisteme güveni ve saygısı kalmadığı gibi Türkiye politika bakımından tıkanmıştır. Gelecek ne gösterecek, göreceğiz.

- Siyasi hayatımızın bugünkü geldiği noktaya nasıl bakıyorsunuz? Türkiyemiz'in daha iyi olması için nelerin yapılması gerektiği hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

Siyasi hayatımızın bugün geldiği nokta; Türkiye tarihinde hiç görmediği ve hak etmediği sosyo-ekonomik bir bozukluk içindedir. Bütün kurumlarda istikrarlı bir tutum için siyasi istikrar gereklidir. Türkiye ekstrem kamplara bölünmek isteniyor. Hergün, Başbakanlık yapmış,

Meclis Başkanlığı yapmış veya siyasi kadrolarda bazılarının akıl almaz yolsuzluk haberleri ile çalkalanıyor. Devletin içinde dokunulmaz bazı kişiler türemiş ve en korkuncu Meclis Yasama erkini kaybetmiş, hiçbir şeyi denetleyemiyor. Yargı erki gittikçe yara oluyor; bir kısmı gayet planlı ve korkunç bir şekilde ülkeyi yıllar öncesine götürmek istiyor. Devletin köktüne dinamit sokup, ülkeyi karanlık bir rejime sürüklemek istiyor. Türkiye'deki son yıllarda siyasal istikrarsızlık dış ülkelerde itibarımızı azaltmış, zedelemiş. Avrupa'da lider durumda olması gereken bir ülke, ikinci, üçüncü sınıf ülkelerin siyasal hareketine maruz kalmıştır. Türkiye'ye neredeyse %15-20'lik marjinal bir oya sahip radikal düşünceli partiler idare etmek istiyor. Türkiye'nin bu kadar çok partiye tahammülü yoktur. Bir an önce merkez sağ ve sol partiler biraraya gelmeli, başka bir çözüm yolu yok.

- Emirdağlılar Sosyal Dayanışma, Kültür ve Eğitim Vakfı'nın kurulmasını nasıl buluyorsunuz ve Vakfın yaşaması için tavsiyeleriniz neler olabilir?

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma, Kültür ve Eğitim Vakfı'nın kuruluşunu çok olumlu ve umut verici buldum. Kurucu arkadaşlarım Emirdağlılar'ın her kesimini bitaraf olarak kucaklayacak saygın kimseler; ümit ve temenni ederim ki bütün Emirdağlılar bu vakfın gelişmesi için elinden geleni yapar. Artık parçalanıp bölünme değil, sosyal, kültürel, siyasal ve ekonomik dayanışmanın simgesi olarak bu fırsatı kaçırmamak zamanıdır.

- Sizin bir Emirdağlı sevdalısı olduğunuzu, hatta Emirdağlı olup da bir şöyleşi esnasında Emirdağlıyım demeyenlere tutulduğunuzu hep biliyoruz. Bu konuyla ilgili duygularınızı anlatır mısınız?

Evet benim Emirdağlılığım ayrı bir tutku, bir yaşam biçimidir. Amerika'da bulunduğum yıllarda çalıştığım Üniversite Hastanesinin idare işlerine bakan Almanya göçmeni Yahudi kökenli bir doktor hanım vardı. Birgün nereli olduğumu sorduğunda Emirdağlıyım demiştim; Bütün Emirdağlıların yaşayan Emirdağlılar içinde prototip Emirdağlı olarak da tanımlayacağı, meslek, kişilik ve kültür bakımından çok üstün vasıflara sahip sevgili Mehmet Okutan ağbeyimizle beraber olduğumuzda, Emirdağlılık şuurunu, sevgisini heyecanla ve anılarla birbirimize anlatırız.

Benim yayla doğumlu olmam, diğer yönden belki de mesleki nedenlerle yıllarca Emirdağlı hemşerimle görüşme ve buluşma sıklığı, bende daha değişik duygu ve farklı boyutta bir Emirdağlı olma gurur ve sevgisi geliştirdi. Bulduğum her konumda Emirdağlı

hemşerime yardım etmek bana büyük bir zevk verdi.

- Mesainize zaman zaman yürüyerek gittiğiniz söylenmektedir. Bu husustaki amacınızı açıklar mısınız?

Yürümeyi eskiden beri çok seviyorum, bu bende bir tutku haline geldi. Hele uzun yürümenin sağlıklı yaşam açısından bazı risk faktörleri için iyi olduğu bilgisini edindikten sonra bunu devamlı yapıyorum. İstanbul'da hastaneye uzak mesafelerden yürüyerek dönerdim. Yıllar önce Yayla'da Senatör Mustafa Çelik, rahmetli Hacı Bayram ve Banka Müdürü Ahmet Beyle bir anımı hatırlıyorum. Göğüs'den Gökkuyu (tabii aradaki Gölçükleri, Zibetli, Kirazlı, Yassıyurt'u saymıyorum) yaya dolaştığımızda onlar yorulmuş, ben Kapaklı'ya kadar çıkıp, Çeğilli Pınar'dan göğüse geri dönmüştüm; Cumartesi-Pazar'lar hastaneye yaya gider gelirim. Bunu herkese de öneririm. Yazın, yazlıkta tepeleri, ormanları devamlı dolaşırım.

- Son olarak Türkiyemiz için, Emirdağ için neler söylemek istersiniz.

Son olarak Türkiye için söyleyeceğim ülkemizin bu karamsarlık, kargaşa, istikrarsızlık ortamından kurtulup, silkinip bir an önce kaybolan yılları telafisine gitmesini istemektedir. Bir taraftan yolsuzluk, diğer yönden bölücülük ve bir yandan da dinle ilgili olmayan 3-5 yobazın gayreti ülkenin huzurunu bozmaktadır. Tek çıkar yol, güçlü, kuvvetli siyasal bir kadro ve istikrardır. Bu da hergün yerel ve merkezi politikacıların birbirlerine küfür edip kavgaya etmesi ile değil, bir an önce ülkenin birlik ve beraberliği için ülke için çalışmakla olur. Halkı politika ve politikacıya ısındırmanın yolu dürüst, medeni, cesaretli olan gerçek aydın birilerinin bu işi ele alması gerekir. Bugünkü Meclisin durumundan bütün herkes utanmakta ve üzüntü duymaktadır. Emirdağ için söyleyeceklerim yurtiçi ve yurtdışı Emirdağlılar'ın erçek potansiyellerini iyi kanalize etmeleri ve bütün güçlerini çeşitli fikir ve politika farkına rağmen bir havuzda toplayabilmeleri. Bu sosyal, kültürel ve ekonomik gücü siyasal süreçte de yansıtmasını Emirdağ için en iyi dileklerle temenni ederim.

**Emirdağlılar Vakfı Olarak
Merhuma Allah'tan
Rahmet Diliyoruz.**

1960'ların Emirdağ'ı

Merhum

H. Şevki GÜLER
Afyon Eski Milletvekili

1960'larda Sosyal Sigortalar Kurumu Eskişehir Bölge Müdürlüğü'nde müfettişim. 1961 Ağustos ayında izinli olarak Emirdağ'ındaydım. Belediye hoperlöründen Milli Eğitim Bakanı Ahmet Tahtakılıç'ın Emirdağ'ına geleceği anons ediliyor. Halk, Hükümet Meydanı'na toplandı. Sayın Bakan geldiler, kendilerine büyük tezahürat yapıldı. Bakan, Emirdağlıları sevdiğinden bahsederek güzel bir konuşma yaptılar.

Sayın Bakan, konuşmasını bitirince, ben ortaya çıktım. Kendisine Emirdağlılar adına teşekkür ettim. Sayın Bakanım, Emirdağlılar üzgün, küskün ve dertli; çünkü, esnaf, çiftçi, çoban herkes el ele vererek maddi ve manevi imkanları kullanarak büyük bir okul yaptırıldı. Binayı devlete hibe ettik. Devlet burayı askeri ortaokul yaptı. Ancak 27 Mayıs ihtilalinden sonra okul, Emirdağ'ından kaldırıldı. Bina, şu anda bir manga askerin muhafazasında bomboş durmaktadır.

Emirdağlılar olarak çok sevdiğimiz eski Kaymakamımız Ateş Ahmet, hemşehrilerimizden bu binanın harap olmasına müsaade etmememizi, yatılı bir okul yapmamızı istediler. Biz de bu temenniye size saygılarımızla arz ediyoruz.

Sayın Bakan, benim konuşmamdan sonra, Emirdağlılar: "Bu binanız boş kalmayacak, buna söz veriyorum." dediler ve Emirdağ'ından ayrıldılar.

Ben de birkaç gün kaldıktan sonra Eskişehir'e döndüm.

1961'in Eylül ayı başlarında, Nuri Ünal, Hulusi Mutlu, Sadık Halaç Eskişehir'e geldiler. Benim milletvekili adayı olmamı istediler ve: "Emirdağ'ına gidelim, duruma göre, ondan sonra karar ver." dediler.

Emirdağ'ına geldim. Gördüm ki hemşehrilerim hemen hemen (Eski Demokrat Partililer ve Millet Partililer) ittifak halinde adaylığında ısrar ediyorlar. Ben de adaylığımı koydum.

1961 tarihi, 15 Eylül'ünde Afyon'da yapılan aday seçimlerinde, Emirdağlıların gayretleriyle C.K.M.P listesinin 3. sırasından seçildim. 15 Ekim 1961 günü yapılan seçimlerde de Afyon'dan milletvekili oldum. Böylece politika hayatım başladı.

1961 tarihinde Emirdağ Hükümet Konağı'na çürük raporu verilmiş, bina boşaltılmış ve harap haldeydi.

Askeri Ortaokul 27 Mayıs İhtilali'nden sonra okul Emirdağ'ından kaldırılmış, koskoca bina, bir manga askerin korumasına bırakılmıştı.

İlçemiz jeneratörle aydınlatılıyordu.

İçme suyu, Bolvadin yolu üzerindeki su deposu, yayladan gelen su ile on-on iki saatte dolduruluyor. Ancak mahalle çeşmelerine birkaç saat su verilebiliyor. İçme suyu alabilmek için hanımlar sabahın köründe sıraya giriyorlar. Aktığı mevsimlerde eski çeşmenin başı daima dolup taşıyordu.

İlçede yalnız Ziraat Bankası vardı. Banka binası yok, kirada. Ticari ve zirai flasmanları yetersizdi.

PTT'nin küçük bir manyetolu telefon santrali vardı.

Ağır ceza yok.

Lise yok.

Karayolları bakımsız Ankara-Afyon ve Emirdağ'ı Eskişehir yollarının kesiştiği dört yolda alt-üst geçit yok, daima kaza olmaktadır.

Köy yollarına gelince, bir kısım köylerimize ciple dahi zor gidilmektedir. Bilhassa dağ köylerimizin ve Morca Kolu köylerinde yol diye bir şey yok.

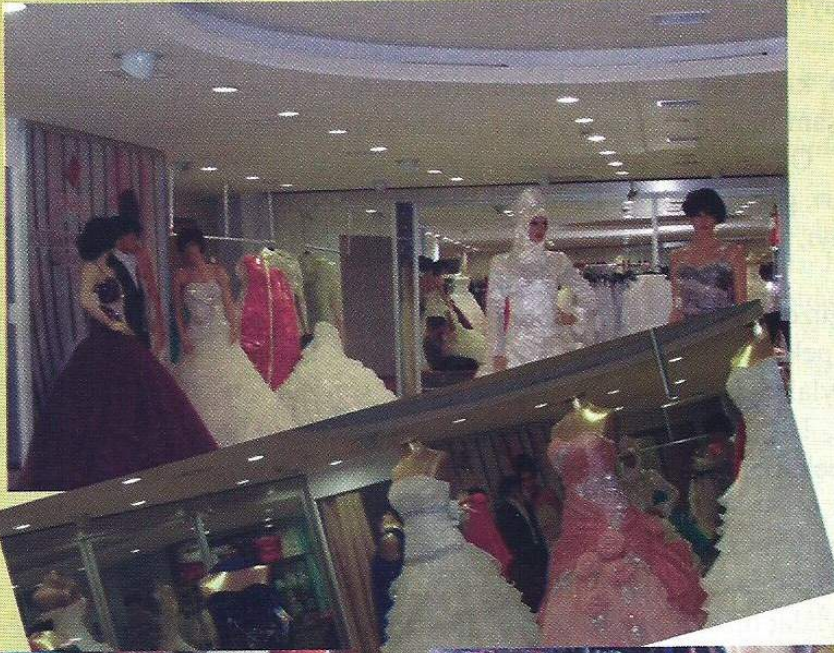
Bütün köylerimiz içme sularını kuyulardan temin etmektedir.

Suvermez, Örenköy, Yüreğil, Güney Saray köylerinin köprüye ihtiyacı vardır.

Çıldırım Ovası, geniş bir ovadır. Ovanın bir kısmı Emirdağ hudutlarında, bir kısmı da Eskişehir hudutları içindedir. arazinin hemen hemen tamamı bataklıktır.

EMİRDAĞ FATİH KONFEKSİYON

Mustafa Koca - Hasan Koca

BAYAN, BAY, BOÇUK, ABIYE, GELİNLİK
Zengin Çeşitlerimizle
Değerli Halkımızın Hizmetinde

Uzun Çarşı No: 74 Emirdağ / AFYONKARAHİSAR

Tel : 442 53 83 - 442 74 84 Fax : 442 51 62 - Cep : 0 542 471 26 57

İÇİMİZDEKİ BAHAR

Rabia BARIŞ
Şair - Yazar

Bahar tazelik ve güzellik demektir. Doğada dört mevsim, bir yıl içinde yaşanır. İnsan ömründe ise, bu zaman ortalama seksen yıla yayılır. İstisnai olarak kışta bahar baharda kış yaşanabilir. Yüz veya yüzün üstüne çikabilir.

İnsan ömrünü dörde bölecek olursak, ilk yirmi yıl taze bahar, ikinci yirmi yıl yaz, üçüncü yirmi yıl, sonbahar, dördüncü yirmi yıl kışdır. Bildiğimiz gibi kış doğanın ölümüdür, taksit taksit gelir. Güneşin yeniden doğması için önce batması gerektiği gibi, doğanın da taze bir şekilde canlanması için bitkilerin ölüp yeniden dirilmesi gerekir. Bu ölüp dirilme binlerce yıldır yaşayan insanoğluna işte sen de böyle dört mevsimden ibaretsin der gibi. Mevsim her üç ayda bir değişir, bu değişim insan oğlunda yirmi yıla tekabül eder, zira insanoğlu ömründe bir kere ölecek bir kere de dirilecek. Ademoğlunun öyle doğa gibi çokça ölme dirilme şansı yoktur.

*Çayır çimen yeşillendi ovalar,
Koyun kuzu birini kovalar,
Bundan böyle güneşlidir havalar,
Çırpın allı tumam bahar geliyor.*

İstisnalar her zaman vardır. Kış ortasında bir ağacın çiçek açtığı görülür. Yine yaz ortasında meyveli bir ağacın kuruduğu vakidir. İnsanoğlu da böyledir. Dünyaya gelirken, daha bebekken bu âlemi terk edenler vardır. Taze baharında gidenler. Sonbaharda yaprağını dökerken hayata gözlerini yumanlar vardır. Birde beşinci mevsimi yaşayanlar, bu gibi istisnalar yüce Mevâ'nın bazı kullarına lutfudur. Hele bir de sağlıklı ise ne mutlu beşinci mevsimi yaşayanlara.

*Mevsim, kapıda kış içerde bahar,
Gönül sağanağı bulut mu arar,
Haçan mor dağları bir matem sarar,
Eğlen allı tumam bahar geliyor.*

Bahar nedir? Bahar tazelik ve canlılıktır. Bıkınlıkta kışdır. Kışı bahara çevirmek kolay değildir ancak zoru başaran kimseler hayatlarında baharı daha çok yaşıyorlar, zira bahar insanın içindeki bir olay. Kişi içindeki baharı yaşatabilmesi için çevresinde yaşanan kötü olayları bertaraf etmesi gerekir, oda oldukça zor. Kışı, bahara çevirmenin yolları. Nefsini kırmak, onurundan gururundan taviz vermek, hakkını aramamak, haklı durumdayken haksızlığı kabul etmek gibi, olup bitenlere boş vermek, olanları olmamış saymak ve tevekkel olup Allah'a sığınmak. Bunları yapabilen kimse kendi içinde baharı çokça yaşayabilir, bunları yapmak kolay mı? Değil. Fakat yapabilen, iki cihanda bahtiyar olabilir.

*Bir demet karanfil koydum yoluna,
Serdim mendilimi gülün dalına,
Göz yaşımı kattım hasret seline,
Eğlen telli tumam bahar geliyor.*

İnsan bedeninde görünmeyen çok şey gizlidir, ayrı ayrı adlandırdığımız, gönül, kalp, yürek, ruh, can, akıl, fikir hiç birisini göremeyiz, bunlar bizim olan ancak gözlerimizle göremediğimiz varlıklardır. Biz görmesek de bedenimizi onlar yönetirler. Düşünmemizi ve iyiyi kötüden, kötüyü iyiden ayıramamızı onlar sağlar, aksi halde hayvanlar gibi insan da nereye sürülse oraya giderdi. Cenabı Hakk Âdemoğlunu meleklerden bile üstün yaratmış. Tabii burada bir incelik var emrine itaat etmek şart, kullarına üstünlük verirken başıboş bırakmamış.

*Sümbülle yarıştı mart menekşesi,
Bahçeyi süsledi bahar lalesi,
Bülbülü inetti gülün şulesi,
Çırpın allı tumam bahar geliyor.*

Gönül dediğimiz nesne aslında hep tazedir, yorgun ruhumuz zaman zaman onu etkilese de, o tazeliğini hep korur. Yapmak istediği hal ve hareketler de yaşlı bedenine bakıp etrafından utanır kendisine çeki düzen verir. Laubali hareketlerden çekinir hoplayıp zıplayamaz kendisini dışa dönük engelleyebilir ama, içe döndüğünde işi zordur. Bazı gönülleri aşk esir alır yaşına başına bakmaz. Aşk gençlikte hoş karşılanırsa da ilerleyen yaşlarda, bizim kültürümüzde ayıp sayılır. Bu durumda aşka esir düşen gönüller iki kat daha fazla acı çeker. Aşksa başlı başına bir hastalıktır aklın önüne geçer.

*Geceler gündüze gebe duramaz,
Gönül sağanağı bulut aramaz,
Kanatsız kuş dost iline varamaz,
Çırpın allı tumam bahar geliyor.*

Gönülle ruh birbirinin tamamlayıcısıdır, duyguları ruh, gönüle, gönül de ruha gönderir. Çıkacak sanat eserleri böyle çıkar, en güzel mısralar böyle dizilir. Bu ikisi arasındaki fark, gönül ölümlü, ruh ölümsüzdür. Onun için insan hiç ölmeyecekmiş gibi yaşar, hiç kimse yarın öleceğini düşünmez, zira ölüm baharın tazelendiği gibi, yeniden dirilmektir. İşin aslı ölüm bir mekân değişimdir.

*Ak papatya sarı nergiz açtılar,
Kelebekler kanat vurup uçtular,
Erguvanlar rayihalar saçtılar,
Çırpın allı tumam bahar geliyor.*

Sanırım hiç bitmeyecek bahar öbür âlemde yaşanacak. Herkes otuz üç yaşında olacak, sınavı kazananlar için her şey onların altında olacak, zahmetsiz bir yaşam süreci, kim bilir daha neler neler. Dileğim o ki içimizdeki bahar hiç bitmesin.

Cocuklarınızın gıverile ve özgürce büyüdüğü için tasarlanan çocuk oyun alanları ve sosyal tesisler

GREEN PARK

Kütahya Outlet park AVM Yanında Yer alan GREEN PARK EVLERİ 5 Bloktan Oluşmaktadır. Bloklar 2+1, 3+1 ve 4+1 Daire Seçeneklerine Sahiptir. Etrafını Çevreleyen Eşsiz Orman Manzarası Eşliğinde GREEN PARK EVLERİ;

atabir

GREEN PARKEVLERİ

kütahya

- * SİTE GÜVENLİĞİ
- * KAPALI DEVRE KAMERA SİSTEMİ
- * ÇOK AMAÇLI SALON
- * KAPALI HAVUZ & SAUNA
- * FITNESS SALONU
- * CAFE
- * AÇIK SPOR ALANI
- * KAPALI OTOPARK
- * AÇIK ÇOCUK OYUN ALANI

Sadece "Konut" Değil "YAŞAM" İnşaa Ediyoruz...
ESKİŞEHİR: MUSTAFA KEMAL PAŞA MAH. SIVRIHISAR CAD.
NO:76/B

TEL: 0 222 230 67 64

KÜTAHYA : SERVİ MAH. MİTHAT PAŞA CAD. HÜSEYİN AĞA
APT. NO: 7/40

TEL: 0 274 212 33 66

www.atabirinsaat.com.tr

www.atabirinsaat.com.tr

EMİRDAĞIMIZDAN PORTRELER:

DOSYA
NOSTALJİDELI
DEDİKLERİMİZCelil KARACA
Farklı GazeteciEMİRDAĞLI'NIN
EN DELİSİ
KIRK YILDIR BABI-ALİ'DE
AKIL SATMAKTADIR.

Emirdağlar Vakfının değerli yöneticilerinden Vakıf Dergisine bir yazı yazmam önerisini aldığım da hiç düşünmeden kendime yakışanı yapmak istedim. Emirdağımızın sevimli delilerini yazmak için kalemi elime aldım.

Bence Emirdağımızın en delisi: GAZETECİ CELİL KARACA'dır. Bendeniz abdi-aciz kulunuz kırk yıldır muhabirliğinden genel yayın müdürlüğüne kadar birçok gazetede çalışmış, alaminut fıkralardan başyazılara kadar binlerce yazıya imza koymuş hasılı kelimeler şimdi İkitelli'ye taşınan eski Babı-Alide kırk yıldır akıl satan emekli bir fikir işçisiyim.

Bilerek kimseyi kırdığımı sanmıyorum. Elimden geldiğince bu yaşında bile işsize iş, aşsıza aş bulmaya çalışıyorum. Ama Deliyim. Deli Celil olmaktan da sadisit derecesinde zevk alıyorum.

Bu kadar kendimi methederek yazıya girdiğim için affınıza sığınıyorum. Ve portlerime başlıyorum.

ANEKTOTLAR

Emirdağ'ının en okur yazar sülalesi ERENOĞLU sülalesidir. Ama içlerinde doktor, hakim, hekim profesör, hatta Üniversite rektörü de bulunan Erenoğlu sülalesini yediden yetmişe herkes iki deli ile anar bilir. İBK ve MANESE demeyince Erenoğlulardan bahsedildiğini kimse anlamaz, bilmez.

Hatta olan bütün Erenoğlular benim sevgili dostlarımdır ama Halil Abi benim delilerimdir ve en sevdiğimdir. Emekli albay, kore gazisi, Gümüldürün eski belediye başkanlığı sıfatlarının yanında gerçekten araştırmacı bir yazar olan Halil Erenoğlu ağabeye buradan selam...

Benim delilerimin ikincisi de Emirdağ Yüksek Okulunun başarılı müdürü bizim Metin Akın'dır. Metin'i çok severim. Metin'de beni çok sever ama Emirdağımızı tanıtan kitabında benim Emirdağ'da ilk gazeteyi ve matbaayı kurduğumu yazmayacak kadar da delidir. Çünkü Metin o gazete ve matbaadan yetişenlerdendir. Tıpkı ağabeyi Fikret ve Yüksel Önaçan gibi.

Fikret Akın'ın çok iyi bir şair, Yüksel Önaçan'ında çok iyi bir yazar olduğunu elbette herkes bilir... İki aziz dosta da selamlar...

Benim Delilerimden ikisi de Emirdağımızın folklarına büyük hizmeti olan Fakı Edeer ve Pınar Halaç'tır.

Fakı, Belçikada çok başarılı bir iş adamı olduğu kadar çok iyi bir halk şairi ve usta bir bestekardır.

Pınar benim yeğenimdir. Sesi ve besteleriyle Emirdağ folklarımıza çok iyi hizmetler vermiş ve vermektedir.

Fakı'yla Pınar'a da selam olsun.

Çok meşhur Atasözümüzü herkes bilir: ATIN İYİSİNE DORU, İNSANIN İYİSİNE DELİ derler.

MESUT ACET

Hayat bir nefes...

Hayat bir nefes...
Mesut Acet'in "HAYAT BİR NEFES" isimli kitabı çıkmıştır.
İRTİBAT:
0222 234 32 32

Hemşehrimiz Mesut Acet'in "HAYAT BİR NEFES" isimli kitabı çıkmıştır.
İRTİBAT:
0222 234 32 32

FİKRET AKIN

BAHARLA GELEN

ŞİRLER 2013

Hemşehrimiz Fikret Akın'ın "BAHARLA GELEN" isimli kitabı çıkmıştır.
İRTİBAT:
0222 234 32 32

Emirdağımız'ın bütün delilerini yazmaya ömrüm yetmez. Ama, iz bırakmış delilerimize değineceğim. Elbette yalnız delileri değil, yarım asrını çok iyi hatırladığım uzun çarşımızın iz bırakan sakinlerini de yazacağım.

Hakkın rahmetine kavuşan fiziki delilerimizin başında Hacı Avcı'nın Göçü, Akile, Bayatlı Eşref, Geçilli Yusuf, Cukcuk Musa (Önaçan) gelir. Halen hayatta olan en sevimli delimiz de Kuş Ömerlerin Fahrettin başta olmak üzere Kene Çavuşun Süllü, Gömlü Tazılı Dayı, Yörük Celal, Lal İbrahim Ali (İbrahim), Helanlı (İlhan Köylü) Albay.

Bugün size rahmetli Göçü'nün unutulmayan bir anısı ile Uzunçarşı eşrafından rahmetli Halil Emmi'nin (Arpacı) bir olayını anlatacağım.

PALABIYIK VE GÖÇÜ

Karahalların Palabiyik Emmi (Mehmet Yüksel) ile Göçü'nün başından geçen olay şöyle:

Rahmetli Palabiyik sabah ezanı okumayı çok severdi. Çarşı Camii'nin resmi imamı ya da müezzini rahmetli Bıdıoğlu'nu kafa kola almış olmalı ki haftada bir iki gün sabah ezanı okurdu. O tarihlerde caminin yanındaki helanın üstü açıktı. Rahmetli Göçü meczup adam olduğundan yırtık pırtık pantolonla daldaşak gezerdi. Palabiyik Emmi'nin her ezan okuyuşunda da mutlaka helaya gitmeyi adet edinmişti. Delilik parayla değil ya. Memed Emmi ezana başladığında erkeklik aletini eline alan Göçü aşağıdan bağırır: "Memed Emmi al? Gördün mü?" Memed Emmi sela okumaya devam eder. "Gördüm oğlum Hacı Ali, gördüm." der sela okumaya devam ederdi. Göçü'yle Memed Emmi'nin bu diyalogunu bilen Celil Ağa (Rahmetli Celil Sezer) dalga geçmek için Palabiyik'a yüklenir, Palabiyik'ta buna çok kızar ve köpür köpür köpürürdü. Kalemirlerin Celil Enişte rahmetliyle Palabiyik Emmi'nin dükkanları bitişikti. Tam karşılarında da benim gazete bürom vardı. Celil Sezer Palabiyik'ı kızdırmaktan zevk aldığı için her gün bana 2,5 lira verir yukarıdaki olayı Balabiyiğe hatırlatmamı isterdi. Ben de 2,5 lira avanta almanın gereğini yerine getirirdim. Allah her üçüne de rahmet eylesin. Ben Ankara'ya yerleşinceye kadar rakı param bu üç merhumun sayesinde çıkardı.

Not: 2,5 lira o zaman 1 ufak rakı, meze, 1 de kutu ci-gara ediyordu.

HALİT EMMİ VE PELVAN FAKI OLAYI

Rahmetli Halid Emmi (Eşreflerin Halit) Arpacı çok şakacı bir adamdı. Çarşı Camii'nin yanında manifaturacı dükkanı vardı. Tez köylü Hamza Fakı Pelvan (Panavır'ın babası) meydanlarda güreş tutan dev yapılı bir adamdı. Halit Emmi varlıklı, Pelvan Fakı'da yoksuldu. Pelvanda her cuma yoğurtları getirir, parasını alır, karınını bir güzel doyurduktan sonra köyüne giderdi.

Bir, üç, beş, on derken Pelvanın doymadığını gören Halid Emmi ondan kurtulmanın yollarını arıyor. Kendince bir planı uygulamaya koyuyor. Cuma günü kârısına "kuru fasulyeyi hazırla" diyor. Yenge olacaklardan habersiz kuru fasulyeyi pişiriyor. Halid Emmi de kör eczacıdan bir kutu müsil ilacı alıyor. İlacı cebine koyuyor. Fakı Pehlivan'da yoğurtları getirmiştir. "Haydi Fakı yoğurtları eve götürelim. Karnımızı doyuralım, namaza yetişelim" diyor. Eve gidiliyor, müsil ilacı çaktırmadan fasulyenin içine katılıyor. Elbette yenge ile Fakı kuru fasulyeyi mideye indiriyor. Yemek faslından sonra camiye geliniyor. Elbette cuma çok kalabalık. Saf tutuluyor. Tam rükuya varıldığında Pehlivan Fakı zart zart diyerek çok sesli yelleniyor. Tabi bu arada şalvarının içi ...la doluyor. Herkes rükuda olduğundan Pehlivan acele kaçıyor ve arkasına bakmadan köyüne uçuyor. Fakı Pehlivan utancından yıllarca Emirdağ'ına gelmiyor.

Aradan bunca yıl geçti, unutulmuştur diyerek Emirdağ'ına gitmeye karar veriyor. Şimdiki İmam Hatip okulunun olduğu yer o zamanlar meydandı... Çocuklar oynayırdı. Pehlivan 8-10 yaşlarında bir çocuğun başını okşayarak "Oğlum kaç yaşındasın?" diyor. Çocukta cevaplıyor: "Valla emmi yaşımı bilmiyom, emme, Yörük Pelvanın camiye sığıdığı sene doğmuşum."

Fakı Pehlivan: "Vahmına goyduğumun muslu-calları, bu işi daha unutmamışlar" diyerek köyüne geri dönüyor.

Babam kasap olduğu için ben çarşıda büyüdüm. Elbette Halit Amca'yı da Pehlivan Fakı'yı da tanıdım ve bu olayı anlattırdım.

Bu sayılıkta, bu kadar yetmez mi?

Aydın
Yenimez

Alparslan
Birdane

M. Cumhuri
Sivrikoz

YENİ PROFESÖRLÜĞÜNÜ ALAN DOÇENTLERİMİZ
Prof. Dr. Aydın Yenimez : Üroloji Anabilim Dalı
Prof. Dr. Muammer Cumhuri Sivrikoz : Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı
Prof. Dr. Alparslan Birdane : Kardiyoloji Profesör olmuşlardır.

2013 YILI BURS VERENLER

Vakfımızın kurulduğu günden bu güne kadar üniversitede okuyan öğrencilerimize burs vererek onların Emirdağlıların desteğini hissetmesini sağlayarak, okumalarında katkıda bulunan siz değerli hemşehrilerimize Emirdağlılar Vakfı olarak şükranlarımızı sunuyor, yardımlarınızın devamını diliyoruz.

Canan URFALI (Eskişehir)	Ceylan BUZLU (Eskişehir)	Güven ÖZKAN (Ankara)
Fikret AKIN (Eskişehir)	Ömer İYİGÜN (Eskişehir)	Ömer KOÇAK (Ankara)
Ömer ALHAN (Eskişehir)	Cemal ÇEKİÇ (Eskişehir)	Ali KILINÇ (Ankara)
Cevdet KARANFİL (Eskişehir)	Hasan ÇEKİÇ (Eskişehir)	Cengiz SAĞLAM (Ankara)
Orhan ÖZKIR (Eskişehir)	Safa HALAÇ (Eskişehir)	H. Alihsan TÜRKMEN (Bursa)
Ceylan KESKİN (Eskişehir)	Ayşe ÖZGÜR (Eskişehir)	H. Osman DURAN (Bursa)
Yılmaz GÖKŞEN (Eskişehir)	Tahir ÜSKÜDAR (Eskişehir)	Türkan – Bülent TARHAN (Belçika)
Ayşedudu KALENDER (Eskişehir)	Azmi KERMAN (Eskişehir)	Cem TARHAN (Belçika)
Abdülkadir KOÇAK (Eskişehir)	Ramazan GÜNEŞ (Eskişehir)	Hacer – Kadir TARHAN (Belçika)
Yücel YENİLMEZ (Eskişehir)	Seydi TİFTİK (Eskişehir)	Belçika Diyanet Vakfı
Osman SAĞLAM (Eskişehir),	İzzet ASLAN (Eskişehir)	Metin Edeer (Belçika)
İhsan KÖYCÜ (Eskişehir)	İsmini Açıklamıyor (Emirdağ)	Hüseyin(Sinar) Yiğit (Belçika)
Zehra – Zeki ARAS (Eskişehir)	Çınar Osman DURMAZ (Emirdağ)	Nazif AYDEMİR (Belçika)
Beyhan MOLA (Eskişehir)	H. Mürsel ERENOĞLU (Emirdağ)	Orhan LİMON (Belçika)
Osman BÖCÜK (Eskişehir)	H. Otaç ÇILDIR (Emirdağ)	Şükrü ÖZKARA (Belçika)
Türkan Aydemir ÇEKİÇ (Eskişehir)	İsmini Açıklamıyor (Emirdağ)	Mustafa OLGUN (Belçika)
Suat ER (Eskişehir)	Fazlı HALAÇ (İstanbul)	Asım BİÇER (Belçika)
Erol SEZER (Eskişehir)	Fehmi DENİZLİ (İstanbul)	Musa YAVAŞ (Belçika)
Döndü – Burhan SEZER (Eskişehir)	İrfan KARACA (İstanbul)	Nuri SARI (Belçika)
Cemil ÇILDIR (Eskişehir)	Mustafa ÇELİK (İstanbul)	İlyas SARI (Belçika)
Ahmet KOÇAK (Eskişehir)	Şahin KAHYA (İstanbul)	Yasin HALAÇ (Belçika)
Akif – Oğuz SEVER (Eskişehir)	Bedrettin KÜRKÇÜ (İstanbul)	Halis İYİDEMİR (Fransa)
Ömer Faruk KARATAŞ (Eskişehir)	Turan ERDEM (İstanbul)	Necati KARACA (Fransa)
Ahmet HARMANCI (Eskişehir)	H. Ömer İbrahim SAYIN (İstanbul)	Volkan İRİÇAĞIL (Hollanda)
Murat KAHYA (Eskişehir)	Muharrem YAMAÇ (İstanbul)	
Ülker ÖZOKÇU (Eskişehir)	Ömer ŞEN (İstanbul)	
Turabi ERYÜRÜK (Eskişehir)		

01/07/2012 – 30/03/2013 Tarihleri arasında mesajlarını yayınladığımız, bize ulaşan ve Hakkın Rahmetine kavuşan hemşehrilerimize Cenab-ı Allah'tan Rahmet diler, ailelerine, akrabalarına, sevenlerine başsağlığı dileriz.

EMİRDAĞLI LAR VAKFI

H. Doğan ERENOĞLU – Yüksel ÖNAÇAN – Mehmet SEZER – Kadir KESKİN (Taksici Çıldır) – Sadık ÖZTEKİN – Feslihan YÜRÜK – Ali SAYGIN – Kadir ÜNLÜ – Metin GÜCENMEZ eşi ve çocukları – Hikmet MORKOYUN – Dudu KESKİN – Atılay KARGILI – Nuri DEMİR – Cemil MOLA – Boncuk Ceylan AKGÜN – İbrahim YILMAZ (Tarzan) – Hüsnü MOLA – İbrahim KAHYA – Zehra ÖZDİL (Yıldırım) – İsmet FIÇICI – Kemal ÇELİK (Böbü Kemal) – Hasan BAYRAM (Öğretmen) – İsmet BİÇER – Mustafa DOĞAN (Lüp lüp) – Ayşedudu ŞENEL

İç hastalıkları Uzm.
Dr. Ali ZÜBERİ

İç hastalıkları Uzm.
Dr. Yahya TOPAL

CHECK UP NEDİR ?

Check Up, bir başka adıyla "kişisel sağlık taraması" olarak hastalıkları **erken dönemde** tespit ederek, önlem almayı ve böylece kişinin sağlıklı kalması amaçlanır. "Kişisel sağlık taraması"; belirgin bir şikayeti olmasa da insanlarda **gizli**den **gizliye** oluşmaya başlayan rahatsızlıkların, henüz erken aşamadayken saptanması amacıyla yapılan muayene ve tetkiklerdir.

NEDEN GEREKLİDİR ?

Modern tıp hastalık ortaya çıkmadan önce gerekli önlemleri alarak kişinin sağlıklı kalmasını sağlamayı amaçlar. Çünkü hastalık ortaya çıktıktan sonra hem tedavisi çok daha pahalıdır hem de sağlık artık bir kez bozulmuş olur. İşte bu nedenle, hiç şikayeti olmasa da her insanın belirli periyotlarla doktora başvurarak genel sağlık kontrolünden geçmesi gerekir. Bu periyotlar yaşa ve kişinin genel durumuna göre değişebilir.

Teknoloji ve bilgi patlamasının baş döndürücü hızla geliştiği bir çağda yaşıyoruz. Bu hızlı teknolojik gelişmelerin önemli bir bölümü tıbbi teşhis alanında görülmektedir. Örneğin; **basit bir kan tahlili ile kalp hastalığı açısından risk taşıdığımızı tespit edilebilir.** Önemli olan, teknolojinin bize sunmuş olduğu bu güzelliklerden hastalık hali oluşmadan faydalanmaktır. Check-up erken teşhis için ilk ve önemli bir adımdır. Hastalık oluştuğundan sonra yapılan tahliller check-up demek değildir. Çünkü geç kalınmış ve hastalık hali oluşmuştur.

Check-Up sayesinde iç organlarda bir takım bulguların saptanması ile kişinin öneri yoluyla, bazı yaşamsal alışkanlıklarını (sigara, alkol tüketimi, hatalı beslenme tarzı, düzenli egzersiz...) değiştirmesi sağlanabilir. Böylece, ileride oluşabilecek hastalıkların önüne geçilebildiği gibi, başlangıç aşamasındaki rahatsızlıkların da ilerlemesi engellenebilir.

Bu tür hastalıkların arasında; **gizli şeker, kolesterol, kronik kalp hastalıkları, alkol ve Hepatit B'ye bağlı karaciğer hastalığı, meme - rahim - kalın bağırsak gibi sık görülen bazı kanser türleri, kansızlık ve kemik erimesi** sayılabilir

Yapılacak check-up'la birçok hastalık taranabilir ve şüphe edilebilecek bulgularla karşılaşılabılır. Ayrıca kişilerin şikayetlerine göre araştırma değişik alanlarda derinleştirilebilir.

Erken teşhisle **bulaşıcı hastalıkların özellikle aile içi yayılması önlenir**, tedavi masrafları büyük oranlarda azaltılır, kanser gibi ileri evrelerde tedavisi mümkün olmayan hastalıklar tedavi edilir .

Doktora gitmek için hastalanmayı eklemeyin. Unutmayın ki bir çok hastalığın tedavisi ancak erken tanı ile mümkündür.

Sağlığınız için yılda bir kez check-up yaptırarak erken tanı ve tedavi fırsatını kaçırmayın.

CHECK UP'LA KANSER ÖNLENEBİLİR Mİ ?

Bazı kanserler, belirtileri ortaya çıkmadan doğru bir tarama ile saptanabilirler. Hiçbir şikayeti veya belirtisi olmayan insanlarda yapılan kanser taraması sayesinde, bazı kanserlerin öncüsü olan yapılar vücuttan çıkarılıp, kanser oluşumu engellenebilmektedir.

Bazı kanser türleri zamanında yakalanıp tamamen iyileştirilebildiği gibi, erken safhalarda yakalanan kanserlerin tedavisi daha başarılı olmaktadır. **Check-up ile yeni gelişmekte olan kanserlerin %50'si önlenmekte** veya erken safhalarda yakalanabilmektedir. **Tüm bilimsel çalışmalar, erken teşhisin hayat süresini uzattığını kesinlikle ortaya koymaktadır.** Birçok hekim erken teşhis metotları sayesinde her yıl binlerce hayat kurtardıklarını bilmenin mutluluğunu yaşarken, daha birçok kurtarılabilecek hayat olduğunun da bilincindedirler

KİMLER CHECK UP YAPTIRMALI ?

- Ailesinde kanser, şeker, hipertansiyon, şişmanlık gibi kalıtsal ve kronik hastalığı olanlar
- Ailesinde jinekolojik hastalık olan bayanlar
- Ailesinde prostat hastalığı olan beyler
- Kendine çok fazla vakit ayıramayanlar
- Dengeli beslenemeyen ve aşırı kilolu olanlar
- Jinekolojik kontrollerini rutin yaptıramayanlar
- Yoğun tempoda ve stres altında çalışanlar
- Ailesinde meme ve rahim kanseri gibi kalıtsal ve kronik hastalığı olan bayanlar
- Şeker hastaları
- Kolesterol hastaları
- Koroner kalp rahatsızlığı olanlar
- Akciğer hastaları
- Alkol veya hepatit virüsüne bağlı karaciğer hastaları

KALİTELİ YAŞAM SÜRMEK İSTEYEN VE SAĞLIĞININ BİLİNCİNDE OLAN HERKES, YILDA 1 DEFA CHECK UP YAPTIRMALIDIR.

ÖZEL
**ÜMİT
HASTANESİ®**

www.umithastanesi.com.tr

SİZDE SAĞLIKLI BİR YAŞAM İÇİN
CHECK - UP
YAPTIRIN

Hayatınıza
**Sağlık
Katar**

RANDEVU
0222

335 0 335

Batıkent Mh. Gerekli Sk. No:13 Tepebaşı / **ESKİŞEHİR**

ÇOCUKLUĞUMUZDAKİ BAYRAMLARIMIZ

İlhami ÖZER
Emekli Öğretmen

Sevgili okuyucularım yetmiş yıl önceye götüreceğim: o zaman daha Çiftlik köyümde okula yeni başlamıştım. Köyümüzün okula giden ilk öğrencileri olduğumuz için de bayağı kendimizi farklı saymaya başlamıştık.

Kolay mı, köyün ilk okur yazarları ben ve sınıf arkadaşlarımız olacaktı. O günlerde tek tük yazıp okuyanlar parmakla gösterilirdi. Çünkü o zaman okumak için gerekli hiçbir ortam mevcut değildi. Onun için biz 1937'nin okul öğrencileri olarak kendimizi çok mutlu sayardık. Çocuksu, kendimizi geleceğin büyükleri görürdük.

Milli bayramlarımızı çok iyi değerlendirmeye çalışırdık. Cumhuriyetimizin kuruluşunun ne kadar çok fedakar canların bedeli olarak meydana geldiğini herkesten sıkça duyup çok iyi öğreniyorduk. Çünkü yeni Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşu uğruna can verenlerin hatıraları, hemen her evde söylenir durumdaydı. Savaşlarda kanını akıtanlar, kol-bacak verenler hep gözümüzün önündeydiler. Her hepsi birer canlı tarih kitabı gibi düşmanla baş etme sırasındaki fedakarlıklarını anlatıyorlardı.

Mustafa Kemal ve arkadaşlarının inanılmaz gayret, çalışma, azim ve kahramanlıklarını söylerken ne büyük mutluluklar duyduklarını şimdi dahi o günkü heyecanımı taptaze diri tutarak hatırlıyorum. İstiklal Savaşı gazilerinin anılarını gün olur sokak başlarında, bugün olur köy odalarında ve gün gelir dershane sıralarında hiç yorulmadan dinleyip durduk. Çünkü onlar savaş anılarını anlatırken ne yo-rulur, ne de yorarlardı. Her köyde mahallede ve en küçük toplum birimlerinde bile savaş gazileri vardı. Biz onları dinleye dinleye ilkokullarımızı bitirdik. Cumhuriyetin ve onun kurucularının kadrini-kıymetini baş tacı ediyorsak, tarih bilgilerimizin yanı sıra, gazilerimizden duyduğumuz vatanseverlik anılarının da büyük etkisi vardır.

Dini bayramlarımıza o günün insanının çok daha içten bir bakış açıları vardı. Büyük-küçük ilişkisi bir başkaydı. Komşuların birbirlerine karşı bayramlardaki tavırları çok daha samimi ve içtenlik taşırdı. Küslüklerin, fitne ve nifak duygularının mum gibi eritildiği günlerdi dini bayramlarımız. Köyün insanları mutlaka birbirlerinin bayramlarına giderek ararındaki ufak-tefek soğukluklar varsa onlar giderilmeye çalışılırdı. Kadınlı-erkekli o günün insanları bayramlaşma ve bayramın özel şartlarını yerine getirme yönünde, yek diğerlerini teşvik edelerdi. Hatır-gönül birinci derecede hep öne çıkardı. Kemikleşen kırgınların dahi bitmesi yönünde hemen herkes, görev üstlenmek isterlerdi. Kibir-gurur ve menfaate bağlı tavırlar herkesin gözünde 'değersiz kör duygular olarak' algılanırdı.

Herkes birbirini iyi tanırdı. Kim ne yapar, kim ne yapmaz bu gibi değerler iyi algılanırdı. İçtenlikli tavırlar temel ve esas meziyetler olarak olmazsa olmazlar arasında yer alır böylece sosyal yaşamın güven veren anlamı hep sağlıklı kalırdı. Elbette örnekleme temel kurallara uyma alışkanlıkları ahlak kültürünün devamlılığına vesile olurdu.

Biz çocuklar olarak, Ramazan Bayramlarının bir başka önemini yaşırdık. Ramazan boyunca anamız-babamız birlikte oruç tutmaya çalıştığımız günlerin heyecanını, bayramlarda da yaşırdık. Bayram öncesi alınan giyeceklerimizi bayram gününe kadar yatağımızın başucunda taşırdık. Halbuki öylesine mütevazı bayram armağanlarımız olurdu ki şimdiki çocuklarımız o gün bize alınanlara günümüzde olsa dönüp bakmazlar bile... O zamanların çocukları bayram için alınan kelikleri (çocuk ayakkabısı) ve yemenileri bayram gecelerinde yataklarımıza alıp sabahın bayramını beklerdik. Analarımız suya çimdirir, yırtık-söküklerimizi sabaha bırakmaz geceden dikerek bayrama hazır hale getirirlerdi.

Aynı yaştaki çocuklar toplu halde komşulara el öpmeye birlikte giderdik. Sıra sıra büyüklerin ellerini öperdik. Şimdiki gibi çeşit çeşit şeker türleri yoktu. Hele çikolata nedir adı bile bilinmezdi. Dolu dolu lokum şeker ikramları olmazdı. Çünkü bu dediklerim hem kıtı hem yoktu ve hem de herkesin satın alma gücü malum olan bir şeydi. Bizim kapı kapı gezdiğimiz yerlerden el öpüp kazandığımız şeylerden aldığımız bayram hediyelerimiz biraz iğde, biraz kara üzüm, biraz leblebi, keçi boynuzu ve bazı evlerden de kuru incir ile fıstık kazanırdık. Akşama doğru bu armağanlarla ceplerimiz dolardı. Hep sevinirdik. Sevine sevine bir kalırdık. Paradan hediye bilinmezdi. Kimse kimseden para görmezdi. Elbette bu söylemim bundan 70 yıl önceki bayramlara ait olan kırık dökük bilgilerden ibarettir.

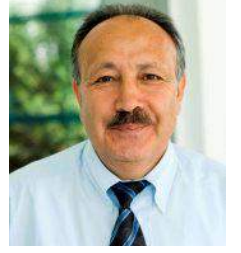
Cumhuriyet tarihimiz içinde ekonomi geliştikçe, herkes her şeyi görür hale geldi. Şunu itiraf etmeliyim ki o günün çocukları da, büyükleri de hem dini ve hem de milli bayramları daha bir ciddiye alırdık. Hiçbir bayramda adet yerini bulsun kabilinden bir düşüncenin esareti altında bayram kutlamadık. Sıra savmak gibi bir düşünceyle bayramlaşmalara gitmedik.

Ayrıca kendileriyle konuşup anılarını dinlediğim, ellerini saygıyla öptüğüm merhum savaş gazilerimizin ve aziz şehitlerimizin manevi huzurlarında engin tazimlerle eğiliyorum. Ruhları şad olsun diyorum...

Saygılarımla.

DEĞİŞMEYEN, GELİŞMEYEN EMİRDAĞ

Muharrem YAMAÇ
B/S/H fabrika Direktörü

Emirdağlılar Vakfı Kültür ve Sanat Dergisini dostlarım ve okul arkadaşım Metin Akın vasıtası ile alıyorum ve her satırını, noktasından virgülüne kadar sevinçle ve keyifle okuyorum.

Bu dergi bana 45 yıllık gurbet yaşamımı biraz olsun unutturup, Emirdağ'ında geçen o eski ve güzel çocukluk günlerimi anımsatıyor ve aynı zamanda bana orada yaşayan insanlar hakkında tekrar tekrar düşünme fırsatı veriyor.

Dergide ağırlıklı olarak edebiyat, şiir, kültür, türküler, Emirdağ'ındaki yaşam ve geçmiş hakkında yazılar mevcut ve elbette ki bunlara değer vermek ve unutmamak çok güzel. Maziye unutmamak için gelecek nesiller için bu çok değerli bir bilim kaynağı. Zira geçmişini unutan, geleceğini göremez ve tayin edip yönlendiremez.

Emirdağ halkı genelde zeki, çalışkan, dürüst ve cesurdur ve eğitim oranı Türkiye genelinde yüksek bir yere sahiptir. Fakat bununla birlikte coğrafi konumu ve çok fazla iş imkanının bulunmaması Emirdağ için olumsuz koşullar oluşturmakta ve bu yüzden insanlarımız çareyi genelde yurt içi ve yurtışı olmak üzere, gurbette aramak zorunda kalmışlardır.

Ekonomik durumu iyi olanlar yatırımlarını genelde öncelikle Eskişehir'e, İstanbul'a ve daha çok Belçika'ya yaptılar. Bununla birlikte Emirdağ'da çok sayıda yeni ve çok katlı bina inşa edildi. Ne yazık ki bu yatırımların çoğu kullanılmayan, kapısı kilitli, kepenkleri indirilmiş Emlak ve binalardan ibarettir ve dolayısı ile ölü yatırımlardır.

Bunu değiştirebilme gücümüz kanımca **Birlik ve Beraberlikte** yatmakta ve ancak bu şekilde Emirdağ'ını çok daha iyi bir konuma getirip geliştirebiliriz. Emirdağ halkının olumlu özelliklerinden daha önce bahsettim (akıllı, cesur ve zeki olmalarından örneğin). Çoğu zaman böyle özellikler beraberinde dezavantajlar da getirebilmekte, ve bu özellikler bazen Emirdağlıların toplumsal yaşamını engelleyip bireysel yaşamaya yönlendirebiliyor.

Bu tip özellikler bencillik, hırs, kibir ve kıskançlık duygularını tetikleyebilmekte ve kapasitemizi farklı ve nagtif yönde kullanmamıza sebep olabilmektedir bazen. Ego ağır basınca, insanlar kendilerini bir "ön plana çıkarma savaşı'nın içerisinde bulabiliyor farkında olmadan. Dolayısı ile kendi dışında başka birini lider olarak kabul etmekte zorluk çekiyor. Zekâ, akıl, basiret, tecrübe, bilgi ve kültür farklılıkları göz önünde bulundurulduğunda bir kısım yaklaşım farklılıkları ve ihtilafların olması tabiidir, hatta gerektiği gibi değerlendirildiğinde zenginlik ve dinamizmdir.

Görüş farklılığı fitneye dönüşmediği, hak ve hakikatin yok olmasına mani olmadığı müddetçe kesinlikle bir tehlike, bir sorun yoktur. Ama durum bunun aksine olursa, işte asıl tehlike ve sorun o zaman başlamış olur. Görüş farklılığı fitneye dönüştüğünde birlik ve beraberliği yok etmekte, düşmanlık ve kin ateşini tutuşturmakta, bir tefrika bir diğerini, bir fitne de başka bir fitneyi doğurmaktadır. Türlü sapmalar, doğru yoldan ayrılmalar işte böyle olmuştur. İnsanlık tarihi bu gibi fitne ve tefrikaların acı örnekleri ile doludur. Halbuki başarılı olmuş toplumlara bir göz atacak olursak, en büyük başarının birlik ve beraberlikten geldiğini görebiliriz.

Bakınız ulu önderimiz Atatürk ne güzel söylemiş :

"Amaç birliği, insanları birbirine yaklaştırır, onlarda kader birliğinin hislerini uyandırır, ortak idealler, toplumda dayanışma duygusunun da canlanmasına vesile olur. Ortak ideallerle, insan toplumu birleştirici bir yapıya kavuşur. Ortak idealler sayesinde insanlarda her türlü ahlâkî hareketlere ve fedakârlıklara karşı müsaait bir amaç uyanır ve toplumu oluşturan kişiler perçinlenmiş bir bütün olarak güçlü bir hale gelir. Yüksek ve ortak ideallere dayanan, ona sahip olan milletler devamlı ve güçlü kalarak varlıklarını devam ettirirler."

Kısacası birlik ve beraberliği sağlamak, değerli fikirlerle saygı göstermek ve toplumsal yaşama yönelmek geleceğimiz açısından çok önemlidir.

Avrupadaki ekonomik kriz gün geçtikçe derinleşmekte ve büyümekte ve yakın zamanda bu durumun Türkiye'yi de etkilemesi kaçınılmazdır ve yurtdışında yaşayan birçok vatandaşımızı geri göçe zorlayabilir. Emirdağ halkı bugüne kadar yurt dışında çalışan akrabaları tarafından destekleniyor ve onlar Türkiye'ye izine geldiklerinde Emirdağ'ın ekonomisi canlanıyordu. Fakat krizden ötürü artık onlar da artık çok fazla destek veremeyecek, ekonomimize katkıda bulunamayacaktır ve bilakis kendi dertleri ve sorunları ile baş başa kalacaklardır. Kısacası Emirdağ kendi ayakları üzerinde durmadığı için büyük bir ekonomik krizin içine sürüklenmeye mahkum olacaktır.

Emirdağ'da Ekonomik durumu güçlü olan, dışarıya yerleşen, politikada yükselen insanlarımızın artık "Emirdağ için ne yapabiliriz, nasıl kalkındırabiliriz?" sorusunu kendilerine sormalarının vakti geldi de geçiyor bile.

Ben Lise ve yüksek öğrenimimi Almanya'da tamamladım ve Opel Fabrikasında yöneticilik yaptıktan sonra 12 yıldır Türkiye'de yerleşik Bosch Siemens Ev Aletleri A.Ş.'nin üretim fabrikalarını yönetmekteyim.

35 yıllık Yurt dışı ve Yöneticilik tecrübelerim bana şunu gösterdi ki, bizler Türk insanı olarak çok zeki ve becerikli olmakla birlikte kendimiz dışında bir lideri kabul etmekte güçlük çekiyoruz. Bu maalesef politikada da böyle.

Alman halkı belki bizler kadar zeki değildir, ama onlar akıllı ve dürüst lider seçmesini çok iyi biliyor, sonra arkasından gidiyor ve kurulan sisteme uyuyorlar. Ayrıca birlik ve beraberliği de çok iyi sağlayabiliyorlar.

Bilim ve Teknolojinin çok hızlı bir şekilde ilerlediği bu bilgisayar ve elektronik çağında Emirdağ geçmişini unutmayarak, değişmeye ve bu çağa ayak uydurmaya artık koşar adımlarla değil, uçarak başlaması gerekir.

Gelin hep birlikte kendimize ve birbirimize şu soruyu soralım: Emirdağ'ın nasıl geliştirir ve nasıl kalkındırabiliriz ?

Aşağıdaki örneklerden yola çıkılabilir örneğin:

- Ömer Özkan hemşehrimiz YAYLA Dergisinde Yayla Turizmini önermiş ve çok güzel bir şekilde bunu anlatmış.
- Bunun yanında yöremiz hayvancılık için de çok elverişli. Et entegre tesisleri kurulabilir.
- Doğal tarım ve gıda işlenebilir.
- Tekstil hammaddeleri
- Dericilik
- Halıcılık – Balık üretim çiftlikleri (Çıldırım suyu)

Emirdağ bu yukarıdaki konular için konumu itibarıyla çok uygundur, zira Ankara, İzmir ve İstanbul'a aynı mesafededir.

Bununla birlikte yukarıda bahsetmiş olduğum sektörler için Devlet Teşvikleri de mevcuttur ve yatırım için destek alabilme potansiyelimiz de çok yüksek. Fakat bu işleri çok düzgün ve planlı bir şekilde projelendirip, profesyonel bir şekilde sunup, kurmamız ve yönetmemiz de şarttır.

Sanayileşmenin yöremizde zor olacağını düşünüyorum, çünkü Emirdağ'ında büyük bir nüfus ve Pazar yok ve Emirdağ halkının sanayide çalışmaya elverişli bir yapısı bulunmamakta.

Bun rağmen yine de Emirdağ'ın yönetimi (Kaymakam, Belediye Başkanı, aydınları ve ileri gelenleri) ilgili Bakanlıkları ve sanayicileri davet ederek bir beyin fırtınası yapabilir. Bu konuda ben Emirdağ için her türlü desteği vermeye ve işbirliğine hazırım.

Sevgili Hemşehrilerim,

Gelin hep birlikte, elimizi taşın altına koyarak, Emirdağ'ımızı geliştirip değiştirelim. Geçmişini unutmadan Emirdağ'ımızın geleceğini birlikte planlayalım. Bu konuda hemşehrilerimizden birçok yararlı fikir çıkacağına yürekten inanıyorum.

Bunun için tüm Emirdağ büyüklerini ve aydınlarını birlikte işbirliği yapmaya davet ediyorum.

Ne güzel söylemiş atalarımız "BİRLİKTEN GÜÇ DOĞAR" diye. Bize de bu çağrıya uymak ve onların izlerinden gitmek kalmış.

Haydi Emirdağ ! Hep birlikte el ele !

SITARA (SITARE)

Halil Rifat AYDEMİR

Emekli Öğretmen

Sitare kelime anlamı olarak yıldız olarak geçer. Aynı zamanda Kabe örtüsü anlamına da gelir. Bitki olarak Sitare; Dahlia(dalya) bileşikgillerden yaprakları katmerli, yıldız biçiminde ve türlü renklerde çiçekleri olan bir bitkidir. Yıldız veya fal çiçeği olarak da anılır.

Emirdağ Türkmenleri Sitare bitkisini Sıtara olarak adlandırır. Bu bitki Emirdağ'larının yükseklerinde kayalara yakın fazla güneş almayan yerlerde doğal olarak yetişir. Türkmenler bu bitkiyi baht açıklığı veya mizaçla eşleştirirler.

Sitare (sıtara) obadaki aile fertleri sayısınca toplanıp Topakev veya aleyçik sundumasına asılır. Her aile ferdinin sıtarası belirlenir. Sıtaralar Haziran ayı sonlarına doğru çiçek açmaya başlar. Her sıtara çiçek açmaz. Aileden kimlerin sıtarası çiçek açarsa onların sıtarası açık (yani bahtı, talihi açık) demektir. Bu gelenek Türkmenlerin Orta Asya dan getirdikleri bir gelenektir.

Günümüzde yaylacılığın yok olması ve göçler nedeniyle bu gelenek de yok olmaya yüz tutmuştur. Artık sıtara bitkisi de tanınmama tehlikesiyle karşı karşıyadır. Sıtara kelimesi sadece deyimlerde kullanılmakta ama ne olduğu bilinmemektedir.

Örnek:

- Sıtarası bozuk.
- Sıtarası dik.
- Sıtarası açık.
- Sıtarası her şeyi götürür.
- Sıtaram kaldırmaz.
- Sıtarası kapalı.

Gibi deyimlerde sıtaranın hem fal hem baht ve talih anlamı kullanılmakta ama kelimenin ne anlama geldiği bilinmemektedir. Buradaki amacım sıtara kelimesinin Emirdağ'daki Türkmen-Yörük toplumu tarafından sıtara kelimesi ve sıtara bitkisi olarak tanınmasını sağlamak,gelecek nesillere bu kültürün aktarılmasına ışık tutmaktır.

İçimizden Biri

Prof. Dr. A. Kadir Koçak

Osmangazi Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Müdürü ve
Çocuk Alerji Bilim Dalı Başkanı

DOSYA
NOSTALJİ

Muharrem KUBAT
Şair

Bu sayıda "İÇİMİZDEN BİRİ"nin konuğu Prof. Dr. Sayın Abdülkadir Koçak'tır.

Koçak da genç yaşta profesör olmuş, mütevazı, çalışkan, dürüst hemşehrilerimizden biridir. İşte kendilerine sorulan sorular ve yanıtları...

Prof. Dr. A. Kadir Koçak kimdir? Başka bir deyişle özgeçmişinizi anlatır mısınız? Ayrıca çocukluğunuz ve çocukluk yıllarınızdaki aile yaşamınız nasıldı?

1953 yılında Emirdağ'ın Hamzahacılı Köyü'nde doğdum. Çocukluğum bu köyde geçti. 1950-60'lı yılların yaşandığı yoksul köy ortamında büyüdüm. Her ne kadar bizim durumumuz daha iyi olduysa da yaşam buydu. Ben, köyde işlere yardım etmeye 6 yaşında yaz günlerinde öküz otlatmaya

(gütmeye) başladım. İlk kez öküzleri götürürken duyduğum heyecanı şimdi bile hissediyorum. Öğle yemeği için, boynumda azık torbası olurdu. İçinde ya ekmek kızartması ya da yufka ekmekle birlikte yemiş bulunurdu. Su şişesi boyumda, dev gibi öküzler önümde habire koşuştururdum. Sabah güneşin doğması ile birlikte köy meydanında toplanıp korucunun söyleyeceği mıntıkaya (bölgeye) gidiyorduk. Daha sonraki günlerde gruptan ayrı kalacağım, geç kalacağım diye çok korkardım.

Çünkü yalnız başıma grubun gittiği yere gitmek oldukça korkulu anlar yaşıyordum. Bir çitirtı duysam yılan var zannederdim ve o zaman kalbimin nasıl çarptığını anlatmak gerçekten güç olurdu. İlkokulu köyde okudum ve yazın öküz gütmek, harmana ve tarlaya ekmek (yemek) götürmek şeklinde geçti yıllar. Beşinci sınıfta bir müfettiş geldi ve un ekmekle ilgili bir matematik sorusu sordu. İlk önce ben yapmıştım soruyu ve kısa yoldan anlattım. Önce "yanlış" dedi ve "doğru öğretmenim" diyerek tekrar anlattım ve kabul etti. Adımı sordu, Koçak olduğunu öğrenince "İsmail Koçak'ın nesisin?" diye sordu. Abim olduğunu öğrenince "belli" diye takdir ifadesini kullandı. Bu sırada ilk defa sinemaya

Emirdağ'ında gittim ve pek bir şey anlayamadım. İlkokulu bitirinceye kadar 'Soğukkuyu' (Dayımların yani dedemin köyü) dışında başka bir köye bile çok nadir gittim. Çünkü düğünlerde ayağıma bastıkları için gitmek istemezdim. Dışarı çıkmak için sebep düğünlerdi. Bu arada çok kısa olarak dedemden bahsetsem uygun olur kanısındayım. Dedem 'Kara Ahmet Efe' İstanbul'da otururdu. Fakat biz ancak 2-3 senede bir, bir günlüğüne köye geldiğinde görürdük. O arada ancak "Hoş Geldin." diye elini öpmemiz dışında bir yakınlık

olmazdı. İlkokulu bitirdiğimde bütün amacım 'Yunusemre İlköğretmen Okulu'nu kazanmaktı. Bunun için babamla çok çalıştım. O sıralarda 'Yusuf Kınık' adındaki öğretmen Daydalı'da kurs veriyordu. Bir süre babam benim de gitmemi istedi ve eşekle Daydalı'ya gittim. Bir iki gün kurs almama izin verdi ve 'geç kaldın' diyerek kabul etmedi. Daha sonra sınava girdik ve 4 puanlı kürenin hacmi problemini çözemedim. Çünkü 'küre' sözcüğünü neredeyse ilk kez orada duydum. Düşündükçe, öğretmen masasında duran yuvarlak dünya maketini döndürürken dünyanın küre şeklinde olduğunu söylediğini hatırlayıp ancak dairenin alanını hesaplayabilmişim. Sınav sırasında daha önce söz ettiğim müfettiş de vardı. Diğer öğretmenlere benim çok zeki olduğumu söyleyip başımı okşadı; fakat ben problemi yapamıyordum. Sonuçta, Emirdağ'ına gelen ilk haber kimlerin kazandığı değil de, eğitmenin çocuğu olarak benim kazandığımın haberiydi.

Öğrencilik yıllarınızdan ve meslek yaşamınızdan belleğinizde kalan ilginç olayları anlatır mısınız?

Benim geleceğimde ilk değişiklik bu şekilde olmuştu belki de. Çünkü öğretmen okulunu kazanmamıştım ve köylerden parasız yatılı okullara ilk müracaatlardan birisini babam yapmıştı. Bir gün köyün odasının çardağında çamurla "patlanguç" oynarken babam bir pikapla geldi ve "Hadi imtihana gidiyorsun." dedi. Hemen bana leğen içinde banyo yaptırdılar ve Afyon'a gitmek üzere yola çıktık. O

zaman burunlu otobüsler vardı. Afyon'a Bolvadin üzerinden gidildi. 80 km'lik yol 3,5 saatte alınırdı. Beni otobüs tuttu ve çok rahatsız oldum. Sanıyorum ilk kez bir şehre gidiyordum. Akşam yemeğinde iyi gelir, diye babam maden suyu içirdi. Fakat o da beni çok rahatsız etti. Ertesi gün ilk kez gördüğüm test sınavı olmuştu. Sınavdan bir haber çıkmadı. Ablamların Eskişehir'de olması nedeniyle Eskişehir Devrim Ortaokulu'na kayıt oldum. Yaklaşık bir ay sonra Afyon Yatılı Lisesi'ni kazandığım haberi geldi ve hiç istemeyerek Afyon'a gittim. Emirdağ'ında sınavı kazanan üç kişiydik. Bunlar Suvermez'den Vehbi Karanfil (şimdi öğretmen), Güney saray'dan Emin Bozdoğan (Anestezi uzmanı) ve benim. Yatılı okulda çok anılarım vardır. Fakat bu kısmı uzun anlattığım için onları geçiyorum. Öğretmen olmayı hedeflemişken Kadir beni başka bir mesleğe sürükledi. Liseyi 1970 yılında bitirdim. İlk yıl kendime çok güvendiğim için, çünkü nasıl olsa kazanırım diyordum, istediğim puanı alamadım. Bazı fakülterle kayıt yaptırabildim; ama tıp olmadığı için yaptırmadım ve üç ay kursa gittim. Diyarbakır'da Tıp Fakültesi'ne başladım. Bir yıl okuduktan sonra yatay geçiş ile Ege Üniversitesi'ne geçtim, 1977'de fakülteyi bitirdim. 1981'de "Toplum Hekimliği" ihtisasını Anadolu Üniversitesi'nde tamamladım ve askere gittim. Askerlikten sonra 1983'te tekrar A.Ü Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları İhtisası'na başladım. İhtisası bitirdikten sonra akademik kariyere 1993'te Anadolu Üniversitesi'nden ayrılarak kurulan Osmangazi Üniversitesi'nde, 1994'te Doçent, 2000 yılı Mart ayında da Profesör oldum.

Sözü edilen Tıp Fakültesi'nin Fakülte Kurul ve Yönetim Kurulu üyeliklerinde bulundum. Ayrıca yaklaşık olarak 2 yıl süre ile Başhekim Yardımcılığı görevi yaptım. Halen 1997'den beri Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü ve Çocuk Alerji Bilim Dalı Başkanı olarak görevimi sürdürmekteyim.

Emirdağ yöresinin en genç profesörü olma mutluluğuna

Prof. Dr. A. Kadir Koçak, eşi İsmet Koçak, oğulları Tefik Barış ve Özgür Koçak...

ulaştınız. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz? Ayrıca bu nasıl bir duygu, bize içinizden geldiği gibi anlatır mısınız?

Profesör olmak en önemli amaçlarımdan birisiydi. Çünkü babam eğitmedi; fakat özellikle eğitimde hedefi her zaman çok ilerdeydi. İlkokulda iken hedefimiz doktor veya eczacı olmaktı. O zamanlar her iki meslek grubu da çok iyi tutuluyordu. Biz bunları konuşurken İsmet İnönü'nün oğlunun Matematik Profesörü olduğunu babam öğrendiğinde daha sonra da benim öğretim üyesi olabileceğimi; hele liseyi bitirdiğim sene istediğim olmu-yor diye İşletme, Matematik bölümlerini puanım tuttuğu halde kayıt yaptırmamamı anlamak istemiyordu. Çünkü kayıt yaptırsaydım sınıfı geçmek için gerekeni yapacaktım. O zaman da babam: "Oğlum bak, sınıfı geçtin, geriye az bir zaman kaldı,

hatta, bir senelik masraf boşa gidecek." Zaten Emirdağ'ında "Eğitmenin çocuk kazanamamış." denmesi de babamı çok üzüyordu. Kursa gitmek için Emirdağ'ından ayrıldığı için belki de rahatlamıştı.

İnsanın yaşamında dönüm noktaları vardır. Tıp Fakültesi'ni bitirdiğimde "Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları" ihtisasını kazanamadım; fakat askere gitmemek için son anda Anadolu Üniversitesi "Toplum

Hekimliği" ihtisasına girdim. Klinik, branş olmadığı için çok kimse bu ihtisası yapmamı yadırgamıştı. Sözü edilen ihtisası yaparken, birlikte çalıştığım Sayın Prof. Dr. Sevin Ergin ve Uz. Dr. İnanç Ünel'in çalışmalarından etkilendiğim için ihtisası bitirdim. Askerde, Tuğ General Nihat İlhan Paşa, "Biraz daha okusaydın da doktor olsaydın" diye takıldığı oldu. Paşam, benim askerde tezkere bırakmam için ısrar etti. Askerden

sonra Anadolu Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde göreve başladım, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları'nda ikinci ihtisasımı yaptım. İhtisas bittiğinde zorunlu hizmete gitmem gerekirdi. Fakat Toplum Hekimliği ihtisası yaptığım için zorunlu hizmetten muaf oldum. Bu nedenle üniversiteden ayrılmadım. O zaman üniversitede kalmam için şimdiki Rektörümüz Sayın Prof. Dr. Necat A. Akgün'ün katkısı çok oldu. Öğretim görevlisi kadrosunda bir yıl oldukça düşük maaşla çalıştım. Bu sırada DDY Hastanesi Başhekimisi hemşehrimiz Sayın Uz. Dr. Safa Halaç, DDY Hastanesi'nde görev almam için birkaç kez davette bulundu. Ancak benim hedefim belliydi. Öyle ki Yrd.Doç. olduktan sonra da aldığım maaş çok düşüktü. Bizim gelirimizi arttıran döner sermayeden de verilemiyordu. Fakat epeyce bir dönem döner sermayeden düşük oranlarda para aldık. Ara ara belirttiğim gibi

hedef çizilmişti ve Doçent, Profesör olmak için amacım değişmeyecekti ve değişmedi de. Bu ünvanları aldığım zaman gerçekten çok mutlu oldum. O anlardaki duygularımı tanımlamam oldukça zordur.

Türk Milli Eğitiminde ilk görev alanlar arasında babanız merhum Tevfik Koçak'ın eğitmen olarak bu orduya katıldığını biliyoruz. Merhumun görevinde çalışma şekli ve aile babası olarak evdeki davranışları hakkında sizin üzerinizdeki et-kileri nelerdir?

Babamın çok çalışkan bir insan olduğunu belirtmek isterim. Köydeki yaşamımızda (1968'de Emirdağ'ına taşındık) babamın çalışması gün doğması ile başlar, yaz aylarında özellikle harman savrulurken tınazın bitimine kadar devam ederdi. Sabah erkenden çobanla birlikte tarlaya gider ve eğitmen olduğu için okul döneminde saat 9'a 5 kala düdüğü çalardı. O zaman okulumuzda öğretmen de vardı; hatta okul lojmanında kalırdı. Babam ders sırasında da görevine çok bağlıydı. Aynı derslikte 1., 2., 3. sınıfları babam, 4. ve 5. sınıfları öğretmen okutuyordu. Beni de ilk 3 sınıfta babam okuttu. Babamın eğitmen olması ile köydekilerin geleceğinin

değiştiğini düşünüyorum. Çünkü köyün çocuklarının büyük bir kısmı astsubay ve öğretmen okullarında yatılı olarak okudular. Emirdağ köyleri arasında en fazla lise ve dengi okullarda okuyanlar bunlardır. Bu çalışmalarda Öğretmen İbrahim Yüksel'in de önemli katkısı

Prof. Dr. A. Kadir ve eşi İsmet Koçak New York'ta...

olduğunu belirtmeyi görev sayıyorum. Babamın önemli bir özelliği de sabırlı ve duygusal olmasıdır. Olaylar karşısında abartılı bir davranış gösterdiğini neredeyse hiç görmemişimdir. Örneğin, Tıp Fakültesi'ni kazandığımı söylediğimde tepkisi sadece "Aferin oğlum" olmuştu. En çok kullandığı sözcüklerden biri "Aferin", diğeri "yani" idi. Babamın bu özelliklerini taşıdığı kardeşlerim tarafından söylenmektedir.

Çocukluk yıllarınızdaki eğitim öğretimi bugünkü eğitim öğretimi karşılaştırdığınızda ne farklar görüyorsunuz?

Benim çocukluğum, belki çok uzak değildir; ama belirttiğim gibi bizde sadece iki derslik vardı. Hatta ben ilkokula başlamadan önce komşu köy Daydalı'nın çocukları da bizim köyde okuyordu. Sanıyorum 4 km'lik yola gidip geliyorlardı. Kitaplarımızda alfabeden sonra birinci yıl, ikinci yıl ve üçüncü yıl diye kitapları ilk üç senede okuyorduk. Oysa bugün ilkokulda her sınıf ayrı ayrı, hatta bazı sınıflara sanıyorum Müzik, Beden Eğitimi, Rehberlik gibi derslere de sınıf öğretmeni dışında öğretmenler ders veriyorlar.

Ayrıca sosyal ve sportif olanakların da çok farklı olduğunu düşünüyorum. Ortaokul sıralarında Emirdağ Ortaokulu'na gittiğimde basketbol nedir, kimse bilmiyordu. Bunun yanında lise ikideyken Eskişehir'e gelmiştim. Adalar'da masa tenisi oynanan bir salona girmiştim ve birisine "ping-pong oynar mısın?" dediğimde, aldığım yanıt şu olmuştu: "Raketin ne marka?" Doğrusu bu soruya çok şaşır-mıştım. Çünkü pingpong raketinin markalı olduğunu bilmiyordum.

Bildiğiniz gibi Emirdağ Derneği; Emirdağlılar Dayanışma, Kültür ve Eğitim Vakfı'nın gelişimi ile ilgili tavsiyeleriniz neler olabilir?

Emirdağlılar Derneği'nin Vakfa dönüşmesinin çok uygun olduğuna ben de katılıyorum. Daha önce dernek yönetim kurulunda iki dönem görev aldım. Vakfın gelişmesi için hepimizin katkı sağlaması gerekir. Ancak işlerim ve spora fazla zaman ayırmam nedeniyle benim katkım olamıyor. Vakıfta görev alanların özellikle gelirlerini artırmak için çaba göstermeleri gerekir. Bunun yanında Atatürkçü, uygar gençlerin yetişmesi için de gençlerimize destek sağlanmalıdır, diye düşünüyorum.

Emirdağ ve Emirdağ halkını nasıl görüyorsunuz?

Emirdağ halkı benim çocukluğumda çok fakirdi. Özellikle bazı köyleri çok çok yoksuldu. Örneğin bizim köyde patates yeni ekilmeye başlamıştı. Dağ köylerinden odun (meşe) getiriyorlardı. Bir eşek yükü odun ile bir teneke patates değiştiriliyordu. Yine ayçiçek sapına karşılık, ücret almadan çalışıyorlardı. Her şeye karşın saygılı bir topluluktur. Çalışkandır ve birikim yapmak için çaba harcarlar.

Prof. Dr. A. Kadir Koçak, Prof. Dr. Haluk Kiper'le Dahili-Cerrahi maçıdan önce birlikte

Bijouterie SINAR

Venez retrouver chez nous
Votre beaute et votre elegance

Güzelliđinizi ve şıklığınızı
Bizimle tamamlayınız.

Pazartesi günleri kapalıdır.

GSM: 0475/96 78 10

Tel: +32.2/219 19 29 – Fax: +32.2/219 19 39

Rue du Meridien 80 1210 BXL.

Kardeşler®

unlu mamülleri

Kardeşler®

unlu mamülleri

Simit
Kaşarlı Simit

Küçük Boy Pizza
Orta Boy Pizza
Büyük Boy Pizza

Talaş Böreği
Sigara Böreği

Açma Poğaç
Sade Poğaç
Peynirli Poğaç
Kaşarlı Poğaç
Zeytinli Poğaç
Patatesli Poğaç
Sosisli Poğaç

Adet Yaşpasta
Kremalı Ekler
Profiterol
Supangle
Sütlaç

Çay
Duble Çay
Türk Kahvesi
Nescafe
Coca Cola
Meyve Suyu
Ayran
Şalgam
Soda
Su

Afiyet olsun..

UNLU MAMÜLLER
SİMİT DÜNYASI

Saffet KEÇE
0542 216 50 53

Sedat KEÇE
0546 226 13 26

İstiklal Mah. Reşadiye Cd. No: 4

ESKİŞEHİR

TEL : 0222 231 23 53

Emirdağlılar'ın Kimliği

Murat ÖZMEN

DOSYA
NOSTALJİ

Geçmiş, sadece gerilerde kalan bir zaman dilimi değildir. Geçmişte kalan; ama peşimizi bırakmayan anılarımız, özlemlerimiz, hayallerimiz vardır. Geçmiş, tarihi eserlerle, silik fotoğraflarla, geleneklerimizle, folklorumuzla bizlerle birlikte yaşar. Bu nedenle geçmişi yaşamak ve yaşatmak gerekir.

Bu duygu ve düşüncelerle “Emirdağlıların Kimliği” üzerinde durmak, değerlendirmeler yapmak istiyorum. Bana göre, “Emirdağlıların Kimliği”ni oluşturan üç önemli özellik vardır:

1. Konukseverlik
2. Geleneklere bağlılık
3. Girişimcilik

Türkmen geleneğinin bir gerçeği olacak. Emirdağlılar “konuksever” olurlar. Örneğin; Muharrem Kubat, konukseverlikte örnek bir kimsedir. Bir gün yolunuz Eskişehir’e düşerse, hiç çekinmeden Kubat’ın konuğu olabilirsiniz. Onun “ozanevi”, aynı zamanda bir “konukevi”dir. “Ozanevi”nin şiirli dünyasına girmek, konukseverliğin soylu güzelliğine tanık olmak, sizi de mutlu edecektir.

Her şeyden önce, Emirdağ yaylalarının iksirli kokusunu çevreye yayan çorba kaynatılır, sade bir sofraya kurulur. Dostluğun ve konukseverliğin büyüyle kendinizden geçersiniz. Türkmen geleneğine göre, konukseverlikte sadelik ve içtenlik esastır.

GELENEKÇİLİK

“Gelenekçilik, geleneklere bağlılık gerekli midir? Gelenekçilik, çağdaşlıkla bağdaşır mı?” gibi normların cevaplanmasında mutlaka yalanlar vardır. Bütün bunlara rağmen, bazı gelenekleri yaşatmak gerekir. Çünkü bu gelenekler, bizi geçmişe bağlar. Geçmişin güzellik-

lerini günümüze getirir.

Emirdağlıların, benim de bazı hoşuma giden gelenekleri vardır: Ölenin ardından “ağıt yakmak”, “ölü yemeği vermek”, “türkü yakmak” gibi.

Bilindiği gibi, eski Türklerde de “ağıt yakma geleneği” vardır. Ünlü bir kişi ölünce, ağıtçılar (sığıtçılar) ağıt yakarak, o kişinin önemli özelliklerini dile getirirler. Örneğin; Alper Tunga Sagusu (ağıtı)’nda ölenin sevdiği eşyalarla birlikte bir çadıra konulduğu, arkadaşlarının ailesiyle çadırın çevresinde dolaştıkları anlatılır.

AĞIT YAKMA

Emirdağlılar da, sevdikleri bir insanı kaybedince, onun ardından ağıt yakarlar. Ağıt, ölenin yakını olan kadınlar tarafından yakılır. Biri ağıta başlar, diğerleri onun bıraktığı yerden bunu kendi üslubunda devam ettirirler.

ÖLÜ YEMEĞİ

Eski Türklerde de, ölünün ardından yemek verilirdi. Bu gelenek, bugün de sürdürülmektedir. Ölünün yakınları veya ölü sahibinin arkadaşları, ölü yemeği verirler. Ben de bu yemeklere davet edildim. Yemekten sonra, ölünün ruhuna sunulmak üzere Kur’an okunur.

TÜRKÜ YAKMAK

Birbirlerini seven gençler, bulgur çekerken, kuzu seçerken, düğünlerde eğlenirken türkü yakarak niyetlerini belli ederler. Sonuç olumlu olursa, türküye türküyle karşılık verilir.

Vakfımızın Internet sitesi yeniden yayında.
URL : <http://www.emirdagvakfi.com/>
e-posta : emirdagvakfi@gmail.com
emirdag-1@hotmail.com

DOSYA
NOSTALJİ

Yeşil Ayna

Merhum
Musa BAŞER
Avukat

Ayna, insanın kendisini, çehresini görebilmek için kullanılan bir nesnedir. Anadolu'da, bilhassa bizim yöruk köylerinde ayna bir mektuptur, bir sevgi işaretidir. Bilmiyorum, halen gençler arasında bu diyalog sürüyor mu?

Köyde çobanlık yaptığım senelerde sık sık "Gız bacım, habarın var mı? Falanın oğlu, Memiş'in kızına ayna göndermiş, rengi de yeşilmiş." gibi konuşmalarla ilgili havadisleri sık sık duyardık.

Bir genç kız veya oğlan, ayna gönderdiği gence, "Seni seviyorum, haberin olsun, bunu böyle bil!" demek isterdi. O tanhlerde okuyup yazma olmadığı için ayna mektup yerine geçerdi.

O zamanın aynası yuvarlak, çok ince, tenekeden yapılmış, tenekenin içine yine yuvarlak ayna yerleştirilmiş; aynı şekilde, teneke kapağı olan bir süs aleti idi. Kuşak arasına sokularak taşınırdı.

Benim de bir hatıram vardır, kısaca yazıvereyim: Kolançam Köyü'nün Tohçular Mahallesi'nde, Küçük Hacı isminde bir ağanın Emir Ayşa adında bir kızı vardı. Bu kızcağız, güzel miydi, çirkin miydi umuttum. Yeşil aynayı hatırlarım. İlkokula gittiğim seneler tatilde, köyde yine çobanlık yapardım. Bir gün kuzuları su kuyusundan sulayıp dönerken, aynı kuyuya, önünde dört beş sığırla Emir Ayşa'nın geldiğini gördüm. Yanıma yaklaştı ve belinden yani kuşağının

arasından çıkardığı bir aynayı vererek, hiçbir şey söylemeden uzaklaştı, gitti.

Emir Ayşa, sözünü ettiğim Cin Sükrü'nün kız kardeşiydi. Ben de ilkokula yeni başlamıştım. Halen, Kolançam Köyü'nün Arzalı Mahallesi'nde, Tufan Dede'nin yanına gömülen ve Ermiş Bakire olarak inanılan Kezban Bacı'nın da küçük kardeşiydi. Sonradan öğrendiğime göre, Emir Ayşa, Cıvıklı Mahallesi'nden birisiyle evlenmiş. Genç yaşta kocası ölmüş. Dul kalınca, Seydiler Köyü'nden birisi ile evlenmiş. Akıl hastası bir oğlu olmuş, kocası ölünce, bu hasta oğlu ile yaşamını sürdürmeye devam etmiş. İşte Emir Ayşa'nın alın yazısı ve benim "Yeşil Ayna"nın hikayesi böyle oldu.

GÜVENAS ASANSÖR İNŞAAT - METAL - HAYVANCILIK SANAYİ TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

- Asansör montaj
- Revizyon

- * Bakım
- * Arıza

Mehmet Ali EDE : 0 533 775 29 03

**İLETİŞİM : İstiklal Mh. Reşadiye Esnafı Sk. A. Osman Tüfek
İşhanı NO:1 K:4/2**

Tel-Fax :0.222 230 00 11

www.guvenas.com info@guvenas.com

mehmetaliede@hotmail.com

YAYLA TÜRKÜLERİ

Özcan TÜRKMEN
Eğitimci - Yazar

Yaylanıza vardım yaylanız daşlı,
Yeni bir yar sevdim incecik gaşlı,
.....
Böyle bi gözelin derdi var bende.

Yaylaya gedyom bi havasınan,
Anan bayram yapsın gara yasınan,
Hasta oldum heç gelmiyon yanıma,
Dokdur ilaç verdi billur tasınan.

Gangal çiçek açmış başı dikenli,
Yeni bir yar sevdim onyedi çanlı,
Bin goyun güderim buğazı çanlı,
Satarım çanları alırım seni.

Yaylıya getmiş de yaylıyamamış,
Hasa işliğini yar giyememiş,
Zabahınan erken kakmış yürümüş,
Allaha ısmarladık gal diyememiş.

Yaylalar içinde Çiğillipınar,
Başına varmadan ellerim donar,
Dünyanın malını bana verseler,
İstemem malı ille nazlı yar.

(Yaylalar içinde Çiğillipınar,
Dünyada ayrılık olmasa ne var.
Dünyanın malını verseler bana,
İstemem malı ille nazlı yar).

Yayladan gel gaşı garam yayladan,
Gözelliği satınm'aldın Mevla'dan,
Bana da diyolar ayrıl yarından,
Nasıl ayrılıyım alt'ay olmadan .

El yaylaya göçer, ben de Horan'a,
Kız küçükken niye go(y)dun merama .
Anan denen şeytanından bulası,
Melhem deyin duz doldurdu yarama.

Yayaladan geliyom elim boş değil,
Yar poşu sallama göğnüm hoş değil.
Bir gözeli bi kötüye vermişler,
Allah da biliyo ona eş değil.

Yaylaya gederken ben buldum yeller,
Esme yel yarimle gezene kadar.
Bir mektup yazdı(yı)dım allı geline,
Mezanmın üstü pirelendi gel.

Yayla yollarından inip gelirken,
Az(ı)rail gördüm yılanı yerken,
Ben de ganatlandım uçuyum derken
Felek gırdı ganadımı golumu.

Sarı çiçeğinen donandı dağlar,
Yeşil yaprağınan bezendi bağlar.
Nazlı yarım seni gördüğüm gece,
Yüzüm güler ,amma, kalbim kan ağlar.

Yayla yollarından beri mi geldin,
Ötme garip bülbül bağrımı deldin.
Sen de bencileyin yarden mi ayrıldın,
Yarden ayrılanlar gelsin yanıma.

Yaylalardan endim geldim yol deyi,
Kertigeni kok(u)ladım gül deyi.
Arkadaşlar bennen dalga geçiyo,
Sevdiğini alamadın öl deyi.

Yaylalar içinde ünnü ısıtma,
Yüzzüğüm yadiğar beni unutma.
Senden âlâsını bulurum yarım,
Sen de heç ağzını havaya dutma.

Geceleri yağmur yağar yüceden,
Ben dersimi aldım derin hocadan.
Evlenip gerdeğe girdiğin gece,
Bi guş olsam ben de girsem peceden.

Kapıya bağladım gınalı goçu,
Harmanlar galdırdım yar senin uçu.
Al bohçanı düş peşime gedelim,
Af(i)yon damları hep bizim uçu.

Önüne guşanmış yandımdan ögnük,
İçerim yanıyo yar göynük göynük,
Ana bana bi izin ver böğünnük,
Aşiyim dağları buluyum yari.

Yarimin gunduğu yeşil aleyçik,
Yanına varacağdım yollar dolaşık.
Sana diyom sana ey deli yarım,
Göğnün yoğudu niye beni bağladın.

Yayladan gelirken yorulur muyum,
Bin goyun güdene vurulur muyum.
Benim nazlı yarım evde dururken,
Ben geder ellere sarılır mıyım.

Yaylanın özünde goyun sağıyo,
Zülüfleri ak gerdanı döğüyo.
Boyunu sevdiğim ey nazlı yarım,
Sallanışın milyonlara değiyo.

Yaylanıza geldim yayılır orman,
Yandımda atasına galmadı derman.
Şu yalan dünyada datlı canım var,
O da gözellerin yoluna gurban.

Gözel olan, güzel yaylaya gonar,
Eviniz yayladan ne zaman ener.
Evinizi metheyle bana ey güzel,
Yarimin sevdiği güzel baş bağlar.

Yaylaya gediyo eli biğeli,
Güllerim açıldı seni seveli.
Meram oldum deysu gocan döveli,
Bi daha döverse ara bul beni.

Bizim yayla gibi yayla varm'ola,
Başı pınar ayak ucu garm'ola .
Soyunsam da girsem yarın goynuna,
Safa geldin nazlı yarım derm'ola.

Eller yüklemiş göçünü gediyo,
Sevdiğim garşımdan ışmar ediyo.
(I)ras gelip soramadım yarimden,
Bi sor Fatma nazlı yarım ne diyo.

Mektup goydum Çiğilli'nin daşına,
Dolan da gel su içmiye başına.
Ben de yandıydım yeni eşime,
Eşimden ayrıldım ağlar gezerim.

Yaylıya varmış gar yiyememiş,
Gedyom sevdiğin gal diyememiş.
Sabahınan erkek kalkmış yürümüş,
Allı sayasını yar giyememiş.

Yaylalar içinde Göğguyu yayla,
Erbiyi çıkar da balayı bağla.
Böyle mi geçecek bu yalan dünya,
Gel bi daha sarılalım gözelim.

Yassıyurt'un pınarları üçümüş,
Çok çalışdım emeciğim heçimiş.
El yarine boyun bükme gücümüş,
Yarimden ayrıldım ağlar gezerim.

Bizim gunduğumuz yüce Göğguyu,
Kuyunun ağzından alırlar suyu.
Averen ilinde Guruca köyü,
Guruca köyünü yakar gederim.

Yaylanıza vardım Çiğilliyimiş,
Yarden mektup aldım gahirliymiş.
Siz de beni gınamayın emmiler,
Bu da geldi geçdi cahilliğimiş.

Ahmet KOÇAK
Emirdağ Lisesi Eski Müdürü

ANILAR

1964-1965 öğretim yılı sona ermişti. Bir gün öğle sonu arkadaşlarla sohbet ediyorduk. Okula Adalet Partisinden olduklarını öğrendiğimiz iki kişi geldi. Hocam iki gün sonra Başbakan Süleyman Demirel Afyona geçecek. Emirdağ'ına da uğratacağız. Bu fırsatı kaçırmayalım, Başbakan'dan lise isteyeceğiz. Okulda tatil ama bize yardımcı olmanız için geldik dediler, gelenlere söz verdik gönderdik. Arkadaşlarla fikir alışverişi yaptık ve bir plan hazırladık. Bir arkadaşımız Yıldıztepe geliş yoluna kireçle karşılama yazılarını (Emirdağ'ına hoş geldiniz, kazamıza lise istiyoruz, lisemizin açılışına bekliyoruz, güle güle), bir grup öğrenci yazmayı üzerine aldı. Bir arkadaşımıza çoğunluk kız örgencilerden olmak üzere toplama ve karşılama görevini verdik. Bir arkadaşımızda öğrencilerin taşıyacağı pankartları yazma ve taşıyacak öğrencileri bulmayı üstlendi. İşleri organize ettik.

Mükemmel bir karşılama oldu. Halkın coşkusu tamdı. Milletvekilimiz Şevki Güler Başbakanın yanındaydı, mutluluğu sonsuzdu. 1966 yılı Ağustos ayı idi. Beni kaymaklığa çağırdılar makama vardığımda Şevki bey oradaydı. Müdür gözün aydın diyerek bana bir zarf uzattı. Baktım lisemizin açılış emrini getirmişti. O heyecanla doğru belediyeye gittim, lisemizi açıldığını anons ettirdim. Emirdağ liseye kavuşmuştu.

Fazlı HALAÇ
İşadamı

30'LUK ALTIN

İlçemizde 1970'li yılların öncesine kadar evlenen gelin kızın Türkmen sayasının üstünde kırmızı keçe(fesine) sıra sıra dizilen mendifa, sandıklı, aynalı diye tabir ettiğimiz ince Osmanlı türü fazla değeri olmayan altınlar Bolvadinli Bakkal Tak Taklar'dan tezgah altından alınır takılırdı.

İlçe halkımızın %90 ının altınla tanışması benim 1969 yılında ilçemize sarraf dükkânı açmam ile başlamıştır. İlçemizde 1960 yılının ortalarına doğru başlayan gurbetçi göçü hızla devam ederken yıllık izne gelenler oğlanları everip kızları gelin ediyorlar, çocuklarının sünnet düğünlerini yapıyorlar ve bu arada hısımlar, akraba, eş, dost hediye altın takıyorlar, böylece 30'luk altın hikayesi burada başlıyor.

Kuyumculuk sektöründe ziynet altını tanımı sıralaması şöyledir;

- 1- Kuyumcudaki ismi ziynet Çeyrek altın Emirdağ'da 30'luk altın
- 2- Kuyumcudaki ismi Yarım altın Emirdağ'da 60'lık altın
- 3- Kuyumcudaki ismi Tek altın Emirdağ'da Küçük Resimli
- 4- Kuyumcudaki ismi 2/5 'luk altın Emirdağ'da Büyük Resimli Emirdağ'ına özel bu isimleri hemşerilerimin neden ve nasıl koydu.

1969 yılında çeyrek altın 30 TL, yarım 60 TL, tek 100 TL, 2,5 luk 250 TL idi. Bu isimler o günkü fiyatlardan kalmadır. Bu arada Eskişehir ve Afyon'daki Kuyumcu esnafından bana telefonlar geldi. Fazlı bey bu 30 luk, 60 lık altın nedir. Tanımını verir misin diye. Çeyrek altının ismi Emirdağ'da halen 30 luk diye devam etmektedir.

MURAT EMLAK

Her Türlü Emlak Alım Satım - Kiralama

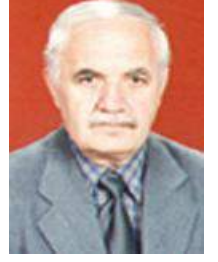

Sabit DEMİRKAPI

Tel & Fax: 0222 231 63 93 - Gsm: 0532 542 65 72
Deliklitaş Mh. Değirmen Sk. İrfan Çarşısı No: 36/6
(Tanınmış Helvacının Yanı) ESKİŞEHİR
muratemlak26@hotmail.com

COĞRAFI ve BEŞERİ EMİRDAĞ ALGISI

Fikret FIÇICI
Emekli Öğretim Görevlisi

Coğrafi olarak Ege'nin doğusunda, İç Anadolu'nun batısında yer alan Emirdağ iklim olarak tipik İç Anadolu iklimini taşır. İlçenin güneyinde boydan boya Emirdağları yer alıp, kuzeyindeki arazileri oldukça düzdür. Geçimi büyük oranda tarıma dayanıp, hububat ziraatı yanında şekerpancarı, ayçiçeği, haşhaş, yem bitkileri önemli ürünleri olup hayvan-cılık oldukça gelişmiştir. Tarım arazilerinin %90'a yakını kıraçtır.

Emirdağ'ın 1960'lı yıllara kadar yüzölçümü bugünkünün %30 daha fazlası idi. 1960'larda 30'a yakın köyü, Sivrihisar, Çifteler, Yunak ilçelerine geçmiş, 1987'de Bayat'ın ilçe yapılmasıyla Bayat ve 12 köyü Emirdağ'dan ayrılmıştır. 1950'li yıllarda Emirdağ'ından başlayan göç ve ayrılan köyler Emirdağ'ı gerek coğrafi gerek nüfus olarak çok azaltmıştır. Halen köyleri ile 41 bin nüfusu olan Emirdağ'ın nüfusunun altı katı nüfus Emirdağ dışında yaşamaktadır. Emirdağlıların en yoğun olduğu Eskişehir ve Belçika'da 100 binerden fazla Emirdağlı yaşamaktadır. Buralarda Emirdağlılar kolonileri oluşmuştur.

Emirdağ ve köylerinin kurulduğu topraklar çok eski medeniyetlerin önemli yerleşim yerleri olup, insan oğlunun tarih sahnesine çıktığı devirlerden itibaren Emirdağ yöresinde medeniyet izlerine rastlanmaktadır.

Rastlanan eski medeniyetlerden ilki Hititler olup, Hititler takriben MÖ 2000 yıllarında Emirdağ Hisar köyü yakınlarında AURA ismi ile bir yerleşim yeri oluşturmuş, Başkonak köyü yakınlarında da Hititlerin izlerine rastlanmaktadır.

MÖ 500'lü yıllarda Emirdağ yöresi Perslerin eline geçmiş, Persler buradan başlayan akınlarla Antalya yöresine kadar bu bölgeye sahip olmuşlardır.

Emirdağ yöresinde çeşitli dönemlere ait yerleşim yerleri mevcut olup, bunların en önemlileri Hisar köyünde AMORİUM ve PEPROZETE kentleri, Bağlıca da ABBO kenti, Gömü yakınlarında Eski Yozgat'ta ABASIUM kenti, Muhacir Akviran'da ABROSTOLA kenti, Kemer kaya'da APPOLA kenti, Eğritepe'de ASTIA kenti, Bayat'ta KIDRE kenti, Tez köyünde LALANDOZ kenti, Aslanlı'da NEOKOME kenti, Alikan'da ORKİTUS kenti, Kurudere'de PETERA kenti kalıntıları bulunmaktadır.

Emirdağ yöresi sırasıyla Hitit, Friğ, Lidya, Pers, Roma, Bizans hakimiyetinde kalmış, bu dönemlerde çok hareketli dönemler yaşamıştır. Bizans, Roma dönemlerinde Hisar köyündeki AMORİUM Bizans ve Roma'nın en büyük yerleşim yerlerinden biri olup, İstanbul'daki Bizans İmparatorluğunun başına AMORİUM doğumlu II.Mikail, Teafilos ve III.Mikail imparator olmuştur. AMORİUM da darphane kurulu, AMORİUM adına para basılmıştır.

Bu gün Emirdağ'da yaşayan ve Emirdağ nüfusunu çoğunluğunu oluşturan aslen Bozulus Türkmenleri Osmanlı devrinde padişah III. Ahmet döneminde 1703-1730 yıllarında ülkemizin güney doğu illerinde konar göçer olarak yaşayan aşiretlerden Emirdağ ve köylerine getirilerek iskan edilmişlerdir. Gelen aşiretlerin ilk yerleşim yeri CIRGIN ismi ile olup Karaağaç köyü yakınlarındadır. Daha sonra bu aşiretler den bir kısmı bu günkü Emirdağ'ın bulunduğu yere taşınmış, ismi de MUSLUCALU olmuştur. Emirdağ ve köylerine bu dönemde yerleştirilen Türkmen boyları Akkoyunlu, Bayat, Karakeçili, Oğulbeyli, Boynuyoğunlu, Kaçar, Musacalu ve Kınık boylarından oluşmaktadır.

Osmanlı dönemine ait 1530 tarihli haritada henüz bu günkü Emirdağ mevcut olmayıp, bazıları hala var olan bazılarının da yerine aynı isimle kurulan köyler mevcuttur. Adı geçen haritada var olan köylerin isimleri Yüğregil, Gömü, Yarımca, Ekizce, Daydalı, Sarıkavak, Suvermez, Hisarcık, Horan, İncik, Karacaviran, Payamlu, Tez ve Han'dır.

1750'lerde bu günkü Emirdağ o günkü ismi ile Muslucalu nahiyesi olup, nahiyeye bağlanan köyler Karaağaç, Elhan, Ağılıcık, Horan, Soğukkuyu, Suvermez, Dağılgan, Ekizce, Frikli, Hamzahacılı, Pörnek, Veysel, Çiftlik, Keçili, Günkara, Yüreğil, Kolanşam, Çatallı, Tez, Dere, Balcam, Karacalar, Demircili, Türkmen, Güveççi, Çaykışla, Avdan, Bademli, Eşrefli, Davulga, Tabaklar, Sıracık, Bey, Kalıncalı, Kulaklı, Gedikevi, Sarkavak, Aslanlı, Burnarkaç, Bağlıca, Kırkpınar, Dikilikaya, Alikan'dır. Bu köylerin çoğunun iskanı da Emirdağ halkı ile aynı tarihlerde olmuştur.

1866 yılında Sultan Abdül Aziz'in Muslucalu nahiyesini ziyaretinde Muslucalu ismi kaldırılmış, yerine Aziye ismi verilerek Aziye ilçe yapılmıştır.

1877 Osmanlı Rus savaşında Balkanlarda büyük toprak kaybına uğrayan Osmanlı kaybettiği topraklardaki Türk nüfusunun büyük kısmını göçle mevcut topraklarına kabul etmiştir. Balkanlardan gelen bu nüfusun bir kısmı da 1891-1912 yıllarına toplam 1100 hane Aziye'ye gelmiş bu göçmelerle köyler oluşturulmuştur.

Kurulan köyler Salihler, Toklucak, Yarikkaya, Hisar, Karayatak, Kılıçlar, Akviran, Umraniye, Yusufaga, Ablak, Saklıu, Beyören, Dağnik, Camili, Tilkisiyan, Şükranıye, Kahveciören, Benlikuyu, Gavurören köyleridir.

Emirdağ halkı İstiklal harbinde de savaşa önemli katkılar sağlamış Emirdağ'lı askerler bir çok cephe-de savaşmış, şehitler vermiş, ayrıca Emirdağ halkından oluşan milis güçler gerek düşmana gerek iç isyanlarda baş kaldıran asilere önemli kayıplar verdirmiştir..

1932 yılında Aziye ismi kaldırılarak ilçeye yıllardır yörenin ismi olan Emirdağ ismi verilmiştir.Gerek III Ahmet döneminde Emirdağ ve köyelerine yerleştirilen konar göçer Türkmen aşiretleri gerek balkanlardan Emirdağ köyelerine iskan ettirilen göçmen halkı genlerinde var olan hareketli yaşama burada da uzun süre kalamamış, önce yayla göçleri ile çadır yaşamını devam ettirmiş, bilahare kamyon ve otobüsçülüğü kendine meslek edinmiş hareketli

yaşamını devam ettirmiştir.1960'lı yıllardan itibaren Emirdağ ve köyelerinden yurt içi ve yurt dışına hızlı göç başlamış, bu göçlerin en fazlası Eskişehir ve Belçika'ya olmuştur. Halen gerek Eskişehir'de gerek Belçika'da 100 er binin üzerinde Emirdağlı yaşamaktadır, buralarda Emirdağ kolonileri oluşmuştur. Emirdağ'ından iç ve dış göçse hala devam etmektedir. Emirdağ'daki mevcut nüfusun 6 katı Emirdağlı Emirdağ dışındadır. Emirdağ bu gün gövdesi büyük içi boş çınar ağacına benzemektedir.

Emirdağ halkı ve göçüp Emirdağ dışında yaşayanlar Emirdağ gelenek ve göreneklerini yaşatsa da, Emirdağ'ın artık daha fazla göç vermeye tahammülü yoktur. Son dönemde Emirdağ'da başlatılan sanayileşme hamlesi Emirdağ'dan göçü önlemek için tek çaredir.Sanayileşme devam ettiğinde Emirdağ'da işsizlik azalacak Emirdağ dışından Emirdağ'a göç tersine dönecek Emirdağ'ın nüfusu artmaya başlayacaktır. Emirdağ halkına ve Emirdağlılara düşen önemli görev sanayileşme hamlesine destek olmak,Emirdağlı işsiz gençleri kurulan sanayi tesislerine yerleştirmektir. Ayrıca Emirdağ'da veya Emirdağ dışında yaşayan Emirdağlıların da güçleri nispetinde Emirdağ'a yatırım yapıp istihdam yaratmalarıdır.

GÖKKUŞAĞI EMLAK

GÖKKUŞAĞI
EMLAK - İNŞAAT - OTOMOTİV

Mecit ERYILDIZ

0505 256 30 74

**Vişnelik Mh. Öğretmenler Bulvarı (Savaş Cd.)
No.86/B**

ESKİŞEHİR

e-mail :meciteryildiz@mynet.com

ER

Ehliyetin Gerçek Adresi

SÜRÜCÜ KURSU

A2

B

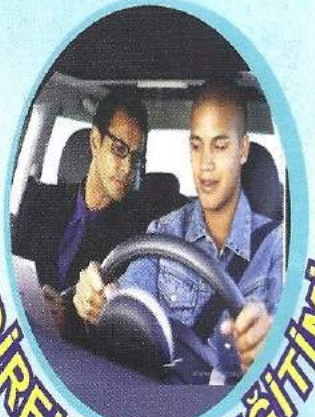
E

D

DIREKSİYON EĞİTİMİ

%100 EĞİTİM
%100 BAŞARI

Tel:0222 **231 04 02** - Gsm: 0532 401 57 74

e-mail:saliher@winowslive.com

Hamamyolu Asarcıklı Cd. No:10 (Uysal Termal Karşısı) ESKİŞEHİR

YETİŞİP YAŞAYABİLDİĞİMİZ GÜZELLİKLER

Bekir Sıtkı SAYIN
Emekli Öğretmen

Fotoğraf: Sibel Erenoğlu

Metin Akın

Behzat Erenoğlu

Güzel Emirdağ'ımız pek çok güzellikleriyle değerliyle gönlümüzde yer eder her daim. Geçmişe, hale ve geleceğe bakan güzellikleriyle gönüllerle bir coşku, bir heyecan verir o güzelim memleketim, o şefkat dolu sevecen sılam. .. Hele bir de bu güzellikler geçmişe bakıyorsa daha bir başka bir kıymetli değere sahiptir, adeta antika değerine ulaşırlar bu değerimiz kimiz aman... Her zaman hatırlamaya, anmaya doyamadığımız kimi zamanda kıyamadığımız, bazen de bir ömre bedel bulduğumuz bu hatırlarımız yayla anılarına yönelse dokunmayın keyfime o zaman. !..bir derin 'ah!' çekerek başlayalım geçmişin o güzelim doyumsuz yayla günlerini anmaya. Mümkün mü 'ah' çekmeden başlamak! Nedense 'mazi' dediğimiz geçmişin o silikleşen günleri anları hatırları hatırlanırken hep yüreğimizi burkar, hep hasretle hatırlatır kendilerini...

Yaz mevsimi başlangıcında başlardı bütün Emirdağ'da hareketlenmeler, hazırlıklar. Bu hazırlıklar, yayla-göçün hazırlıklarıydı. Benim o çocukluğumun yayla hatıralarında dikkatimi en çok çeken bütün haldeki tenekelerin kestirilerek hazırlanan peynir, kaymak tenekeleriydi tıngır tıngır; çingır çingır... Ya o merkep üzerine atılan heybelere bedenlerimiz kolayca sığardı o heybelerin gözlerine. Sarsıntılı, zevkli manzaları biraz daha ürkütücü bir yolculuk olurdu bu bizler için. Bazen olurdu ki uyuyup kalır, gözlerimizi yaylada konaklayacağımız bölgede açardık. Burası bazen Göğüs yaylası olurdu, bazı yıllarda Kızdoğdu yaylası olabilirdi, Gölcük yaylası, Yağlıpınar.

Büyük bir heyecanla indirilirdi topak evlerin, aleyçiklerin malzemeleri ve kaymak tenekeleri yorgunluğunun üzerine hemen topak evlerin aleyçiklerin inşasına başlanırdı. Topak evlerin yaylada göstergesiydi. Hayvanlarımız, sürülerimiz çobanlarıyla birlikte göçten ewel yaylaya intikal ettiği için biz onları orada hazır bulurduk.

Yaylalarımız haliyle tabiatın en temiz noktaları olduğu için en sağlam havası ve içimizi doyumsuz, tatlı soğuk ve berrak sularıyla kaldığımız süre içinde bütün yayla insanları adeta yenilenirdi.

Yayla günleri her olayla, her işiyle, her uğraşısı ile çok güzel geçirdi. Yaşanan her gün belleklerde tatlı hatıralar bırakıyordu. Yaylımdan dönen koyunların kuzularıyla buluşturulması zevkle seyrettiğimiz küçük ama çok tatlı yayla anılarıyla.

Yayla da her doğan gün bir takım faaliyetlerin habercisiydi ama küçük ama büyük... biz çocukların uğraşılarsa; büyüklerimizin gözünde küçük ama biz küçüklerin gözünde adeta büyük bir olaydı!...

Sabahın erken saatlerinde çobanlarla birlikte sürünün peşine takılıp gitmek bizler için büyük bir olaydı! Büyük bir işti çünkü akşam üzeri aleyçiklere dönüşümüz muhteşem olurdu. Torbalarımız; yayla ışıkıyla, göbelekle, domalanla, kuzukulağı ve çiğdemlerle dolu, bir işe yaramanın verdiği coşkusu gururla analarımızın gözünde bir kahramandık adeta. Akşam yemeğinin malzemeleri hazırды.

Hafta sonları geldi mi akşamüzerleri kayaların üzerinde hem güneşin batışını seyreder hem de Aziziye'den merkepleriyle gelecek olan babalarımızı beklerdik büyük bir heyecanla biz yaylanın küçük yumurcıkları.

Geceleri de bir başka olurdu yaylalar. Konu-komşu, hısım-akraba bira araya gelir aleyçiklerin önlerinde çok güzel bir sohbet ortamı oluştururlardı. Hele mehtabın seyrine doymun olmazdı. Gökyüzü bir başka güzellikte, bir başka parlak görünürdü. Her aleyçiğin önüne süt kazanları için kurulmuş ocaklarda yanan yavsan dallarının çitirtisi ve etrafa yayılan süt kokularının eşliğinde ellerimize bardaklarla tutuşturulan koyun sütlerini yudumlarken başka keyifle dinlerdik yapılan o güzelim hararetili sohbetleri.

Gecesiyle gündüzüyle dolu dolu geçen yayla günleri her şeyiyle çok güzeldi! Tabi ki yaşanan güzel günler çok çabuk geçmeye namzettir. Bir su misali akıp gideirdi günler. Bir de bakardık ki Aziziye'ye dönüş hazırlıkları başlamış bile. Kışlık yiyeceklerimiz olan süt ürünleri hazırlanmış, insanlar yenilenmiş olarak dönerlerdi Aziziye'ye...

Maalesef bu güzel geleneğimiz bugün devam ettirememektedir. Birçok değerlerimizin, güzelliklerimizin bir bir yok olduğu gibi bu yaylalarımızla ilgili değerlerimiz de adeta yok olmuş, unutulmuş vaziyettedir. Yaylanın güzellikleri, değerleri saymakla bitirilemez. Benim de saymadığım ama yaşadığım ve yaşadığım güzellikler var! Ben çocukluğumda da olsa o güzel geleneklerimizi yaşama fırsatı bulduğum için yaylalarımın hatıralarıyla yetişebilen kuşağın bir ferdi olarak Yaradana şükürle kendimi şanslı ve bahtiyar addediyorum.

Eee... Ne demişler: 'Gençler hayalleriyle, yaşlılar hatıralarıyla avunurlar' Bizler de artık yaşlanıyoruz galiba.

Hepinize sevgi ve saygılarımla... Esen kalın sevgili dostlarım

EMİRDAĞDAKİ MEZAR TAŞI SÖZLERİ

Dr. Ömer Faruk YALDIZKAYA

Mezar taşları, halkın ortak duygu ve düşüncelerini oluşturan unsurların bir kısmını sergilemesi bakımından oldukça önemli yapılardır. Bu nedenle adı geçen yapılar ve onların üzerindeki kimi sözlerin incelenmesi, halk bilim çalışmalarına ciddi katkılar sağlayacaktır.

Türk mezar taşları sanat ve süsleme tarihinin sınırlarını aşarak; doğrudan doğruya gelenek, âdet ve inançların izlerini, hatıralarını yaşatan canlı medeniyet tarihidir. Tarihi meselelerin incelenmesinde başvurulacak kaynakların başında gelen mezar taşları ve mezarlıklar bir bakıma buldukları şehirlerin “tapu senetleri” vazifesini görürler. Ayrıca mezar taşları, bir insanın bir yerde yaşadığını belirten en önemli delillerden olup; “mezaroloji” adı verilen bir bilim dalının doğmasına neden olacak kadar şehircilik, tarih, sanat tarihi, biyografi, taş işçiliği, yazı ve süsleme sanatları, dinler tarihi, tasavvuf, halk bilimi ve etnografya gibi, pek çok alanda önemli veriler sunan yapılardır.

Bugüne kadar, Emirdağ mezar taşlarını inceleyenlerin büyük çoğunluğu, taşların şeklini ve sanat tarihi yönünü ele almışlardır. Bu anlamda, yapılan bir çalışma “Afyonkarahisar Yöresi Türkmen Mezartaşları” adıyla Musa Seyirci ve Ahmet Topbaş tarafından yayınlanmış; birkaç tanesi Emirdağ yöresindeki kazılardan çıkartılan, Afyonkarahisar müzesindeki 15 mezar taşı ile müze dışında bulunan 3 mezar taşını şekil, biçim ve süslemeleri yönünden incelemiştir. Dr. Şeref Boyraz tarafından hazırlanan “Türkiye’de Mezar Taşı Sözleri” adlı eserde ise; ne Afyonkarahisar, ne de Emirdağ yöresi mezar taşı sözlerinden örnekler yer almıştır. Bugüne kadar, Emirdağ yöresi mezar taşlarını halk kültürü yönüyle inceleyen bir çalışma yapılmamıştır.

Biz bu bildirimizde, konar-göçer Türkmen âşiret ve oymaklarının yerleştiği Emirdağ yöresinde bulunan Cumhuriyet dönemi mezar taşlarındaki sözleri halk kültürü yönünden ele alıp, incelemeye çalışacağız.

İnceleyeceğimiz mezar taşı sözleri, Emirdağ şehir mezarlığından derlenmiştir. Emirdağ şehir mezarlığının arsası, belediye tarafından “Mazaklar” adlı bir sülâleden satın alındığı için halk arasında “Mazakoğlunun tarla” olarak bilinir ve yine halk arasında ölümü ifade eden “sonumuz Mazakoğlunun tarla”, “O şimdi Mazakoğlunun tarlada yatıyor” vb. gibi sözler yaygın olarak kullanılır.

Emirdağ’daki mezar taşlarına; ölenin adı, soyadı, doğum ve ölüm tarihi, baba ya da anne adı, eşinin adı, kimi zaman sülâlesi, babasının veya kendi lâkabi, çevre köy ve ilçelerden olanlar için nereli olduğu, mesleği yazılır, bazen fotoğrafı da konur. Bunun yanı sıra, fatiha istekleri, şiir, beyit ve özdeyişler ile ölüm nedeni, sürdüğü hayatın mutsuzluğu veya kaza kurbanı olduğu gibi ifadeler dramatik ve dokunaklı bir biçimde yazılmaktadır.

Örnek verecek olursak;

[1] Bk. Musa Seyirci - Ahmet Topbaş. Afyonkarahisar Yöresi Türkmen Mezar Taşları. İstanbul: Arkeoloj ve Sanat Yayınları, (Y. Y. Yok).

[1] Dr. Şeref Boyraz. Türkiye’de Mezar Taşı Sözleri. Ankara: Akçağ Yayınları, 2003.)

“Osman oğlu Asım Yılmaz.”

“Yaşar kızı Türkan Doğramacioğlu.”

“Seyfettin-Hatice oğlu Şahin Denizli.”

“Yasin eşi Güllü Önaçan.”

Fatiha isteklerinde ise;

“Dün ben senin gibi idim

Unutma hüdayı

Yarın sende benim gibisin

Oku Fatihayı

Ahmet Hocaoğlu İbrahim Mazıbaş

D: 1940 Ö: 17.01.1971”

“Geçme dua etmeden

Ey Muhammet ümmeti

Ölünün diriden ancak

Bir duadır minneti

Süleyman oğlu Şükrü İbrık

D: 1338 Ö: 28.03.1960.”

“Ne bakarsın taşıma

Bir gün gelecek başına

Bir Fatiha oku

Kabir başıma

Celal kızı Güzide Çil

D: 15.02.1970 Ö: 16.09.1987.”

“Ziyaretçi

Geçme bir Fatiha ihsan etmeden

Gömülmez kimse

Günü yetmeden

Yusuf Erşahin

D: 1940 Ö: 11.08.1979.”

“Bugün bana

Yarın sana

Okumadan geçme

Ümmeti Müslümana

Hikmet eşi Lütfiye Kargin

D: 1916 Ö: 1976.”

Emirdağ yöresi mezar taşlarındaki bazı sözlerde; ölenin ağzından, nasıl öldüğü anlatılır:

“Yaşım onyediyken

Karaağac’ın yanında

Motordan düştüm

Hastaneye gelince

Kendimden geçtim

Mustafa oğlu Ceylan Gezer

D: 1951 Ö: 1968.”

Kimi mezar taşlarında; yine ölenin ağzından, ölenin içindeki çocuk vb. gibi özelemler taşlara yansıtılır.

“Yalan dünya sende arzum varıdı

Gezmedim dünyada bir evlatınan

İsa oğlu Şavki Şevik

D: 1912 Ö: 1990.”

Askerken, bayram iznine gelen ve ölen birinin mezar taşında şu ifadeler yazılıdır.

“Kıtamdan ayrıldım

Bayram yapmağa

Bayrama girdim

Kara toprağa

Ali Akgün

D: 1952 Ö: 1973.”

Trafik kazası sonucu ölenin mezar taşında,

“Oğlum vemezdim seni dhana

Trafik kazası oldu bahane

İzzet oğlu Ertuğrul Pamuk

D: 1952 Ö: 1967.”

sözleri yazılırken; bir başka mezar taşındaki yazı, ölenin ağzından “mezarı başında ağlamamayı” öğütler.

“Ey dost

Adımı okursun başımda

Söndüm ben genç yaşımda

Beni rahmetle anın

Ağlamayın başımda

Seyfettin – Hatice oğlu Şahin Denizli

D: 1980 Ö: 1992.”

Bizim çocukluk yıllarımızda; gözüpekliliği, mertliği ve cesareti âdeta bir efsane gibi anlatılan, yörede “Yılmaz Efe” lâkabıyla tanınan ve bir cinayet sonucu öldürülen Yılmaz Keskintaş'ın mezar taşında; kendi ağzından yazılan sözler şunlardır:

“Arkamdan vurdular ben de gömedim

Genç idim gençliğime doymadım

Tuzak kurmuşlar ben de bilmedim

Akıbet kadere davetli oldum

Yılmaz Efe

Ziya oğlu Avrupalı Yılmaz Keskintaş

D: 1938 Ö: 1987.”

İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, denizde boğularak ölen Nezih Sezgin'in mezannın üzerinde, mermerden bir kitap sembolü vardır ve üzerinde şu sözler yazılıdır.

“Ben genç idim yaşamaktı muradım

Hukuk fakültesinde kayıtlı adım talebeydim

Hayatıma doymadım, akıbet kadere davetli oldum mahir.

Ben yoğun diye ağlama

Resmime bak teselli bul

Canlanır bütün hatıra

Hayal alemine sarıl

Nezih.”

Aynı mezar taşında, kız kardeşinin yaktığı ağıttan bir dörtlük de yer almaktadır.

“Hacı baban garip garip ağlıyor

Bahtsız anan yüreğini dağılıyor

Bacıların karaları bağılıyor

Bayramda olsun döngel kardeşim

Gönül

Ali oğlu Nezih Sezgin

D: 1943 Ö: 1967.”

Bazı mezar taşlarındaki sözler, ölenin hayat serüveninin özeti gibidir.

“Sevgili eşim

Babaların babası

İnsanlığın örneği

Silinmeyecek kalplerden

Bilinmez derde düştün

Bulunmadı çaresi

Çok çalıştın gurbette

Süremedin sefanı

Ruhun şad

Mekanın cennet olsun

Seni unutmayacağız

Eyüp oğlu Çakır Ömer Çelik

D: 1934 Ö: 1986.”

“inanılması zor olan ölüm”, genç yaşta ölen Ümit Çil'in mezar taşına şöyle yansımıştır.

“Ümitle yaşar bütün insanlar

Yaşamak ne güzel

Bildiğin anlar

Kahpece yok oldun mu

Ağlar analar

Bilende ağlar

Bilmeyende ağlar

Yazanda ağlar

Kazanda ağlar Ümit'e

Mehmet oğlu Ümit Çil

D: 1960 Ö: 1982.”

Emekli memur olan Mahir Uyar'ın mahalli gazetede şiirleri yayınlanırdı. Mezar taşının her iki yanına ise, aşağıdaki dörtlükler yazılmıştır.

“Şu fani dünyanın fertleri

Hırslı olma, bitmez dünya dertleri,

Ecel seli gelir yıkar bentleri

Ebedi âleme verir tapunu

Koyma çiçekleri görmedim bahar

Geçti ömrüm soğuk, yağmur, dolu, kar,

Gelsin münkür nehir sorsunlar hesap

Sorguya degecek günahım mı var?

Mahir Uyar

D: 1932 Ö: 2003.”

Türkiye'de yapılan çeşitli şiir yarışmalarında ödülleri almış, yayınlanmış şiir kitapları da bulunan şair Fikret Akın; elim bir trafik kazası sonucu hayatını kaybeden ve yan yana yatan babası, annesi, kardeşi ve kardeşinin kızının ortak mezar taşına kendisine ait aşağıdaki şiiri yazdırılmıştır.

“Emirdağlarında açan nergizdir,

Adaçal üstünde güneştir batan,

Annemiz, babamız, Sarı Cengiz'dir,

Kızıyla birlikte burada yatan.

Şükrü Akın, Ayten Akın

D: 1932 D: 1935

Cengiz Akın, Şüheda Akın

D: 1960 D: 1990

Ö: 24.08.1996.”

Sonuç olarak; mezar taşlarımızdaki sözler tarih, sanat tarihi, felsefe, sosyoloji gibi sahaları ilgilendirdiği gibi, Türk Dili ve Edebiyatı, özellikle de Halk Bilimi'ni doğrudan ilgilendirmektedir. Taşlara kazınan bu anlamlı ve ibretli sözler, şiir yüklü metinler; Anadolu'nun en küçük yerleşim birimine kadar gidilerek, yapılacak geniş bir saha araştırmasıyla derlenmelidir. Dileğimiz, Anadolu'daki mezar taşı sözleriyle Türk Dünyası coğrafyasındaki mezar taşı sözleri arasında mukayeseli daha geniş bir çalışma yapılmasıdır.

BİR BURUK ANI

Ünsal GÜNEŞ (DOĞAN)

Cemal DOĞAN'ın kızıyım. Rahmetli babam Emirdağ'ın sayılı esnaflarındandı. Nur içinde yatsın. Emirdağ'ın yarısı babamın akrabasıdır.

Çocukluğum ve öğrenim hayatımın çoğu Emirdağ'da geçti. Evliliğim nedeniyle uzun süre Emirdağ'dan uzak kaldım. 2004 yılı sonbaharında ablam ve benim Emirdağ'a kısa bir ziyaretimiz oldu.

Otobüs yolculuğumuz esnasında ablamla ben mazide geçen günlerimizi anlata anlata Emirdağ'a vardık. Önce bir dost ziyaretimiz oldu. Ziyaretin sonunda çocukluğumuzun geçtiği yerleri görmek, komşularımızla hal hatır sormak düşüncesinde idik. Mahalleye yaklaşırken bir de ne görelim. Mahallede yapılar değişmiş, içindeki insanlar değişmiş, sanki mahallemizde değil de yabancı bir semtte olduğumuzu hissettik. Günlerden Salı. Çarşı pazar kalabalık. Bir zamanlar şehrin yarısı akrabamız ve tanıdıkken şimdi kimseyi tanıımıyorduk.

Hayallerimiz hüsrana uğradı. Emirdağ'a gidip pazara uğramamak olmaz diye pazara gittik. Pazarda insan kaynıyor; ama bize o kaynayan kalabalıktan ne bir tanıdık sese, ne aşiyana bir yüze rastlayabildik. Kendi memleketimizde kendimizi yabancı hissettik. Çünkü akrabalarımızın bir kısmı başka şehirlere gitmiş, bazıları rahmetli olmuş. Aradığımız nostaljiyi yaşamamamın hüznü içerisinde otogara geri döndük. Abramızın kalkış saatine bir hayli zaman olduğunu öğrendik. Haydi, biraz gezelim dedik, şehir meydanına yöneldik. Bir zamanlar o meydana bakan babamın oteli ve sinema salonu vardı. Eski günleri tekrar yad ettik yine hüznüldük.

Hava kararıyor, yağmur hafiften çiseliyor, herkes evine gidiyor. Bizim gidecek bir yerimiz yok. Biraz Uzun çarşı'da dolaştık. Beş dakika içerisinde İnkılâp İlkokuluna kadar gittik. Benim doğduğum evin yanından geçtik. Göbelek çeşmesinin üzeri bizim eski evimizdi. Orada bizi tanıyan yok. Tekrar meydana döndük.

Meydanda, benim eski okulum olan Kız Meslek Lisesi yıkılmış, yerine Belediye binası ve tesisleri yapılmış, yan tarafta da bir lokanta var. Lokantanın önüne vardığımızda sağ olsunlar, bize oturacak iki sandalye verdiler, oturduk. Garson bize 'yabancı mısınız' dedi. Hayır cevabını verince yine hüznüldük. Mevsim kıştı, yağmur yağıyor... biz sanki orda hiç yaşamamış, yetişip büyümemişiz de Konya Meram otobüsü yolcularının mola vermiş hali gibi hissettik kendimizi.

Orta yaşlı birisi yanıma yaklaşarak bana 'Bacım, sen Cemal Amca'nın kızı mısın' dedi. Ben de 'Evet' dedim. Birbirimize bakarak hele şükür tanıyan çıktı diye sevindik.

O sevinçte otobüsü bindik. Memleketten ayrılmanın hüznüyle yerimize oturduk.

Yan taraftan gelen bir ses bizim hüznümüzü havamızı değiştirdi. Konuşan bayan bana dönerek

- Sende mi Eskişehir'e gidiyon dedi

- Evet, teyze, dedim.

- Buralı mısın? Dedi

- Evet, dedim

- Kimlerdensin, dedi

- Cemal Doğan'ın kızıyım dedim. Teyze hemen

- Amaa, Cemal Emminin gızı mısın? Diye başladı anlatmaya...

-Sizin avluda çok asbab yuduk, ekmek ettik dedik. Yanındaki bayanı göstererek 'bunun gızı benim olmaz olası oğlan kaçırıldı. Şu da babası diye arka koltukta oturan beyi gösterdi'. Gurban olayım benim çocuğum olmadı. Gaynımın oğlunu aldım. Almaz olaydım. Bumumdan geldi. Evi idi şu gızı kaçırıldı (arkadaki kızı gösterdi) başına bela aldı. Eskişehir'e sulk olmaya gediyoğ, dedi.

Teyzenin lafları bizim hüznümüzü dağıttı. Zaman nasıl geçtiğini anlayamadan Eskişehir ışıkları görüldü.

Bizim de nostalji Emirdağ serüvenimiz burada bitti.

OBA

EMLAK OFİSİ

www.obaemlakofisi.com

Abdil ALBAYRAK

0 505 215 95 62

İlyas KARACA

0 535 448 76 82

0 222 220 52 54 - 0 554 510 12 10

Akarbaşı Mah. Atatürk Bulvarı No : 6 /A ESKİŞEHİR
(Hasan Polatkan Bulv.)

METİN
Döner Lokanta

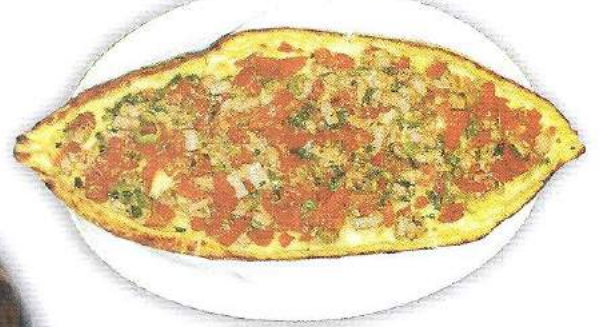
Chausse de hæecht No:83
Tel:02/217.03.62

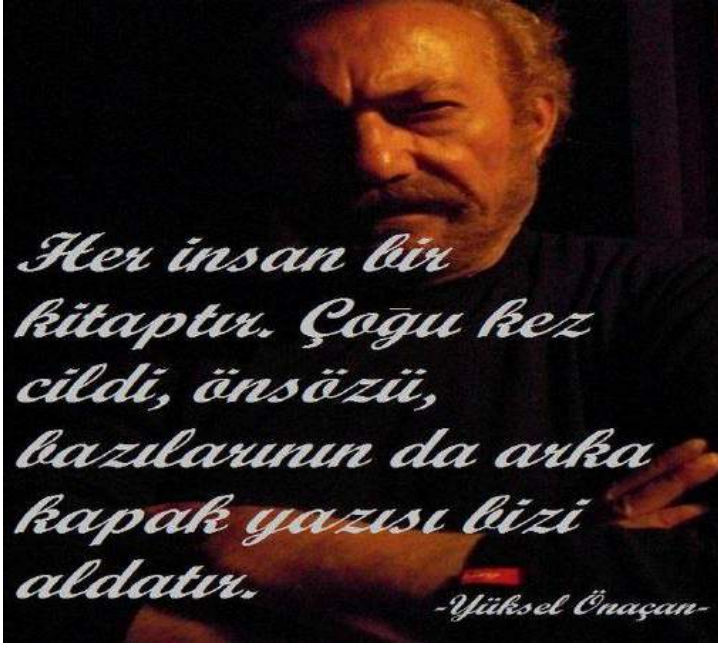
METİN
Pide Pizzeria

Chausse de hæecht No:94
Tel:02/217.68.63

METİN
Pide Ocakbaşı

Chausse de hæecht No:79
Tel:02/217.03.62

KÖPRÜDEN GEÇTİ GELİN

"Yakışmadın buraya ayrıksı Edem,
Verin kalemi de yazsın,
Verin mikrofonu da konferans versin."
Naime ÖNAÇAN AÇIKGÖZ ağıdından

Aklımın erdiği ilk anılarım 601 yılların sonlarında uzun tren yolculukları ile başlıyor babamla. İlk öğretmenlik yaptığı Ağrı'nın Tutak ilçesine, günler süren tren yolculukları yaptığımızı hatırlıyorum. Demir köprülerden hızla, gürültülü geçerken, o yılların meşhur Neşet Ertaş türküsünü şıgara eşliğinde söylediğinden olsa gerek "Köprüden Geçti Gelin" çocuk aklımda türkü kahramanı gelinin hep o demir köprülerden geçtiğini düşündürmüştür. Daha sonra da sürekli uzun yollar gitti, köprüler geçti.

Bizim çocukluğa başlangıç yıllarımız aslında onun çocukluğunun bitiş yıllarıydı neredeyse. Hatta o dönemlerde abi desek çok mutlu olacak kadar gençti. Çünkü onun adına birlikte spor toto kuponu doldurduğumuzda yaş bölümüne 27 yazdığımı hatırlıyorum. Öğrenme isteği, tez canlılığı ve heyecanı, hiç yaşlanmadı.

Çok okur ve sürekli yazardı. Onun için yazı yazmak sadece gazeteye yazmak ya da kitap yazmak değil, iç güdüsel bir davranış tarzıydı. Doğum günü için gönderdiği çiçeğe eklediği kartvizite kadar edebi bir anlam yüklemek onun için zevkti. Neşesini de sevindini de şikayetini de hep yazıya döktüğünü hatırlarım. Ağrı tedavisi döneminde bile hastaneden, qördüğü uygunsuzlukları, yazdığı gazetelere göndermeye devam etti. Kırıldığına da, sevdiğine de mektup olsun, e-posta olsun etkili ve ağır ama hep yalın yazardı. Kısacası yazdı da yazdı.

İyi resim yapardı. Çoğu görev yaptığı okulda duvarlara "Kocatepe'de Atatürk" resmini çizdiğini hatırlarım. Çok fotoğraf çekti. Şu an gerektiği yerlerde kullandığımız pek çok fotoğrafını bile kendisi çekmişti.

Ben babamın Emirdağlılık ve yöre kültürünü, Emirdağlılık vurgusu ile sürekli gündeme getiren bir akımın temsilcisi olarak düşünüyorum. **Mail grubundaki bir yazışmada rastladığım yazıda görüşlerini şöyle özetlemis:**

"Günümüz iletişim araçlarının pek çok kültür değişimine sebep olmadığını iddia etmek gülünç olur. Batı hayranlığının, çok kanallı televizyonların Emirdağ folkloruna verdiği zarar inkar edilemez ama başka yörelere verdiği kadar da değerlidir.

Hâlâ 'arabaşı sohbetleri' yapılabiliyor, hâlâ valan-yanlış da olsa 'dabandan' oynanmaya çalışılıyor, hâlâ "görün beni" diye düşünler yapıyorsa ve bunlardan haz alanlar varsa, Emirdağ folkloru yaşıyor demektir, can çekişse bile.

Bu hazzı çocukluğundan beri yaşayanlar, Emirdağlı olmanın mutluluğunu yanlış okunan bir türküde, iyi tutturulamamış bir arabasının hamurunda, yanlış okunan "kına türkülerinde" bulabiliyordur, hataları gözardı ederek. Önemli olan, yaşanmış değerlerdeki hazzı sürekli tutabilmektir. Bunun için yöre folklorunun canlı ve aslına uygun tutulması gerekir. Varsın Emirdağlı başkaları gibi banka hesabının kabarıklığıyla değil, başkalarına gösteriş için diktiği apartmanlarla öğünsün. O apartmanı dikerken kaç kişinin ekme parası verdiği neden düşünülmez de, "Emirdağlı savruk, ölü yatırımcı" diye düşünülür.

Bankada hesabi kabarık olanların kaç vatandaşa hayrı var ki...

Tüketim olmadan, kalkınma olmaz Emirdağlı olmasa, Eskişehir'deki pek çok işyerinin 'capı gullapları' paslanır.

Yeni yetmeler 'Dikdik Gazi'nin, Halacın Hilmi'nin bir kına gecesinde damada kına yakmasını duyup yaşasalar, "ille de Emirdağ düşünülür isderim ana!" diye diretilir. "

HAKAN ÖNAÇAN

MEKTUP TARİH OLURKEN

Telekomünikasyon, kişiler arası mektuplaşmayı otu noktasına getirdi. Hangimiz ayda, hata yılda birkaç kez mektup alıyor veya yazıyoruz ki?...

Canımız kadar sevdiğimiz kişilere özlemimizi gidemek için açıyoruz telefonu; kapsamı dar cümleleri konuşma kurallarını da hiçe sayarak sıralayıveriyoruz. Tellerin bir ucundan giren özelemlerimize diğer ucundan çıkıp gittiği gibi, muhababımız da cümlelerimizin içerisindeki kelimeleri kaçınıyor, duygularımızın özü bir kulağından giriyor, diğerinden çıkıyor. O hasret, sevgi, sevdâ, sitem dolu kelimeleri karşımızdakinin yakalayabilmesi çok zor. Tekrar aynı cümleyi, kelimeyi ahizeden duyabilmesi de imkansız...

Telefon denilen mereti evime sokalı beri her gün görmeden rahat edemediğim ablamın yüzünü altı aydır göremiyorum, -ablacığım, nasılsın?... Kandilin kutlu olsun...'

Ablam buna ne cevap verir? Bir problemi varsa söyleyebilir mi? Yüzündeki artan kırışıklıkları anlatabilir, dudaklarındaki yanaklarına kondurmak için beklettiği buseyi aktarabilir mi?...

El yazısını ve mektup dilini çok beğendiğim oğlum uzak bir dilimden telefon edip, sipariş veriyor, '- e mektup yaz' diyor. O: '- yazacak bir şey yok baba' diyor. Aynı şekilde Avrupa'daki oğlum da...'-mektup yazmasını unutmuş olsalar gerek diye düşünüyorum...

Gençlik yıllarımda haftada ortalama altmış mektup alır, cevapta yazardım. Aşk – meşk kokusunu taşıyan satırları bir daha, bir daha okur, yaşardım. 'Öz'ü taşıyan kelimenin, telefonda gibi kaçması, kaçırılması imkânsızdı. Üç gün, üç hafta, üç yıl sonrada açıp okuyabilirdim ve kişilerle daha iyi, esnek olmayan bir bağ kurardım. Herhangi bir anlaşmazlıkta mektup denilen belge ortaya konulur, kelimenin cümlelerin kavramı üzerine tartışılır anlaşmazlıklar ortadan kalkardı. Şimdi telefonda konuşmada adı geçen olumlu ya da olumsuz şeyleri inkâr etmek o kadar kolay ki...

Klasiklere baktığımızda, bir mektuptan hareketle ne edebiyat şaheserleri doğmuş olduğunu görüyoruz. Mektuplar, edebiyatçıların tırmanma merdiveni oluşturur. İlk yazın denemeleri mektuplarla gerçekleşmemiş midir?

Elimizde mektup, mektuplar varsa saklayınız. Fazla değil, otuz sene sonra mektup denilen şey antika olacak ve müzayede salonlarında açık arttırmaya çıkacak...

Ah anacığım; o çuvallar dolu sakladığım mektupları yufkatmak için sacın altına atıp yakmasaydın, torunların yarın büyük bir servet sahibi olabilirdi...

Elif BAĞCI

BİR YILDIZ DAHA KAYDI

Telefonda bir mesaj sesi alıyorum. Yüreğim hopluyor. Yine birisi gitti işte. İnşallah tanımadığım biridir diyorum bencillik ederek... yavaşça açıyorum mesajı ve donuyorum...

Kayıp giden canların sadece kendileri gitmiyor bizden de götürüyorlar. Her biriyle biraz daha eksiliyor kalanlar.

Bence her ölüm hayattan bir mola alma oluyor arkada kalanlar için. Bir dur-düşün. Bir soluklanma ama belki de daha fazla geçmişle muhasebenin birlikte yaşayarak bir birimize tanıklık ettiğimiz hayatların yaşam denen ortak rüyaların hatırlanıp anma vakti oluyor. Ne kadar tanığı varsa o hayatın aynı duygularla ortak bir çizgide buluşuyor, şu andaki gibi...

Hayat albümü sevinçler, kederler, pişmanlıklar, gönençlerle doluyor ve yaşananlar hiç unutulmuyor: Ne zamana kadar ?. Son tanık da bu dünyadan ayrılanaya kadar... O gün mezarlıkta sevgili Sait Kalender'in dediği gibi. 'Bir insan ömrü en az yüz elli yıl' düşündürdü beni...

Yüksel Abi ile kırk yılı aşan bir dostluk, komşuluk ve arkadaşlığımız vardı. Adeta manevi ablamla evliydi, eşimin çocukluk ve gençlik arkadaşıydı.

O aramıza katıldığı andan itibaren hep sevildi ve sayıldı.Çünkü etrafına karşı son derece saygılı ve sevgi doluydu. Çevresindekileri iyi tanıyan olayları zekice yorumlayan ,yardımcı olan, kimseyi incitmeyen nazik bir yapısı vardı. Ayrıca söz ustalığı muzip tavırları, sanatsal esprileriyle çevresini çok eğlendirirdi. Her türlü çıkar hesabından uzak dürüst bir insandı. Kayınvalidesi Hanimgız Aba, Ali Hoca, Kadriye Aba, Mustafa amca(Okutan), annem babam ve mahallenin diğer büyükleri onu çok severlerdi.

Yüksel Abi'yi çok arayacağız. Bütün kalbimle Tanrıdan Rahmet Diliyor, nur içinde yatsın diyorum...

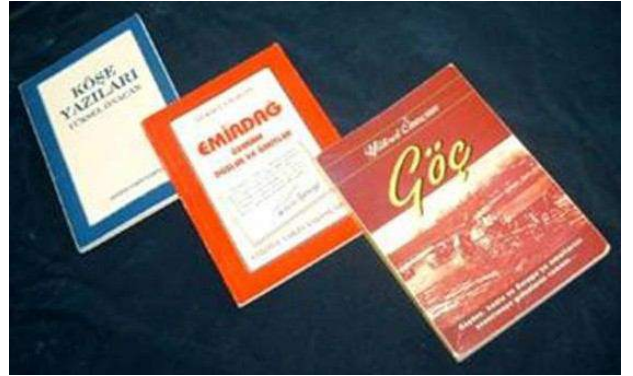
**VAKFİMİZİ BİRLİKTE
YAŞATALIM
ÜYE OL ÜYE BUL**

Burhanettin ÇİL
Şair

BİR DEĞERİMİZİ YİTİRDİK

Emirdağ'ının yetiştirdiği eğitimci yazar cesur ve seçkin kalem Öaçan'a en derin saygılarımla gönülden anar, Allah'tan rahmet, kederli ailesine taziyelerimi yenilerim.

Yaşanmışları, yaşadıklarını akıcı bir üslupla hislerine bildiklerine gem vurmaktan, sansüre pek takılmadan 1960 yılların başından itibaren bu zamana kadar dumadan yazan has bir Emirdağ'lıydı. Nitekim ; bizler, Hükümetler, Devlet Avrupa'ya göçü 50.yılında ele alırken Önaçan, bunu içeren beş yüz sayfalık göç isimli romanı ile konuyu baştan sona en ince detayları ile acısı tatlısı ile 40. Yılında okuyucusuna sundu.

Burada yer ve zaman belirledi, yaşananları bizzat yerinde gördü ve yazdı. Ön sözünü özellikle benim yazmamı, sunum yapmamı istedi. Eserini baştan sona okudum ve hazırladım. Öykülerini severek okudum. Okuyanı sonbahar yaprakları gibi uzaklara sürükler.Tepeden tepeye aşırır, heyecan ve haz verir. Makaleleri hiç çekinmeden gerçekleri yansıtan, okuyanı ayıktıran yazılar olmuştur.

Konya, Afyon, Eskişehir, Ankara ve İstanbul basınının yakından tanıdığı, güven duyduğu yazardı. haksızlıklara her zaman isyan eder, fazla methedilmekten hoşlanmayan, kalbi pak bir gönül adamıydı. Üç bine yakın hikaye makalesiyle edebiyat dünyasına zenginlik kazandırmıştır. Bunlarla yaşayacaktır ve unutulmayacaktır. Makamı cennet olsun.

"Zordaysan kapım açık;
hediyen yalnızlığın olsun."
Yüksel Önaçan

YÜKSEL ABİME

Sibel Kumsal ERENOĞLU
Sinema Derneği Genel Başkanı

Eğitimci, gazeteci, yazar merhum Yüksel Önaçan'ı yaşamışlıkları ile yaşatları veya yakinen tanıdıkları kaleme aldığı anda muhakkak ki çok farklı yazılar okuyabiliriz...

Ben aynı zamanda akrabam olan rahmetli Yüksel Önaçan ağabeyimi, vakfımızın Emirdağlılar Derneği olduğu doksanlı yılların başlarında tanımıştım.

Biz Emirdağlı gençler otuz kırk kişi olmuştuk dernekte. Kültürümüzü yaşatmak hemşehrilerimizi tanımak ve derneğe faydalı olmayı amaç edinmiştik. Biz gençlerin derneğe katılımından dolayı şu anki vakıf binamızın olduğu yerde demek yönetimi tarafından bir akşam yemeği organize edilmişti. O dönemde başkan Gazeteciler Cemiyeti Başkanı da olan Yılmaz Karaca idi. Her bir yönetim kurulu üyesi eşi ile birlikte katılmıştı akşam yemeğine. Oldukça kalabalıktı ve ben sadece Emirdağlı olarak akrabalarımın bir kısmını tanıdığımdan hemşehrilerimle ilk kez tanıştığım bir ortamdı.

Konuşmalar yapıldı, büyüklerimiz bizleri tanıdılar. Dernekte yer alışımızdan memnuniyetlerini ve genç kuşaklar olarak bizlere verdikleri değeri hissettirdiler. Konuşmalar sonrasında şarkılar da söylendi. Ben de o dönemde üniversitenin çok sesli gençlik korosunda mezosoprano olduğum için "bu ne ya!" denilmeyeceğinden emin olduğumdan araya söyledim.

Doğrusu, orada bulunanlar tarafından takdirle karşılandım. Ertesi sabah ev telefonumuzdan rahmetli Yüksel Önaçan ağabeyim aradı. Benimle telefonda kısa bir röportaj yaptı ve yine sahibi hemşehrimiz olan Oğuz Türkmen'in yayınladığı İstikbal Gazetesinde yayınlanacağını söyledi.

Eğitimci, gazeteci ve yazar rahmetli Yüksel ağabeyin yazılarını sonraki yıllarda da takip etmeye çalıştım. 23 Eylül 2012'de aramızdan ayrılırken bizlere ve geleceğe pek çok eser bıraktı. Ben de doğum tarihi olan 17 Mart tarihinde Emirdağlılar Vakfı Kültür ve Sanat dergisinin mart ayında yayınlanacak bu sayısıyla rahmetli Yüksel Ağabeyimi aktarmaya çalıştım bu yazıyı bırakıyorum.

Giriste yazdığım söze gelince; rahmetli Yüksel ağabeyin facebook sayfasındaki sevdiği sözler kısmında yer alıyor. Bloğunda kendini tanıtan bölümde Sevdiğim Mekanlar'a yanıtı ise şöyle; "Çöplük dahil her yer."

Aşağıdaki yazı rahmetli Yüksel Önaçan'ın bloğundan...

Yalnızlık

Şu akıp giden insan selinin aceleciliğinin nedenini hiç düşündüğünüz oldu mu? Hatta kendi yaşamınızı günde birkaç dakika olsun değerlendirdiniz mi? Paranın, aşın-ekmeğin, makam ve itibarın, etrafındaki kalabalığın sizi tatmin etmediği için, tutku olmayıp da tutkuymuş gibi sarıldığımız bazı yaşam şekillerimizin altında yatan gerçeği görebildiğiniz oldu mu?

Kimimiz dünyaya okumak için gelmişiz gibi okuruz; hep okuruz.

Kimimiz içmezsek yaşadığımızı hissetmediğimizi sanır, hep şişeye sarılırız.

Kimimiz çocuklarımızın vermek istedikleri sevgiyi görmez, görmek istedikleri ilgiyi vermeden alalecele koşar iskambil kağıtlarının, hokey taşlarının başına çörekleniriz.

Kimimiz işimize olması gerektiğinden kat kat fazla ilgi gösterir, çok fazla çalışırız.

Kimimiz üç dernekte görev aldığımız yetmezmiş gibi, dördüncünün yönetimine girmek isteriz.

Kimimiz değişik arkadaş topluluklarıyla değişik günlere katılırız.

Kimimiz dünyaya çocuk doğurmak için geldiğimizi sanır, altı çocuktan sonda yedincisine hazırlanırız.

Bu sözde tutkuların çoğunun, hatta hepsinin altında insan olarak ruhen doyumsuzluğumuzun, kendimizi yalnız hissettiğimiz gerçeğinin ta kendisinin yattığını itiraf etmek bizi küçültür mü?

Seyfettin Bey'in şu kalabalık arkadaş grubu arasında attığı kahkahalara bakmayın. Kendisini yalnız hissetmiyorsa, az sonra evine vardığında güvercinleriyle saatlerce yaşamını paylaşması niye?

Aynı şekilde Munise Hanım'ın saatlerce akvaryumun başında oturması?

Kenan Bey'in tüm ilgisini evdeki muhabbet kuşuna vermesi?

Dilek Hanım'ın on sekiz saat örgü örmesi?

Abdullah Bey'in gece yarısına kadar hiçbir zaman sergilemeyi düşünmediği suluboya resimler yapması?

Yaşamak dururken yaşanılanı ya da yaşanılabilir yazan yazarların sabahlara kadar tuşlara basması?

Yalnızız. Hayatı doyarsa yaşıyacağımız bir eş, bir dost bulmak imkansız gibi.

Ama belki de bu yalnızlık duygusu yüzünden insanlar yaratıcı oluyorlar. Yalnızlık duygusunu bastıramayanlar, buluşlarıyla kendilerini tatmin ediyorlar. Tatmin olamayanlar da intiharı seçiyor. Ve bu, gelişmiş kabul ettiğimiz toplumlarda daha çok.

İçimizde hayatı gerçekten hayatmış gibi yaşadığını iddia edebilecek kaçımız var?

Hayat, "Ben yalnız değilim!" diyebilenler için hayattır. Yoksa çoğumuz kendimizi kandırıyoruz...

Basılı eserleri:

1. Gazete ve dergilerde 1500'ün üzerinde makale, öykü,
2. Köşe Yazılan. Ank. Doğu Matbaası, 1987
3. Emirdağ Üzerine Düşler ve Ümitler. Eskişehir Anadolu Ün. Matbaası, 1988
4. GÖÇ (Roman). Eskişehir, Uğur Ofset. 2003
5. İte Düşen Sevgiler (Makaleler)
6. Çevir Kebap Yanmasın (Makaleler)
7. Eyfeli Görmek (Biyografi)
8. Saç Süpürge (Biyografi)
9. Bulamadım (Biyografi)
- 10- Bir öyküsü TRT tarafından seslendirilip aynı zamanda Türkçe EVİNDE YABANCI, İngilizce Stranger in Own Home, Almanca Fremd im eigenen. Haus olarak kitap olarak bastırılmış olup söz konusu kitaplar Frankfurt Kiyap Fuarında sergilendi.

İnternet kullananlar ve okumayı sevenler için dipnot:

<http://blog.milliyet.com.tr/yukselonacan>

Öz diller
GIDA

Rifat ÖZDİL - Enver ÖZDİL
0532 618 17 46 0532 334 88 57
Köprübaşı Cd. No: 86/B ESKİŞEHİR
Tel : 0222 233 12 13

- BAKLİYAT
- BAKKALIYE
- KURUYEMİŞ
- ŞEKERLEME
- BAHARAT

IŞIKCAN

Tarım Makinaları Ltd. Şti.

Merkez : Borsa Cd. G/23 (Ticaret Borsası Yanı) ESKİŞEHİR Tel: 0 222 217 55 88 - Fax: 0 222 227 14 34
Şube : Traktörçüler Sitesi I Blok No: 6-8 ESKİŞEHİR Tel: 0 222 228 06 48 - Fax: 0 222 228 13 37
Çifteler Şube: Sakarya Mh. Erten Sk. No:5/C Çifteler/ESKİŞEHİR Tel: 0 222 541 44 58

www.isikcantarim.com

KAMPANYALI ve % 50 HİBE (DESTEKLİ) SATIŞLARIMIZ BAŞLAMIŞTIR.

BALYA MAKİNASI

ANIZA DOĞRUDAN EKİM MAKİNASI

PANCAR HASAT MAKİNASI

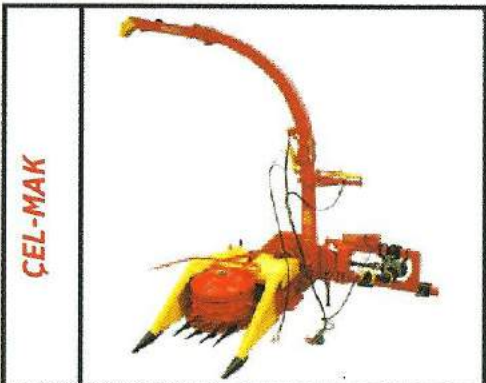
YEM HAZIRLAMA MAKİNASI

GOBLE DİSKARO

HUBUBAT MİBZERİ

SIRA BAĞIMSIZ MISIR SLAJ MAKİNASI

TAŞ TOPLAMA MAKİNASI

EMİRDAĞLARI

Fikret AKIN
Folklor Araştırmacısı-Şair-Yazar

*“Dağlara sevdamız belki bundandır,
Taze kekik kokar gelince yazı.
Biz de dağlıyız, hem de Emirdağlı,
Çoban türküleri büyüttü bizi....”*

“Emirdağ’ı aşamadım başından, yatamadım hayalinden düşündenden...” diye başlayan halk türküsü ne güzel belirtmiş, Emirdağlılar için hiç bitmeyen bir hayal, her an gerçekleşmesini istediğimiz tatlı bir düşür... Adaçalı nasıl hasretlerde yer etmişse, onun karşısında gönül ufukumuzca uzanan Emirdağlılar da buram buram sıla kokan hasretlerimizin bir başka kaynağıdır.

Şadıman’dan, Bazar gediğinden, Mezar gediğinden yollar ayrılır... Çatallı’dan, Tez’den, Dereköy’den, Balcam’dan çıkılır yaylalara ve zirvelerine... Çatallı’dan her çıkışımızda eşek sırtında bir heybenin gözlerinde kardeşim Metin’le gelincik tarlaları arasından süzülüşümüz gözlerimin önüne gelir. İlk mola Ağpınar, sonra Çatallı, sonra Donuzalanı, Oluklar, Keklikgalesi derken Büyük Gölcük... Dedemin Topakevi...

Burcu burcu kekik, yavşan, calba, yarpız ve birbirine karışan bin bir türlü çiçeklerin kokusu doldurur ciğerlerimizi... Sarp kayalara yuva yapmış kartallar bizi selamlar; çan ve kaval sesleri birbirine karışır... Çobanların hay verdiği karabaşlar akşamdan başlayarak türkü söylerler gece boyunca... Sabahları koyun kuzu seçilir; sütler sağılır; kaynatılır yoğurt ve peynir yapılır; tenekelere dökülüp kaymakları alınır Dona’da Gedikyaıyla, Sekiyayla, Tekneçukuru, Göğüs, Büyük ve Küçük Gölcük, Karaçamur, Isıtma, Ağılıkaya, Yağlıpınar, Kızdoğdu, Kütüklü, Alıçlı, Zibetli, Göğguyu vs adındaki Türkmen obalarında... Bozulmuş Koca Türkmenler yayla günlerinde bir başka mutludur...

Buz gibi sularıyla yürekleri serinleten Çeğelli, Poyraz, Isıtma ve Yağlıpınar gelir sırayla... Yılkı atları geçer gözlerimizin önünden. İlk ekme oynamayan, goşu yapan, güleş tutan gençlerin uğultusu duyulur... Sonra saz sesleri... Havas olduklarına yakılmış türküler yankılanır kayalarda... Bir kuğu gibi yürüyen alsayalı, alyanaklı, eli helkeli genç kızların pınar başlarına süzülüşü...

Bütün heybetiyle Emirbaba kucaklar duacıları... Yellibel, Yorgundede’nin elini öper... Çıgçıgılar toplanıp selam ateşleri yakılır akşamları... Emirdağ’daki ovadaki sevdiklerimize...

Guytuluklardaki ocak başlarında calba, kekik gaynar; gatmerler yapılır... Sevgiler büyür doğan gün gibi... Hey gidi günler hey; daha dün gibi...

*Emirdağlı
Ufka bakıp düşler kursam,
Gözümde Emirdağlı.
Düşlerimi hayra yorsam,
Özümde Emirdağlı.*

*Sırlarıma emesede,
Düşlerime gimesede,
Kışın geçit vermesede,
Yazımda Emirdağlı.*

*Adaçalı’dan bakmasamda,
Yaylalarda yatmasamda,
Yücesine çıkmasamda,
Dizimde Emirdağlı.*

*Emirbaba özü boyun,
Çocukları oynar oyun,
Meledimi dağlıç koyun,
Kuzumda Emirdağlı.*

*Düşmüşüm gurbet eline,
Selamlar Yellibel’ine,
Ne zaman deşsem teline,
Sazımda Emirdağlı*

*Pınarlarda elim donar,
Arkaçlara kuşlar konar,
Guytulukda tezek yanar,
Közümde Emirdağlı.*

*Topakeve bayrak diksem,
Yavukluma ayna tutsam,
Sıla diye bir laf etsem,
Sözümde Emirdağlı...*

**EMİRDAĞ KÜLTÜREVİ MAYIS 2013 TE
HİZMETİNİZDE.**

Ceylan Keskin

Avrupa Türkiye Emirdağlılar Platformu (ATEP) başkanı Metin Edeer ve yönetim kurulu üyesi Şükrü Sağlam, Brüksel'de Türklerin yoğun olarak yaşadığı Saint – Josse Ten Noode belediye başkanlığına seçilen Emir Kır'ı makamında ziyaret etti.

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Eğitim ve Kültür Vakfı, Emirdağ ilçesine giderek, Şırnak Vali Yardımcısı iken Emirdağ İlçesine Kaymakam olarak yeni atan Akın Ağca'yı makamında ziyaret etti.

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Eğitim ve Kültür Vakfı, AK Parti Eskişehir İl Başkanlığını ziyaret ederek yeni seçilen İl Başkanı Süleyman Reyhan'a başarı dileklerinde bulundu.

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Yılmaz Büyükerşen ve Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç Emirdağlılar Vakfını ziyaret ettiler. Ziyarete Milletvekili Kazım Kurt, CHP İl Başkanı Erman Gölet, CHP Odunpazarı İlçe Başkanı Vural Yörük, Medis üyeleri ve teşkilat yöneticileri de hazır bulundular.

Emirdağ Kaymakamı Akın Ağca, Eskişehir'deki Emirdağlılar Vakfı'nı ziyaret etti ve Emirdağlılarla sohbet ederek fikir alışverişinde bulundu. Ağca'nın ziyaretinde Emirdağlılar Vakfı yönetim kurulu ve Eskişehir'deki Emirdağlı olan sivil toplum kuruluşları başkanları, siyasi partilerin il kadın kolları başkanları hazır bulundu.

Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) Tepebaşı İlçe Başkanı Avukat Vahap Ata ve beraberindeki yönetim kurulu, Eskişehir'deki Emirdağlılar Vakfı'nı ziyaret etti.

Kederli ve mutlu günlerinizde vakıf çelengini kullanalım.

Tel : 0222 234 32 32

Çiçekçi : 0222 233 36 06

YAZARLAR YAVUZ DONAT

Haberler > Yazar Haberleri > YAVUZ DONAT > Meslek lisesi... Memleket meselesi

BUGÜNKÜ TÜM YAZILARI

- Meslek lisesi... Memleket meselesi
- Veli Yüksel
- Stratejik eylem planı
- Belçika'da ezan sesi
- Geç uyananlar.

Meslek lisesi... Memleket meselesi

Emir Kır... Afyon-Emirdağ kökenli... Belçika doğumlu, (1968) Brüksel Eyalet Hükümeti Devlet Bakanı. Ayrıca... Saint-Josse bölgesi belediye birinci başkan yardımcısı. 1965'te Belçika'ya "maden işçisi" olarak giden, Emirdağlı bir babanın oğlu. Emir Kır'a "Belçika'daki Türklerin sorunlarını" sorduk. F'İşsizlik" dedi.

- Belçika'nın işgücüne ihtiyacı var... 700 bin işçi lazım.
- Lisan bil... Mesleğin olsun... İş hazır.
- Türklerin sorunu işte burada... Lisan yok... Meslek yok... Sonuç işsizlik.

Türkiye'de de aynı şekilde değil mi? Boşuna demiyorum "meslek lisesi, önemli bir memleket meselesi."

Yazıyı Dinle
Bu haberin ses dosyası henüz hazır değil.

Yazarı Arşivi Yazara e-posta Yazıyı Gönder Çab. Al

Brüksel'e giden Sabah Gazetesi yazarı Yavuz Donat, Belçika'daki Emirdağlılara köşesinde yer verdi. Emirdağlılardan ; "Belçika'da 10 kişiyle konuşun, 3'ü ya da 5'i Emirdağlı" şeklinde bahseden Donat, köşe yazısında Mahinur Özdemir, Emir Kır ve Veli Yüksel'e yer verdi. Yine bir başka köşe yazısını da "Belçika'da bir Emirdağlı" başlığıyla yazdı. Bu yazısında Brüksel milletvekili Mahinur Özdemir'e yer verdi. Mahinur Özdemir'in 26 yaşında Belçika'nın en genç milletvekili, yine Belçika'nın ilk başı kapalı milletvekili olduğunu yazdı. Mahinur Özdemir'in dedesi Hasan Malak Belçika'da ilk Türk bakkal dükkanını açan kişi.

Milliyetçi Hareket Partisi Eskişehir İl başkanı Ayhan Sezer Emirdağlılar Vakfı'nı ziyaret etti. Milliyetçi Hareket Partisi Eskişehir İl başkanı Ayhan Sezer Emirdağlılar Vakfı'nı ziyaret etti. Bu görüşmede eski Eskişehir Valisi Kadir Çalışıcı, Eczacılar Odası Başkanı ve vakıf yönetim kurulundan Yücel Yenilmez, Köylüler Demeği Başkanı Ramazan Güneş, Sinema Demeği genel Başkanı Sibel Erenoğlu, Şarhüyük Mahallesi Muhtarı Ali Çıraklı ve çok sayıda davetli topluluğu hazır bulundu. Görüşmeler çok samimi bir atmosferde gerçekleşti. Önce Vakıf Başkanı Dr. Orhan Özkır bir konuşma yaparak konuklarına hoş geldiniz dedi. Sonra MHP il başkanı Ayhan Sezer bir konuşma yaptı. Kendisinin de Eskişehir'de yetişmiş bir Emirdağlı olduğunu söyledi. Eskişehir'de yaşayan Emirdağlı hemşehrimizle zaten samimi ilişkilerinin olduğunu bu bağların daha da kuvvetlenmesi için gayret içinde olduklarını söyledi. Vakıf başkanı Orhan Özkır, Avrupa'da yaşayan Emirdağlıların milletvekili, bakan ve belediye başkanı çıkardıklarını ancak Türkiye'de aynı Emirdağlıların böyle bir başarı gösteremediklerini bunun nedenleri üzerinde düşünülmesi gerektiğini söyledi.

Türkiye İstatistik Kurumu (Tuik) tarafından 2012 yılı adrese dayalı nüfus kayıt sistemine göre Emirdağ kan kaybetmeye devam ediyor.

2007 yılından bu yana göç vermeye devam eden ilçe de verilere göre toplam nüfusu 46 bin 199 iken 2012 de 39 bin 391'e düştü. Yani 5 yılda 6 bin 808 kişi azaldı. Bir önceki yıla göre bin 575 nüfus kaybına uğradı. Yani ortalama günde 4 kişi, bu da her gün bir ailenin Emirdağ'ı terk ettiğini gösteriyor.

Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası yeni hizmet binası Odunpazarı'nda açıldı. Kalabalık bir davetle açılışı yapılan Eskişehir Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası (E.S.M.M. M.O) yeni hizmet binası Odunpazarı'nda açıldı.

Emirdağ Köylüler Demeği'nin yapılan kongresinde Ramazan GÜNEŞ başkanlığındaki; Ayhan Denizli, İbrahim Karamanlı, Abdil Yüce ve Kasım İnlikaya'dan oluşan ekip kazanmıştır.

Eskişehir
Buzlu
Turizm

**İZMİR KUŞADASI DİDİM
ANTALYA ALANYA BODRUM
KUMSALA KADAR
GÖTÜRÜYÖRÜZ**

Siz keyfinize bakın...

www.buzlu.com.tr
0 222 217 45 02

Mart 2013 Emirdağ

ERBABOĞLU

Y A P I M A L Z E M E L E R İ

Fatih Ercan ÇİVRİLLİ

T: 0222 233 99 99

A: Cengiz Topel Cad No:51/A Eskişehir

G: 0551 419 11 11

www.erbaboglu.com

M: info@erbaboglu.com

- Boya -Hırdavat - Nalburiye -Sihhi Tesisat - Ziraii Sulama -Seramik

-Marshall -Çanakkale Seramik -E.C.A-Serel -Kale Kilit -Fıratboru
-Merbolin -Kütahya Seramik -Vitra -Yaparlar -Borusan
-Dekor -Yurtbay Seramik -Kale -Makita -MCM